

CODUL PENAL AL REPUBLICII AUSTRIA¹⁾

Tudorel TOADER

AT

Codul penal al Republicii Austria a fost adoptat prin Legea federală din 23 ianuarie 1974, cuprinde 324 de articole, dintre care 74 articole în *Partea generală* și 250 de articole în *Partea specială*.

Partea generală a Codului penal (art. 1-74) este structurată pe un număr de VIII titluri.

Principiile generale au caracteristici mult asemănătoare celor din partea generală a Codului penal român.

După particularizarea principiilor generale, potrivit cărora, *nulla poena sine lege*, respectiv, *nulla poena sine culpa*, se prevede faptul că răspunderea penală este antrenată și față de persoana care omite să împiedice producerea unui rezultat, deși există o obligație legală de a acționa și omisiunea împiedicării rezultatului este asimilată îndeplinirii conținutului acțiunii respective.

O particularitate este dată de *caracteristicile și circumstanțele făptuitorului*. Astfel, dacă legiuitorul condiționează răspunderea penală sau cuantumul pedepsei de anumite caracteristici sau circumstanțe personale ale făptuitorului, care au legătură cu caracterul penal al faptei, legea va fi aplicabilă tuturor participanților dacă aceste caracteristici și circumstanțe se regăsesc fie și doar la unul dintre aceștia.

Faptele penale sunt împărțite în două categorii – infracțiuni și delictе. Constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală și pedepsită cu detențiunea pe viață sau cu mai mult de 3 ani închisoare, în timp ce toate celelalte fapte penale sunt delictе.

Pedeapsa cu închisoarea poate fi pe viață sau pe o durată determinată cuprinsă între o zi și maximum 20 de ani.

Amenda se stabilește prin sistemul zilelor-amendă, cu o durată minimă de două zile-amendă. Suma corespunzătoare unei zile-amendă este cuprinsă între minimum 4 euro și maximum 5.000 euro, iar cuantumul acesteia se stabilește ținând seama de situația materială a condamnatului la momentul pronunțării sentinței în prima instanță.

Este de observat sfera de cuprindere a confiscării extinse. Vor face obiectul confiscării extinse bunurile care se află în stăpânirea unui grup infracțional organizat sau a unei organizații teroriste sau care au fost folosite sau colectate în scopul finanțării actelor de terorism.

¹⁾ Publicat în Bundesgesetzblatt (Monitorul Oficial) nr. 60/1974 (nr. GP XIII RV 30 și 1000 AB 959 și 1011 pag. 84 și 98, BR.; pag. 326).

Regimul sancționator pentru concursul de infracțiuni nu prevede vreun spor aplicabil. Potrivit art. 28, pedeapsa va fi individualizată în baza normei de incriminare care prevede pedeapsa cea mai mare, însă, potrivit art. 30, depășirea limitei maxime legale de pedeapsă cu jumătate este posibilă doar o singură dată, chiar dacă intervin diverse cauze care indică admisibilitatea depășirii.

Pentru existența recidivei este necesar ca făptuitorul să fi fost condamnat deja de două ori pentru fapte care au la bază aceeași înclinație nocivă la pedeapsa cu închisoarea și să fi executat deja aceste pedepse măcar în parte. Pedeapsa anterioară va fi luată în considerare numai dacă de la executarea ei și până la următoarea faptă nu au trecut mai mult de 5 ani.

În cazul condamnărilor cu închisoarea, care nu depășesc 2 ani, instanța va dispune suspendarea executării pe o perioadă de încercare de minimum 1 an și maximum 3 ani, dacă este îndreptățită presupunerea că simpla suspendare a executării pedepsei sau aceasta împreună cu alte măsuri ar fi suficientă pentru a preveni săvârșirea altor fapte penale și că nu este necesară executarea pedepsei pentru a preveni săvârșirea de fapte penale de către alte persoane.

Este reglementată prescripția răspunderii penale, dar și posibilitatea de prelungire a termenului de prescripție, precum și prescripția executării pedepsei, dar și posibilitatea de prelungire a termenului de prescripție a executării pedepsei.

Legea penală mai favorabilă se aplică în ansamblul ei, soluție consacrată de către Curtea Constituțională și pentru Codul penal din România, în condițiile în care instanța supremă statuase în sensul aplicării pe instituții autonome.

Codul penal enumeră infracțiunile pentru care dispozițiile de drept penal austriac se aplică independent de legea penală aplicabilă la locul săvârșirii faptelor.

Fapta penală este săvârșită de făptuitor la ora la care a acționat sau ar fi trebuit să acționeze. Momentul la care se produce rezultatul nu este relevant.

Fapta penală este săvârșită de făptuitor în fiecare loc în care a acționat sau ar fi trebuit să acționeze sau în care s-a produs în întregime sau parțial un rezultat care corespunde elementelor infracțiunii respective sau ar fi trebuit să se producă conform reprezentărilor făptuitorului.

Înclinația nocivă caracterizează faptele penale care sunt îndreptate împotriva aceiași valori ocrotite sau care se reduc la aceleași motive reprobabile sau la aceeași lipsă de caracter.

Definiția funcționarului public prezintă anumite particularități. Astfel, funcționarul public este persoana mandatată să îndeplinească sau să nu îndeplinească un act în numele Federației, a landului, al unei organizații, al unei comune sau al unei alte persoane de drept public, cu excepția bisericii sau comunității religioase, în calitate de organ al acestora, singură sau împreună cu o altă persoană, sau care este investită cu prerogative în domeniul administrației

federale, de land sau locale. Funcționar public este și persoana care, în conformitate cu o altă lege federală sau în temeiul unui acord interstatal în cazul unei misiuni în Austria, este asimilată unui funcționar public austriac.

Partea specială a Codului penal (art. 75-324) este structurată pe un număr de XXV titluri.

Multe dintre faptele penale consacrate prin Codul penal austriac au un conținut asemănător celor din Codul penal român.

Se observă faptul că limitele de pedeapsă sunt mai reduse.

Astfel,uciderea din neglijență se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, iar dacă prin fapta săvârșită s-a cauzat moartea mai multor persoane, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Nu există un prag minim necesar zilelor de îngrijiri medicale pentru ca fapta să constituie infracțiunea de vătămare corporală din neglijență. Astfel, abuzul corporal asupra unei alte persoane și care are ca urmare vătămarea corporală sau a sănătății săvârșită din neglijență se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

În caz de vătămare corporală, răspunderea penală este înlăturată prin acordul persoanei vătămate. Vătămarea corporală sau punerea în pericol a siguranței fizice nu este ilegală dacă persoana vătămată este de acord cu acestea și dacă vătămarea sau punerea în pericol în sine nu contravin bunelor moravuri.

Sterilizarea persoanei, cu acordul acesteia, nu constituie infracțiune. Sterilizarea efectuată de către un medic asupra unei persoane cu acordul acesteia nu este ilegală dacă fie persoana a împlinit deja vârsta de 25 de ani, fie intervenția nu contravine din alte motive bunelor moravuri.

Este incriminată fapta constând în chinuirea sau neglijarea persoanelor minore, tinere sau lipsite de apărare.

Suprasolicitarea persoanelor minore, tinere sau care necesită menajare este incriminată, precum și abandonarea unei persoane rănite.

Întreprinderea de sarcină constituie infracțiune chiar și atunci când se săvârșește cu acordul femeii gravide, dar și atunci când acest acord lipsește. Regimul sancționator diferă în funcție de calitatea subiectului activ, în sensul că acesta are sau nu are calitatea de medic.

Predare la o putere străină constituie infracțiune, aceasta constă în fapta persoanei care predă o altă persoană, fără acordul acesteia, prin uz de violență sau după ce a obținut acordul acesteia prin amenințare periculoasă sau prin viclenie, precum și fapta persoanei care predă un minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, alienat mintal sau incapabil să se apere din cauza stării în care se află unei puteri străine se pedepsește dacă făptuitorul sau persoana predată este cetățean austriac sau dacă persoana predată se afla în Austria la data săvârșirii faptei.

Căsătoria cu forța, constând în fapta persoanei care constrânge, prin uz de violență sau prin amenințare periculoasă sau prin amenințare cu întreruperea sau privarea de contacte de familie, o altă persoană să încheie o căsătorie sau să întemeieze un parteneriat civil se pedepsește.

Urmărirea constantă, constând în fapta persoanei care urmărește o altă persoană în mod constant, se pedepsește.

Tratamentul neautorizat, constând în fapta persoanei care tratează o persoană, fără acordul acesteia, fie chiar conform regulilor medicinei științifice, se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

Demnitatea și onoarea sunt ocrotite prin normele de incriminare a faptelor de calomnie, insultă, reproșul privind o faptă penală pentru care pedeapsa a fost deja executată, precum și insulta publică a unui corp constituțional, a armatei sau a unei autorități, spre deosebire de legiuitorul penal român care a procedat la dezincriminarea faptelor de insultă și calomnie.

Calomnia constă în fapta persoanei care acuză o altă persoană într-un mod care poate fi perceput de un terț drept o însușire sau o atitudine condamnată sau drept un comportament neonorabil sau care contravine bunelor moravuri, faptă care este de natură să stârneasce disprețul altor persoane față de respectiva persoană și să-i prejudicieze imaginea se pedepsește cu închisoare sau cu amendă.

Este incriminată inclusiv fapta constând în reproșul privind o faptă penală pentru care pedeapsa a fost deja executată, constând în fapta persoanei care face un reproș altei persoane într-un mod care poate fi perceput de un terț în legătură cu o faptă penală pentru care pedeapsa a fost deja executată, fie și doar cu suspendarea executării sau cu renunțarea la executarea pedepsei sau pentru care instanța a dispus amânarea executării pedepsei se pedepsește cu închisoare sau cu zile-amendă.

Insulta constă în fapta persoanei care în mod public sau în fața mai multor persoane înjură, batjocorește, abuzează fizic sau amenință o altă persoană cu abuzul fizic, se pedepsește, dacă fapta nu este sancționată mai sever prin alte dispoziții, cu închisoare amendă.

Este incriminată și fapta constând în insulta publică a unui corp constituțional, a armatei sau a unei autorități.

Ca particularitate, sunt de reținut faptele constând în spionajul în legătură cu un secret comercial sau industrial, constând în fapta persoanei care spionează în legătură cu un secret comercial sau industrial în scopul de a-l valorifica, de a-l transmite unei alte persoane în vederea valorificării sau de a-l face public se pedepsește cu închisoare, precum și spionajul în legătură cu un secret comercial sau industrial în favoarea străinătății, constând în fapta persoanei care spionează în legătură cu un secret comercial sau industrial în scopul de a fi valorificat, utilizat sau valorificat în orice alt mod în străinătate se pedepsește cu închisoare.

Cu referire la furt, este de remarcat incriminarea furtului ca îndeletnicire și furtul în grup infracțional, dar și incriminarea distinctă a sustragerii de energie, precum și ingerința în dreptul de vânătoare sau pescuit sau uzul de violență de către braconier.

Neplata unui serviciu constă în fapta persoanei care beneficiază de transport public sau de acces la un spectacol, expoziție sau altă manifestare sau la o instituție prin inducere în eroare, fără să achite taxa stabilită, se pedepsește cu închisoare sau cu amendă.

Distinct de incriminarea faptelor de calomnie și înșelăciune, este incriminată și defăimarea, constând în fapta persoanei care susține lucruri neadevărate și aduce astfel prejudicii sau pune în pericol reputația sau evoluția profesională a altei persoane.

Abuzul de subvenții constă în fapta persoanei care utilizează o subvenție care i-a fost acordată în mod abuziv pentru alte scopuri decât cele pentru care i-a fost acordată.

Nevirarea contribuțiilor angajaților la fondul asigurărilor sociale constă în fapta persoanei care, în calitate de angajator, nu virează asigurătorului contribuțiile unui angajat datorate la fondul asigurărilor sociale.

Codul penal incriminează incendierea, constând în fapta persoanei care, fără acordul proprietarului, pune foc la un bun care nu îi aparține.

Este sancționată penal crearea unei stări de pericol cu intenție sau din neglijență. Respectiva stare poate fi creată prin energie nucleară sau radiații ionizante sau prin materiale explozive. Tot astfel, este sancționată penal periclitarea siguranței publice cu intenție sau din neglijență.

Manipularea neautorizată a materialului nuclear, a materialelor radioactive sau a instalațiilor generatoare de radiații este prevăzută de legea penală, fie că se săvârșește cu intenție, fie din neglijență.

Tot astfel, degradarea efectivului de animale sau plante este sancționată de legea penală, fie că se săvârșește cu intenție, fie că se săvârșește din gravă neglijență.

Libertatea de credință este protejată și prin normele de drept penal, prin incriminarea faptelor constând în: denigrarea preceptelor religioase; tulburarea exercitării libertății religioase; tulburarea liniștii persoanelor decedate, respectiv, tulburarea unei ceremonii funerare.

În condițiile în care legea civilă recunoaște pe lângă căsătorie și parteneriatul civil, legea penală sancționează bigamia sau parteneriatul civil multiplu, constând în fapta persoanei care încheie o nouă căsătorie sau intră într-un nou parteneriat civil, deși este căsătorită sau se află deja într-un parteneriat civil, sau fapta persoanei care încheie o căsătorie sau intră într-un parteneriat civil cu o persoană căsătorită sau cu o persoană care se află deja într-un parteneriat civil.

În egală măsură sunt sancționate și faptele constând în ascunderea cauzelor de nulitate absolută a căsătoriei sau inducerea în eroare cu privire la intrarea într-un parteneriat civil.

Este incriminată și fapta de substituie a unui copil, constând în fapta persoanei care substituie un copil.

Cu unele particularități, incriminările referitoare la libertatea și integritatea sexuală au conținut similar celor din Codul penal român.

Este de observat incriminarea anunțului care are drept urmare manifestările obscene, constând în fapta persoanei care face un anunț public menit să provoace manifestări obscene și care conform conținutului său este de natură a provoca o revoltă legitimă.

O incriminare care nu are corespondent în Codul penal român, chinuirea animalelor, constă în fapta persoanei care: maltratează un animal sau îi provoacă chinuri inutile; îl abandonează, deși nu este capabil să trăiască în libertate; sau întărată un animal cu intenția de a provoca chinuri unui alt animal.

O particularitate prezintă incriminarea falsificării de încheieri de legalizare, constând în fapta persoanei care imită sau falsifică o încheiere de legalizare aferentă unui înscris, care schimbă înscrisul aferent unei încheieri de legalizare sau modifică un înscris prevăzut cu o încheiere de legalizare.

Înalta trădare constă în fapta persoanei care atentează să modifice prin violență sau prin amenințarea cu violență Constituția Republicii Austria sau a unuia dintre landurile federale sau să separe un teritoriu care aparține Republicii Austria.

Defăimarea statului și simbolurilor acestuia constau în fapta persoanei care jignește sau își manifestă disprețul într-un mod care îl face cunoscut publicului larg și plin de ură față de Republica Austria sau față de unul din landurile federale ale acesteia.

Violență și amenințare periculoasă împotriva Președintelui federal, constând în fapta persoanei care atentează să schimbe Președintele federal prin violență sau prin amenințare periculoasă sau, prin utilizarea acestor mijloace, să îl constrângă sau să îl împiedice să își exercite prerogativele sau să le exercite într-un anumit mod, sunt pedepsite.

Constrângerea unui organ constituțional de reprezentare, a unui guvern, a Curții Constituționale, a Curții de Justiție Administrative Supreme sau a Curții Supreme constă în fapta persoanei care atentează să constrângă sau să împiedice Camera Deputaților, Senatul, Adunarea Federală, Guvernul Federal, un Landtag, un guvern de land, Curtea Constituțională, Curtea de Justiție Administrativă Supremă sau Curtea Supremă, prin violență sau prin amenințare cu violență, să își exercite prerogativele sau să le exercite într-un anumit mod.

Este incriminată și fapta persoanei care prin fraudă cu privire la organizarea alegerilor sau referendumului determină sau încearcă să determine ca o altă persoană să nu voteze.

Ultrajul există dacă subiectul pasiv are calitatea de funcționar aflat în exercițiul funcțiunii. Astfel, ultrajul constă în fapta persoanei care agresează un funcționar aflat în exercițiul funcțiunii.

Sustragerea de sub sechestru are o altă configurație juridică, constând în fapta persoanei care distruge, deteriorează, deformează, aduce în stare de neîntrebuințare sau chiar sustrage de sub sechestru un bun care a fost poprit sau confiscat.

Încălcarea anunțurilor oficiale constă în fapta persoanei care distruge, deteriorează, îndepărtează, alterează sau face irecognoscibil conținutul unui înscris despre care cunoaște că a fost afișat sau expus public de o autoritate în scop de anunț, zădărniciind sau limitând astfel scopul anunțului.

Abuzul în serviciu constă în fapta funcționarului public care, acționând cu intenția de a cauza o vătămare a drepturilor unei alte persoane, în mod conștient abuzează de prerogativa de a îndeplini un act în numele Federației, landului federal, al unei asociații de comune, al unei comune sau al unei persoane juridice de drept public în calitate de organ de punere în aplicare a legii.

Constituie infracțiune și fapta persoanei comisă în legătură cu o putere străină sau cu o organizație supra sau interstatală.

Clauza de punere în aplicare: *Ministrul Justiției răspunde de aplicarea prezentului cod.*

CUPRINS

AT

Partea generală	13
Titlul I. Principii generale.....	13
Titlul II. Categoriile de fapte penale	16
Titlul III. Pedepsele, confiscarea specială și măsurile de siguranță.....	17
Titlul IV. Individualizarea pedepselor	23
Titlul V. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și liberarea condiționată, obligațiile și probațiunea.....	29
Titlul VI. Prescripția	38
Titlul VII. Domeniul de aplicare	41
Titlul VIII. Definiții.....	45
Partea specială	49
Titlul I. Fapte penale contra integrității corporale și vieții	49
Titlul II. Întreruperea de sarcină.....	54
Titlul III. Fapte penale contra libertății	55
Titlul IV. Fapte penale contra onoarei	61
Titlul V. Violarea sferei private și a anumitor secrete profesionale	64
Titlul VI. Fapte penale contra patrimoniului	67
Titlul VII. Fapte penale contra siguranței publice și fapte penale contra mediului înconjurător.....	90
Titlul VIII. Fapte penale contra libertății religioase și respectului datorat persoanelor decedate	100
Titlul IX. Fapte penale contra căsătoriei și familiei.....	101
Titlul X. Fapte penale contra libertății și integrității sexuale	103
Titlul XI. Chinuirea animalelor	113
Titlul XII. Fapte penale contra autenticității înscrisurilor.....	113
Titlul XIII. Fapte penale contra siguranței circulației monedei, hârtiilor de valoare, mărcilor poștale și instrumentelor de plată fără numerar.....	116
Titlul XIV. Înalta trădare și alte agresiuni împotriva statului.....	121
Titlul XV. Agresiuni asupra organelor supreme ale statului	123
Titlul XVI. Trădarea de țară	124
Titlul XVII. Fapte penale contra Armatei federale.....	126
Titlul XVIII. Fapte penale în domeniul electoral și al referendumurilor.....	126
Titlul XIX. Fapte penale contra autorității de stat	128
Titlul XX. Fapte penale contra păcii	129
Titlul XXI. Fapte penale împotriva înfăptuirii justiției.....	137

Titlul XXII. Încălcarea obligațiilor de serviciu, corupția și fapte penale conexe	142
Titlul XXIII. Uzurparea și înșelăciunea pentru dobândirea unei calități oficiale	147
Titlul XXIV. Perturbarea relațiilor cu străinătatea.....	147
Titlul XXV. Genocid, infracțiuni contra umanității, infracțiuni de război.....	149
Dispoziții finale.....	156

PARTEA GENERALĂ

TITLUL I

Principii generale

Nicio pedeapsă fără lege

§ 1. (1) Nicio pedeapsă sau măsură de siguranță nu poate fi aplicată decât pentru o faptă care este în mod explicit sancționată de legea penală și care era prevăzută și sancționată de legea penală la data când a fost săvârșită.

(2) Nu se poate aplica o pedeapsă mai grea decât cea prevăzută de legea penală la data săvârșirii faptei. O măsură de siguranță sau pedeapsă nu se pot aplica decât dacă la data săvârșirii faptei respectiva pedeapsă sau măsură de siguranță similară era prevăzută de legea penală. Prin aplicarea unei măsuri de siguranță cu caracter similar făptuitorul nu va putea fi supus unui tratament mai nefavorabil decât cel prevăzut de legea aplicabilă la data săvârșirii faptei.

Săvârșirea prin omisiune

§ 2. Dacă legea penală sancționează producerea unui rezultat, atunci răspunde penal și persoana care omite să îl împiedice, deși există o obligație legală de a acționa, omisiunea împiedicării rezultatului fiind asimilată îndeplinirii conținutului acțiunii respective.

Legitima apărare

§ 3. (1) Este în legitimă apărare persoana care săvârșește fapta doar în scop de apărare, necesară pentru a înlătura un atac material, direct, imediat și injust, care pune în pericol persoana sa sau a altuia, sănătatea, integritatea fizică, libertatea sau patrimoniul acesteia sau ale altei persoane. Nu este justificată fapta atunci când este evident că persoana este amenințată doar cu producerea unui mic dezavantaj și apărarea este disproporționată, având în vedere în special gravitatea prejudiciilor aduse atacatorului în scopul apărării.

(2) Fapta persoanei care depășește limita justificată de apărare sau folosește o apărare în mod evident disproporționată (alin. 1), din cauza panicii, fricii

¹⁾ Legea federală din 23 ianuarie 1974 privind faptele sancționate prin pedepse dispuse de organele judiciare (Codul penal, CP) publicată în Bundesgesetzblatt (Monitorul Oficial) nr. 60/1974 (nr. GP XIII RV 30 și 1000 AB 959 și 1011 pag. 84 și 98, BR: pag. 326). [Versiune consolidată. Codul penal integral, versiunea valabilă la 04.10.2016].

sau groazei, este pedepsită doar dacă depășirea limitei s-a făcut din culpă și fapta săvârșită din culpă este sancționată de legea penală.

Nicio pedeapsă fără vinovăție

§ 4. Este pedepsită doar persoana care a săvârșit fapta cu vinovăție.

Intenția

§ 5. (1) Acționează cu intenție cel care dorește să realizeze un fapt care corespunde cu o faptă prevăzută de legea penală; în acest sens, este suficient ca făptuitorul să considere în mod serios că această realizare este posibilă și să fie de acord cu aceasta.

(2) Făptuitorul acționează în mod intenționat atunci când este important pentru el să realizeze circumstanța sau rezultatul pentru care legea presupune o acțiune săvârșită cu intenție.

(3) Făptuitorul acționează în cunoștință de cauză atunci când împrejurarea sau rezultatul pentru care legea presupune o acțiune săvârșită în cunoștință de cauză nu sunt considerate de el ca fiind posibile, dar consideră existența sau producerea acțiunii ca fiind sigură.

Culpa

§ 6. (1) Acționează din culpă cel care neglijează diligența la care este obligat în funcție de împrejurări și de capacitatea sa mentală și fizică, care este de așteptat de la el și care, prin urmare, nu realizează că poate comite un fapt care corespunde unei fapte prevăzute de legea penală.

(2) Acționează tot din culpă și cel care consideră că este posibil să realizeze o faptă prevăzută de lege, deși nu urmărește realizarea acesteia.

(3) Acționează din culpă gravă cel care acționează în mod neobișnuit și neglijent într-un mod evident, astfel încât producerea unei fapte prevăzute de lege a fost aproape previzibilă.

Săvârșirea cu intenție și din culpă

§ 7. (1) Dacă legea nu prevede altceva, doar săvârșirea cu intenție a faptei penale este pedepsită.

(2) O pedeapsă severă în legătură cu o consecință a faptei poate fi aplicată făptuitorului doar dacă acesta a cauzat acea consecință cel puțin din culpă.

Presupunerea eronată a unei cauze de neimputabilitate

§ 8. Persoana care în mod eronat presupune că există o cauză de natură să excludă caracterul ilegal al faptei nu poate fi pedepsită pentru săvârșirea cu intenție a faptei respective. Persoana va fi pedepsită pentru săvârșirea din culpă a faptei dacă eroarea este din culpă, iar săvârșirea din culpă este sancționată de legea penală.

Eroarea de drept

§ 9. (1) Persoana care din cauza unei erori de drept nu realizează caracterul penal al unei fapte nu acționează cu vinovăție dacă eroarea nu îi este imputabilă.

(2) Eroarea este imputabilă atunci când caracterul penal era ușor de observat atât de către făptuitor, cât și de către orice terț sau atunci când făptuitorul nu s-a familiarizat cu normele relevante, deși conform profesiei, ocupației sale sau altor împrejurări ar fi avut această obligație.

(3) Dacă eroarea îi este imputabilă, se va aplica pedeapsa prevăzută pentru fapta săvârșită cu intenție, dacă făptuitorul acționează cu intenție, iar dacă acționează din culpă, se va aplica pedeapsa prevăzută pentru fapta săvârșită din culpă.

Starea de necesitate justificată

§ 10. (1) Fapta persoanei care săvârșește o faptă penală în scopul de a se apăra pe sine sau pe un altul de un pericol grav și iminent este justificată dacă prejudiciile rezultate din săvârșirea faptei nu sunt disproporționat mai mari decât pericolul de care se apără și dacă, în locul făptuitorului, comportamentul așteptat ar fi fost același și din partea unei persoane care respectă valorile ocrotite.

(2) Fapta persoanei nu este justificată dacă făptuitorul s-a expus pericolului fără o cauză legală. Făptuitorul va fi pedepsit pentru săvârșirea faptei din culpă dacă a presupus circumstanțele în care fapta sa ar fi justificată în mod eronat, eroare care s-a produs din culpă, iar săvârșirea din culpă se pedepsește.

Iresponsabilitatea

§ 11. Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârșită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu putea să-și dea seama de acțiunile sau inacțiunile sale ori nu putea să le controleze din cauza unei boli psihice, a unui handicap psihic, a unei grave tulburări de cunoaștere sau din cauza unei alte tulburări afective grave similară acestor stări.

Considerarea tuturor participanților ca făptuitori

§ 12. Se pedepsește nu doar fapta autorului nemijlocit, ci și a oricărei persoane care determină o altă persoană să săvârșească o faptă penală sau care contribuie în alt fel la săvârșirea acesteia.

Răspunderea penală individuală a participanților

§ 13. Dacă la săvârșirea faptei participă mai multe persoane, fiecare dintre acestea va fi pedepsită corespunzător vinovăției sale.

Caracteristicile și circumstanțele făptuitorului

§ 14. (1) Dacă legiuitorul condiționează răspunderea penală sau cuantumul pedepsei de anumite caracteristici sau circumstanțe personale ale făptuitorului

care au legătură cu caracterul penal al faptei, legea va fi aplicabilă tuturor participanților dacă aceste caracteristici și circumstanțe se regăsesc fie și doar la unul dintre aceștia. Dacă însă caracterul penal al faptei depinde de faptul că titularul caracteristicilor sau circumstanțelor personale săvârșește fapta în mod nemijlocit sau participă la săvârșirea acesteia în alt mod, atunci va trebui ca și această condiție să fie îndeplinită.

(2) Dacă caracteristicile sau circumstanțele personale au legătură doar cu vinovăția, legea va fi aplicabilă doar participanților la care pot fi regăsite aceste caracteristici sau circumstanțe.

Tentativa

§ 15. (1) Pedepsele pentru săvârșirea cu intenție nu se aplică doar pentru fapta consumată, ci și pentru tentativă și pentru orice participare la o tentativă.

(2) Tentativa există de îndată ce făptuitorul își pune în executare intenția de a săvârși fapta sau de a determina o altă persoană (§ 12) în acest sens, printr-o acțiune imediat premergătoare săvârșirii.

(3) Nu se pedepsește tentativa și participarea la aceasta dacă consumarea faptei nu a fost posibilă ca urmare a lipsei caracteristicilor sau circumstanțelor personale prevăzute de lege la persoana care acționează sau ca urmare a tipului de acțiune sau obiect al infracțiunii.

Desistarea de la tentativă

§ 16. (1) Făptuitorul nu va fi pedepsit pentru tentativă sau participare la tentativă dacă renunță de bunăvoie la săvârșire sau, dacă participă mai multe persoane, împiedică săvârșirea sau dacă împiedică de bunăvoie producerea rezultatului.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește nici dacă săvârșirea sau rezultatul nu se produc fără implicarea sa, dar, fără să aibă cunoștință de această situație, încearcă de bunăvoie și serios să împiedice săvârșirea sau producerea rezultatului.

TITLUL II

Categorii de fapte penale

Categorii de fapte penale

§ 17. (1) Infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală și pedepsită cu detențiunea pe viață sau cu mai mult de 3 ani de închisoare.

(2) Toate celelalte fapte penale sunt delikte.

TITLUL III

Pedepsele, confiscarea specială și măsurile de siguranță

Pedeapsa cu închisoarea

§ 18. (1) Pedepsele cu închisoarea sunt dispuse pe viață sau pe o durată determinată.

(2) Pedeapsa privativă de libertate pe durată determinată este cuprinsă între o zi și maximum 20 de ani.

Amenda

§ 19. (1) Cuantumul amenzii se stabilește prin sistemul zilelor-amendă. Amenda constă din minimum două zile-amendă.

(2) Cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se stabilește ținând seama de situația materială a condamnatului la momentul pronunțării sentinței în primă instanță. Suma corespunzătoare unei zile-amendă este stabilită la minimum 4 euro și maximum 5.000 euro.

(3) În cazul în care amenda nu poate fi colectată se va dispune o pedeapsă privativă de libertate înlocuitoare. O zi de pedeapsă privativă de libertate înlocuitoare corespunde unui număr de două zile-amendă.

(Observație: Alin. 4 a fost abrogat prin BGBl. nr. 762/1996).

Confiscarea

§ 19a. (1) Bunurile folosite de făptuitor la săvârșirea cu intenție a unei fapte penale, care au fost alese de către acesta în scopul săvârșirii faptei sau care au fost obținute prin săvârșirea acestei fapte, vor fi confiscate dacă, la data pronunțării hotărârii în primă instanță, se aflau în proprietatea făptuitorului.

(1a) Confiscarea se întinde și asupra bunurilor în echivalent aflate în proprietatea făptuitorului la data pronunțării hotărârii în primă instanță și prevăzute la alin. 1.

(2) Nu vor face obiectul confiscării bunurile care sunt irelevante din punctul de vedere al faptei sau din punctul de vedere al acuzațiilor reținute în sarcina făptuitorului.

Indisponibilizarea

§ 20. (1) Instanța va dispune indisponibilizarea bunurilor dobândite în vederea săvârșirii unei fapte penale sau prin săvârșirea unei fapte penale.

(2) Vor face obiectul măsurii indisponibilizării și utilizarea bunurilor prevăzute la alin. 1 și bunurile în echivalent ale acestora.

(3) Dacă bunurile supuse indisponibilizării conform alin. 1 sau 2 nu au fost indisponibilizate sau confiscate (§§ 110 alin. 1 punctul 3, 115 alin. 1 punctul 3 CPP), instanța va dispune confiscarea unei sume de bani echivalente valorii bunurilor dobândite conform dispozițiilor alin. 1 și 2.

(4) În măsura în care valoarea bunurilor supuse indisponibilizării nu poate fi stabilită sau poate fi stabilită doar prin eforturi disproporționat de mari, instanța va proceda la stabilirea acesteia conform propriilor convingeri.

Nedispunerea indisponibilizării

§ 20a. (1) Măsura indisponibilizării față de un terț, conform dispozițiilor § 20 alin. 2 și 3, este exclusă atunci când terțul a dobândit bunurile fără a avea cunoștință de săvârșirea faptei penale.

(2) De asemenea, indisponibilizarea este exclusă:

1. față de un terț care a dobândit prin cumpărare bunurile, fără a avea cunoștință de săvârșirea faptei penale;

2. dacă persoana în cauză a îndeștulat pretenții de natură civilă izvorâte din faptă sau le-a garantat sau

3. dacă scopul său poate fi atins prin alte măsuri legale.

(3) Nu se va dispune indisponibilizarea dacă valoarea bunului supus indisponibilizării sau perspectiva de executare sunt disproporționate față de efortul de procedură pe care l-ar presupune indisponibilizarea sau punerea în executare.

Confiscarea extinsă

§ 20b. (1) Bunurile care se află în stăpânirea unui grup infracțional organizat (§ 278a) sau a unei organizații teroriste (§ 278b) sau care au fost folosite sau colectate în scopul finanțării actelor de terorism vor face obiectul confiscării extinse.

(2) Dacă a fost săvârșită o faptă penală prevăzută la §§ 165, 278, 278c pentru săvârșirea căreia sau prin care au fost obținute bunuri sau dacă a fost săvârșită o astfel de infracțiune, vor face obiectul măsurii confiscării extinse și acele bunuri care au fost obținute în același timp cu săvârșirea faptei, în măsura în care există presupunerea rezonabilă că aceste bunuri provin din săvârșirea unei faptei penale și nu se poate face dovada originii licite a acestora.

(3) Dispozițiile § 20 alin. 2-4 se aplică în mod corespunzător.

Nedispunerea confiscării extinse

§ 20c. (1) Confiscarea extinsă conform § 20b alin. 1 este exclusă în măsura în care persoane care nu sunt membre în grupul infracțional organizat sau în asociația teroristă sau care nu participă la finanțarea actelor de terorism emit pretenții legale cu privire la bunurile respective.

(2) Dispozițiile § 20a se aplică în mod corespunzător.

Internarea într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță

§ 21. (1) Persoana care săvârșește o faptă sancționată cu pedeapsa închisorii de peste un an și care nu poate fi sancționată doar pe motiv că a săvârșit fapta sub imperiul unei stări de iresponsabilitate (§ 11) cauzate de o anormalitate

mentală sau afectivă gravă, va fi internată de către instanță într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță, dacă, având în vedere starea persoanei și tipul faptei, există temerea că va săvârși din cauza anormalității sale mintale sau afective o faptă penală cu consecințe grave.

(2) În cazul în care există o asemenea temere, va fi internată într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță și persoana care, fără să fie iresponsabilă din cauza anormalității sale mintale sau afective grave, săvârșește o faptă sancționată cu pedeapsa închisorii de peste un an. Într-un astfel de caz internarea va fi dispusă în același timp cu pronunțarea hotărârii.

(3) Ca fapte în înțelesul dispozițiilor alin. 1 și 2 nu se califică faptele penale contra patrimoniului, cu excepția cazului în care au fost săvârșite prin uz de violență împotriva unei persoane sau prin amenințarea cu un pericol iminent pentru integritatea sau viața unei persoane (§ 89).

Internarea într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți

§ 22. (1) Persoana care abuzează de consumul de substanțe euforizante și stupefiante și este condamnată pentru o faptă săvârșită sub influența acestor substanțe sau stupefiante sau pentru o faptă săvârșită în legătură cu dependența sa sau pentru săvârșirea unei fapte penale în stare de intoxicație (§ 287) va fi internată de către instanță într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți, dacă, având în vedere persoana și tipul faptei, există temerea că va săvârși din cauza dependenței sale de substanțe euforizante sau stupefiante o faptă penală cu consecințe grave sau fapte penale cu consecințe deloc de neglijat.

(2) Internarea nu va fi dispusă dacă infractorul are de executat mai mult de 2 ani în regim de detenție, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru internarea sa într-o unitate de psihiatrie pentru măsuri de siguranță sau dacă încercarea de vindecare a dependenței pare de la bun început lipsită de perspectivă.

Internarea într-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși

§ 23. (1) Persoana care a împlinit vârsta de 24 de ani și a fost condamnată la minimum 2 ani de închisoare va fi internată de către instanță într-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși:

1. dacă condamnarea s-a produs în mod exclusiv sau predominant pentru una sau mai multe fapte penale contra integrității corporale și a vieții, libertății, patrimoniului prin utilizarea sau amenințarea cu violența împotriva unei persoane, contra libertății și integrității sexuale, conform § 28a din Legea privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri sau pentru una sau mai multe fapte penale săvârșite cu intenție la adresa siguranței publice,

2. dacă persoana a fost condamnată deja de două ori în mod exclusiv sau predominant pentru fapte de tipul celor prevăzute la punctul 1 la pedepse cu închisoarea de mai mult de 6 luni fiecare și din acest motiv, anterior săvârșirii faptelor deduse judecării instanței, a petrecut minimum 18 luni în închisoare, dar după împlinirea vârstei de 19 ani și

3. când există temerea că, din cauza predilecției sale pentru săvârșirea de fapte penale de tipul celor prevăzute la punctul 1 sau din cauza faptului că obișnuiește să-și câștige existența preponderent prin săvârșirea de astfel de fapte, persoana va continua să săvârșească astfel de fapte penale cu consecințe grave.

(2) Instanța nu va dispune măsura internării într-o unitate pentru infractori periculoși dacă sunt îndeplinite condițiile pentru internarea persoanei într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță.

(3) Deținerea într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță conform § 21 alin. 2 sau într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți este asimilată executării în regim de detenție (alin. 1 punctul 2) în sensul că perioada deținerii în aceste unități va fi dedusă din pedeapsă.

(4) Pedeapsa anterioară nu va fi luată în considerare dacă de la executarea ei și până la următoarea faptă au trecut mai mult de 5 ani. În acest termen nu sunt avute în vedere perioadele în care persoana condamnată a fost deținută în baza unui mandat oficial. Dacă pedeapsa a fost executată doar prin deducerea unei perioade anterioare de detenție, termenul începe abia de la data la care sentința de condamnare a început să producă efecte juridice.

(5) Condamnările pronunțate în străinătate vor fi avute în vedere dacă sunt întrunite condițiile de la § 73 și se prezumă că făptuitorul ar fi fost condamnat și de către o instanță națională la o pedeapsă cu închisoarea mai mare de 6 luni și ar fi petrecut în regim de detenție perioada prevăzută la alin. 1 punctul 2.

Sucesiunea executării pedepselor cu închisoarea și a măsurilor de siguranță privative de libertate

§ 24. (1) Internarea într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță sau într-o unitate de terapie pentru infractorii dependenți se execută anterior pedepsei cu închisoarea. Perioada deținerii în aceste unități se deduce din durata pedepsei cu închisoarea. Dacă măsura internării este revocată anterior expirării duratei pedepsei cu închisoarea, infractorul va fi transferat într-un penitenciar, cu excepția cazului în care executarea restului de pedeapsă a fost suspendată condiționat sau regimul de executare a fost relaxat.

(2) Internarea într-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși se execută după executarea pedepsei cu închisoarea. Anterior transferării infractorului în unitatea pentru infractori recidiviști periculoși, instanța verifică din oficiu dacă internarea mai este necesară.

Durata măsurilor de siguranță privative de libertate

§ 25. (1) Măsurile de siguranță se dispun pe durată nedeterminată. Acestea se execută atâta timp cât scopul lor o impune. Internarea într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți nu poate însă să depășească 2 ani, iar internarea într-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși nu poate să depășească 10 ani.

(2) Instanța dispune cu privire la revocarea măsurii de siguranță.

(3) Instanța verifică din oficiu cel puțin o dată pe an dacă măsura internării într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță sau într-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși mai este necesară.

(4) Instanța verifică din oficiu cel puțin o dată la 6 luni dacă măsura internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți trebuie menținută.

Sechestrul asigurator

§ 26. (1) Bunurile utilizate de făptuitor în scopul săvârșirii faptei penale, alese de către acesta în scopul de a fi utilizate la săvârșirea acesteia, sau care au fost obținute prin săvârșirea faptei penale, fac obiectul măsurii sechestrului asigurator dacă caracterul special al acestora face măsura oportună în scopul de a preîntâmpina săvârșirea de fapte penale.

(2) Nu se va dispune măsura sechestrului asigurator dacă persoana îndreptățită îndepărtează caracterul special al bunurilor, în special prin îndepărtarea dispozitivelor sau mărcilor sau aducându-le în stare de neîntrebuințare, care facilitează săvârșirea de fapte penale. Bunurile în legătură cu care o persoană care nu a participat la săvârșirea faptei penale emite pretenții legale pot face obiectul măsurii sechestrului asigurator doar dacă persoana în cauză nu garantează că bunurile nu vor fi utilizate la săvârșirea de infracțiuni.

(3) În cazul în care condițiile sechestrului asigurator sunt îndeplinite, bunurile vor face obiectul sechestrului asigurator și atunci când nici o persoană nu poate fi urmărită sau condamnată pentru fapta penală respectivă.

Pierderea calității de funcționar și alte urmări ale condamnării

§ 27. (1) În urma condamnării la o pedeapsă cu închisoarea de către o instanță națională pentru una sau mai multe fapte penale săvârșite cu intenție, funcționarul își va pierde funcția dacă

1. pedeapsa dispusă este mai mare de un an de închisoare,
2. pedeapsa cu închisoarea cu executare în regim de detenție este mai mare de 6 luni sau
3. condamnarea s-a produs și sau exclusiv pentru comiterea delictului de abuz de autoritate (§ 212).

(2) Dacă o condamnare în temeiul unei legi federale atrage după sine o altă urmare legală decât cea prevăzută la alin. 1, urmarea legală încetează a mai produce efecte, în lipsa unei prevederi contrare și dacă nu constă în pierderea unor drepturi speciale de a alege, de a dispune sau de a desemna, în termen de 5 ani. Termenul începe imediat ce pedeapsa a fost executată și măsurile de siguranță au fost executate sau revocate; dacă pedeapsa a fost executată doar prin deducerea din pedeapsă a unor zile, termenul începe o dată cu rămânerea definitivă a hotărârii.

Concursul de infracțiuni

§ 28. (1) Dacă prin una sau prin mai multe fapte individuale au fost săvârșite mai multe infracțiuni de același tip sau de tipuri diferite și care au fost identificate

în același timp, se va dispune, dacă normele de încriminare concurente prevăd doar pedepse cu închisoarea sau doar amenzi, o singură pedeapsă cu închisoarea sau o singură amendă. Această pedeapsă va fi individualizată în baza normei de încriminare care prevede pedeapsa cea mai mare. Cu excepția reducerii extraordinare a pedepsei, nu poate fi dispusă o pedeapsă mai mică decât cea mai mare pedeapsă minimă prevăzută în legile concurente.

(2) Dacă în una dintre normele de încriminare concurente este prevăzută pedeapsa cu închisoarea și în cealaltă normă de încriminare amenda sau dacă doar într-una dintre ele este prevăzută atât pedeapsa închisorii, cât și pedeapsa amenzii, instanța va dispune, dacă ambele pedepse sunt obligatorii, o pedeapsă cu închisoarea și o pedeapsă cu amenda. Dacă una dintre ele nu este obligatorie, ea poate fi dispusă. Același principiu este valabil și pentru pedepsele de altă natură prevăzute pe lângă pedeapsa cu închisoarea sau amenda. Pentru individualizarea pedepsei cu închisoarea și a amenzii se aplică dispozițiile alin. 1.

(3) În cazul în care conform dispozițiilor alin. 2 s-ar impune dispunerea pedepsei cu închisoarea și a pedepsei amenzii, se va dispune, dacă în locul pedepsei cu închisoarea se impune pedeapsa amenzii (§ 37), conform alin. 1 doar pedeapsa amenzii.

(4) Măsurile de siguranță se dispun dacă sunt îndeplinite condițiile existenței uneia sau mai multor fapte penale deduse judecătii în același timp.

Cumularea valorilor și cuantumurilor prejudiciilor

§ 29. Dacă cuantumul pedepsei depinde de valoarea exprimată în cifre a unui bun aflat în legătură cu fapta sau de cuantumul exprimat în cifre al prejudiciilor pe care le cauzează sau asupra cărora se întinde intenția făptuitorului, relevantă va fi, dacă făptuitorul a săvârșit mai multe fapte de același tip, suma valorilor sau a cuantumului prejudiciilor.

Inadmisibilitatea măririi repetate a limitei maxime legale a pedepsei

§ 30. Depășirea limitei maxime legale de pedeapsă cu jumătate este admisibilă doar o singură dată, chiar dacă intervin diverse cauze care indică posibilitatea depășirii (§§ 39, 313).

Pedeapsa în cazul condamnării ulterioare

§ 31. (1) Persoana care a fost deja condamnată la o pedeapsă și care este condamnată pentru o altă faptă care ar fi trebuit judecată după săvârșirea ei în cadrul procesului anterior, va fi condamnată la o pedeapsă suplimentară. Aceasta nu va putea depăși limita maximă a pedepsei prevăzute pentru fapta dedusă acum judecătii. Suma pedepselor nu poate depăși pedeapsa care ar fi admisibilă conform criteriilor de individualizare judiciară a pedepsei în cazul concursului de infracțiuni și conform cumulării valorilor și cuantumurilor prejudiciilor.

(2) O condamnare anterioară de către o instanță națională este asimilată unei condamnări anterioare de către o instanță străină și atunci când nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la § 73.

Reducerea ulterioară a pedepsei și a măsurii indisponibilizării

§ 31a. Dacă ulterior condamnării intervin sau apar circumstanțe care ar fi condus la individualizarea unei pedepse mai mici, instanța va proceda la reducerea corespunzătoare a pedepsei.

(2) Dacă ulterior situația personală sau posibilitățile materiale ale persoanei condamnate la pedeapsa amenzii se înrăutățesc în mod semnificativ, instanța va proceda la reindividualizarea cuantumului zilelor-amendă privitor la restul de amendă în limitele prevăzute la § 19 alin. 2, cu excepția cazului în care persoana condamnată a cauzat înrăutățirea cu intenție, fie și doar prin refuzul de a presta activități lucrative.

(3) Dacă ulterior intervin sau apar circumstanțe care, dacă ar fi existat la momentul pronunțării sentinței, instanța nu ar fi dispus măsura indisponibilizării sau ar fi dispus doar indisponibilizarea unor bunuri de o valoare mai mică, instanța va proceda la actualizarea hotărârii.

Titlul IV

Individualizarea pedepselor

Principii generale

§ 32. (1) Stabilirea pedepsei se face în raport de vinovăția făptuitorului.

(2) La individualizarea pedepsei instanța are în vedere circumstanțele agravante și atenuante, în măsura în care acestea nu au fost avute în vedere la determinarea limitelor speciale ale pedepsei, precum și efectele pedepsei și alte urmări probabile ale faptei asupra vieții viitoare a făptuitorului în societate. În acest scop instanța va avea în vedere în special în ce măsură fapta poate fi explicată printr-o atitudine a făptuitorului de respingere a valorilor ocrotite sau de indiferență față de acestea și în ce măsură fapta poate fi pusă în legătură cu circumstanțe sau cauze exterioare care ar putea justifica săvârșirea faptei și de către o persoană care respectă valorile ocrotite.

(3) În general pedeapsa va fi cu atât mai severă, cu cât este mai mare prejudiciul sau pericolul social creat de către făptuitor sau pe care acesta nu l-a creat, dar asupra căruia s-a întins vinovăția sa, cu cât a încălcat prin acțiunea sa mai multe obligații, cu cât a premeditat mai mult fapta, cu cât a acordat mai multă grijă pregătirii acesteia sau cu câtă lipsă de considerație a săvârșit-o și cu cât a dat dovadă de mai puțină precauție la săvârșirea acesteia.

Circumstanțe agravante speciale

§ 33. (1) Circumstanța agravantă există în special dacă făptuitorul

1. a săvârșit mai multe fapte penale de același tip sau de tipuri diferite sau dacă fapta penală a subzistat pe o perioadă mai lungă de timp;

2. a mai fost condamnat pentru o faptă care are la bază aceeași înclinație infracțională;

3. a determinat o altă persoană să săvârșească fapta penală;

4. a fost autorul sau instigatorul unei fapte penale săvârșite de una sau mai multe persoane sau la săvârșirea căreia a participat în mod hotărâtor;

5. a acționat pe motive de rasă, xenofobie sau alte motive deosebit de reprobabile, în special de tipul celor care vizează grupurile de persoane sau un membru al unui astfel de grup menționate la § 283 alin. 1 punctul 1 în mod expres ca urmare a apartenenței la acest grup;

6. a acționat cu viclenie, cruzime sau într-un mod chinuitor pentru victimă;

7. la săvârșirea faptei a profitat de lipsa de apărare și starea de neajutorare a unei alte persoane;

8. a săvârșit fapta prin utilizarea abuzivă a datelor cu caracter personal ale unei alte persoane pentru a câștiga încrederea unui terț, producând respectivei persoane un prejudiciu.

(2) O circumstanță agravantă este, în plus față de cazurile prevăzute la § 39a alin. 1, și atunci când un făptuitor major a săvârșit cu intenție o faptă penală prin uz de violență sau amenințare cu un pericol grav îndreptată împotriva unui minor iresponsabil sau împotriva unei persoane apropiate acestuia.

(3) O circumstanță agravantă este, de asemenea, și atunci când făptuitorul a săvârșit cu intenție o faptă penală prevăzută de dispozițiile prezentului Cod Titlul I-III sau Titlul III din Partea Specială

1. împotriva unei rude (§ 72), inclusiv împotriva unei foste soții, partenere sau concubine sau împotriva unui fost soț, partener sau concubin în calitate de persoană care trăia împreună cu victima sau persoană care a abuzat de poziția sa de autoritate;

2. împotriva unei persoane care, în baza unor împrejurări speciale, necesită protecție, profitând de nevoia de protecție a acesteia;

3. prin utilizarea unei violențe extreme sau după ce fapta a fost precedată de utilizarea unei astfel de violențe extreme;

4. prin amenințarea cu o armă.

Circumstanțe atenuante speciale

§ 34. (1) Circumstanța atenuantă există în special dacă făptuitorul

1. a săvârșit fapta după împlinirea vârstei de 18 ani, dar anterior împlinirii vârstei de 21 ani sau dacă a săvârșit fapta sub influența unei stări mentale anormale, dacă înțelege greu sau dacă educația sa a fost foarte neglijată;

2. a dus până acum o viață normală și fapta se află în evidentă contradicție cu conduita sa uzuală;

3. a săvârșit fapta din motive onorabile;

4. a săvârșit fapta sub influența unui terț sau de frică sau din supunere;

5. se face vinovat doar de faptul că, într-o anumită situație pentru care legea sancționează producerea unui rezultat, a omis să împiedice acel rezultat;

6. a participat la o faptă penală săvârșită de mai multe persoane, având însă un rol secundar;

7. a săvârșit fapta doar din imprudență;

8. s-a lăsat antrenat în săvârșirea faptei aflându-se într-o puternică stare emoțională de înțeles;

9. a săvârșit fapta mai mult atras de o oportunitate deosebit de tentantă decât cu intenție premeditată;

10. a fost forțat la săvârșirea faptei ca urmare a unei stări de necesitate stringente care nu are legătură cu refuzul de a presta activități lucrative;

11. a săvârșit fapta în împrejurări similare unei cauze de neimputabilitate sau de justificare;

12. a săvârșit fapta într-o eroare de drept care nu exclude vinovăția (§ 9), în special dacă este pedepsit pentru săvârșirea cu intenție a faptei;

13. în ciuda consumării faptei nu a cauzat un prejudiciu sau fapta a rămas la stadiul de tentativă;

14. s-a abținut în mod deliberat de la producerea unui prejudiciu mai mare, deși ar fi avut această posibilitate, sau dacă prejudiciul a fost reparat de către făptuitor sau un terț în numele acestuia;

15. s-a străduit în mod onest să repare prejudiciul produs sau să împiedice producerea altor urmări nefavorabile;

16. s-a predat de bunăvoie, deși ar fi putut dispărea cu ușurință sau deși era probabil că va rămâne neidentificat;

17. a recunoscut și regretă săvârșirea faptei sau a contribuit în mod esențial la aflarea adevărului;

18. a săvârșit fapta cu mult timp în urmă și de atunci a avut un comportament corespunzător;

19. este afectat prin aceea că el însuși sau o persoană apropiată acestuia a suferit în urma săvârșirii faptei sau ca urmare a acesteia o gravă vătămare corporală sau deteriorare a stării de sănătate sau alte dezavantaje considerabile de natură faptică sau juridică.

(2) Circumstanța atenuantă există și atunci când procedura penală îndreptată împotriva făptuitorului a durat disproporționat de mult, nu din cauza făptuitorului sau apărătorului acestuia.

Intoxicația

§ 35. Dacă făptuitorul a acționat într-o stare de intoxicație care nu exclude răspunderea acestuia, această circumstanță este atenuantă doar în măsura în care scăderea gradului de responsabilitate produsă nu este compensată de acuzația privind consumul sau utilizarea substanței euforizante.

Aplicarea pedepselor cu închisoarea împotriva persoanelor care nu au împlinit vârsta de 21 de ani

§ 36. Persoanei care la data săvârșirii faptei nu împlinise vârsta de 21 de ani îi sunt aplicabile pedepsele prevăzute la dispozițiile § 19 din Legea penală a tinerilor și minorilor.

Aplicarea pedepselor cu amenda în locul pedepselor cu închisoarea

§ 37. (1) Dacă o faptă nu este pedepsită cu o pedeapsă cu închisoarea de mai mult de 5 ani, instanța va aplica în locul pedepsei cu închisoarea de până la un an pedeapsa amenzii de maximum 720 zile-amendă, dacă nu se impune condamnarea la pedeapsă cu închisoarea în scopul de a-l împiedica pe făptuitor să săvârșească alte fapte penale.

(2) Dacă o faptă este pedepsită cu o pedeapsă cu închisoarea mai mare decât cea prevăzută la alin. 1, dar nu mai mare de 10 ani de închisoare, aplicarea pedepsei amenzii de maximum 720 zile-amendă în locul pedepsei cu închisoarea de maximum un an este admisibilă doar dacă nu se impune condamnarea la pedeapsă cu închisoarea în scopul de a-l împiedica pe făptuitor să săvârșească alte fapte penale, iar aplicarea pedepsei amenzii este suficientă pentru a preveni săvârșirea de fapte penale de către alte persoane.

Deducerea perioadei de deținere anterioară

§ 38. (1) Perioada reținerii dispuse de autoritățile administrative și judiciare, precum și a arestului preventiv se deduce din pedeapsă cu închisoarea și cu amenda dacă făptuitorul s-a aflat în custodia organelor competente

1. în cadrul unui proces pentru fapta pentru care este sancționat sau

2. după săvârșirea acestei fapte, ca urmare a suspiciunii legate de o altă faptă penală,

în ambele cazuri doar în măsura în care deținerea nu a fost deja dedusă dintr-o altă pedeapsă sau persoana deținută nu a fost despăgubită pentru aceasta.

(2) Deducerea perioadei de deținere anterioare dintr-o pedeapsă cu amenda, se raportează la pedeapsă privativă de libertate înlocuitoare aplicată.

Înăsprirea pedepsei în caz de recidivă

§ 39. (1) Dacă făptuitorul a fost condamnat deja de două ori pentru fapte care au la bază aceeași înclinație infracțională la pedeapsă cu închisoarea și dacă a executat aceste pedepse măcar în parte, chiar și doar prin deducerea unei perioade anterioare de deținere sau a unei măsuri asigurătorii privative de libertate, instanța poate dispune, dacă făptuitorul a împlinit vârsta de 19 ani și a săvârșit din nou o faptă penală care are la bază aceeași înclinație infracțională, majorarea cu jumătate a limitei maxime a pedepsei legale cu închisoarea sau cu amenda. Cu toate acestea, pedeapsă cu închisoarea sau cu amenda nu poate depăși durata de 20 de ani.

(2) Pedeapsa anterioară nu va fi luată în considerare dacă de la executarea ei și până la următoarea faptă au trecut mai mult de 5 ani. În acest termen nu sunt avute în vedere perioadele în care persoana condamnată a fost deținută în baza unui mandat oficial. Dacă pedeapsa a fost executată doar prin deducerea unei perioade anterioare de detenție, termenul începe abia de la data la care sentința de condamnare a început să producă efecte juridice.

Schimbarea pedepsei în cazul faptelor penale săvârșite împotriva minorului iresponsabil

§ 39a. (1) Dacă făptuitorul major a săvârșit cu intenție o faptă penală prin uz de violență și amenințare cu un pericol grav împotriva unui minor iresponsabil, se dispune în locul

1. unei pedepse cu închisoarea de până la un an sau în locul unei astfel de pedepse cu închisoarea sau cu amenda, pedeapsa cu închisoarea între două luni și un an;

2. unei pedepse cu închisoarea fără limită minimă și a cărei limită maximă depășește un an, pedeapsa de minimum 3 luni de închisoare;

3. unei pedepse cu închisoarea a cărei limită minimă este de 6 luni, pedeapsa de minimum un an de închisoare;

4. unei pedepse cu închisoarea a cărei limită minimă este de un an, pedeapsa de minimum 2 ani de închisoare.

(2) La aplicarea dispozițiilor §§ 36 și 41 se va porni de la pedepsele schimbate prevăzute la alin. 1.

Individualizarea pedepsei în cazul condamnării ulterioare

§ 40. În cazul condamnării ulterioare, pedeapsa suplimentară va fi stabilită în limitele prevăzute la § 31 în așa fel încât suma pedepselor să corespundă acelei pedepse care ar fi aplicabile în cazul condamnării concomitente. Dacă în cazul condamnării concomitente nu s-ar aplica o pedeapsă mai mare decât cea dispusă în hotărârea anterioară, nu se va aplica pedeapsa suplimentară.

Reducerea extraordinară a pedepsei în cazul în care circumstanțele atenuante sunt predominante

§ 41. (1) Dacă circumstanțele atenuante sunt predominante în raport cu circumstanțele agravante și dacă există perspectiva temeinică că făptuitorul nu va mai săvârși fapte penale nici în cazul aplicării unei pedepse cu închisoarea sub minimul de pedeapsă legal, instanța poate dispune:

1. dacă fapta este sancționată cu pedeapsa detențiunii pe viață sau dacă este sancționată cu pedeapsa închisorii între 10 și 20 de ani sau cu pedeapsa detențiunii pe viață, pedeapsa cu închisoarea de peste un an;

2. dacă fapta nu este sancționată cu pedeapsa detențiunii pe viață, dar este sancționată cu pedeapsa închisorii de minimum 10 ani, pedeapsa cu închisoarea de peste 6 luni;

3. dacă fapta este sancționată cu pedeapsa închisorii de minimum 5 ani, pedeapsa cu închisoarea de peste 3 luni;

4. dacă fapta este sancționată cu pedeapsa închisorii de minimum un an, pedeapsa cu închisoarea de peste o lună;

5. dacă fapta este sancționată cu pedeapsa închisorii mai mică, pedeapsa cu închisoarea de minimum o zi.

(2) În condițiile prevăzute la alin. 1 punctul 3 și 4 instanța va dispune pedeapsa închisorii de minimum 6 luni dacă fapta a avut drept urmare decesul unei persoane (§ 7 alin. 2), chiar dacă această împrejurare determină și pedeapsa.

(3) Dispozițiile §§ 43 și 43a pot fi aplicate și atunci când se dispune sau s-ar dispune pedeapsa cu închisoarea de mai mult de 2, respectiv 3 ani, dar nu mai mult de 5 ani, în măsura în care circumstanțele atenuante sunt predominante în raport cu circumstanțele agravante și dacă există perspectiva temeinică că făptuitorul nu va mai săvârși fapte penale nici în cazul aplicării unei astfel de pedepse.

Reducerea extraordinară a pedepsei în cazul colaborării cu organele de urmărire penală

§ 41a. (1) Dacă făptuitorul unei fapte prevăzute la §§ 277, 278, 278a sau 278b sau al unei fapte penale aflate în legătură cu un astfel de grup, grupare sau organizație face declarații în fața organelor de urmărire penală cu privire la informațiile pe care le deține cu privire la aspecte a căror cunoaștere are un rol esențial la

1. îndepărtarea sau reducerea considerabilă a pericolului reprezentat de grup, grupare sau organizație;

2. clarificarea circumstanțelor săvârșirii faptei dincolo de propria participare sau

3. identificarea unei persoane care a participat în mod sistematic la activitățile grupului sau a avut o poziție de conducere în cadrul unei astfel de grupări sau organizații,

instanța poate dispune o pedeapsă situată sub minimul prevăzut la § 41, dacă aceasta corespunde importanței informațiilor furnizate în raport cu vinovăția făptuitorului. Dispozițiile § 41 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

(2) Dispozițiile alin. 1 se aplică corespunzător persoanei care participă la activitățile unui grup, unei grupări sau organizații interzise prin lege, precum și făptuitorului unei fapte penale aflate în legătură cu un astfel de grup, grupare sau organizație.

(3) Dacă informațiile furnizate de făptuitor se referă la fapte penale cărora nu le sunt aplicabile legile austriece, se vor aplica dispozițiile alin. 1 în măsura în care asistența judiciară reciprocă ar fi admisibilă.

(Observație: § 42 este abrogat)

TITLUL V

Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și liberarea condiționată, obligațiile și probațiunea

AT

Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere

§ 43. (1) Dacă un infractor este condamnat la o pedeapsă cu închisoarea care nu depășește 2 ani, instanța va dispune suspendarea executării pe o perioadă de încercare de minimum 1 an și maximum 3 ani, dacă este îndreptățită presupunerea că simpla suspendare a executării pedepsei sau aceasta împreună cu alte măsuri ar fi suficientă pentru a preveni săvârșirea altor fapte penale și că nu este necesară executarea pedepsei pentru a preveni săvârșirea de fapte penale de către alte persoane. În acest sens instanța va avea în vedere în special tipul faptei, persoana infractorului, gradul său de vinovăție, viața sa anterioară și conduita sa după săvârșirea faptei.

(2) Dacă suspendarea executării pedepsei nu este revocată, pedeapsa nu mai este executată. Termenele care încep să curgă de la data executării pedepsei se vor calcula într-un astfel de caz de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

Suspendarea executării unei părți din pedeapsă

§ 43a. (1) Dacă instanța dispune aplicarea pedepsei amenzii și dacă sunt îndeplinite condițiile de la § 43 cu privire la o parte din pedeapsă, instanța va suspenda executarea acestei părți din pedeapsă, dar nu mai mult de 3 sferturi din aceasta.

(2) Dacă pedeapsa care s-ar impune ar fi pedeapsa cu închisoarea de mai mult de 6 luni, dar nu mai mult de 2 ani și dacă nu sunt îndeplinite condițiile pentru suspendarea executării întregii pedepse, în locul unei părți din pedeapsa cu închisoarea se va aplica pedeapsa amenzii de maximum 720 zile-amendă dacă astfel executarea restului din pedeapsa cu închisoarea poate fi suspendată conform dispozițiilor § 43.

(3) Dacă pedeapsa aplicată este pedeapsa cu închisoarea de mai mare de 6 luni, dar nu mai mult de 2 ani și dacă, în special având în vedere condamnările anterioare ale infractorului, nu este posibilă nici suspendarea întregii pedepse, nici procedura prevăzută de alin. 2, atunci instanța va dispune suspendarea unei părți din pedeapsă cu respectarea dispozițiilor § 43. Partea de pedeapsă cu executare va fi de minimum o lună și nu va depăși o treime din pedeapsă.

(4) Dacă pedeapsa aplicată este pedeapsa cu închisoarea de mai mult de 2 ani, dar nu mai mare de 3 ani și dacă există o probabilitate considerabilă ca infractorul să nu mai săvârșească alte fapte penale, atunci instanța va dispune suspendarea unei părți din pedeapsă cu respectarea dispozițiilor § 43. Se va face aplicarea dispozițiilor alin. 3 ultima teză.

(Observație: Alin. 5 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 105/1997)

Suspendarea executării pedepsei în caz de concurs de infracțiuni

§ 44. (1) Dacă instanța dispune o pedeapsă cu închisoarea și o pedeapsă cu amenda concomitent, executarea ambelor pedepse va fi suspendată dacă sunt îndeplinite condițiile în acest sens. Dacă este îndreptățită presupunerea că executarea doar a uneia dintre aceste pedepse sau a unei părți dintr-o pedeapsă ar fi suficientă, instanța poate face aplicarea dispozițiilor §§ 43 și 43a la ambele pedepse.

(2) Executarea pedepselor complementare și consecințele juridice ale condamnării pot fi suspendate independent de pedeapsa principală.

Suspendarea executării sub supraveghere a măsurilor de siguranță

§ 45. (1) Executarea măsurii internării într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță va fi suspendată dacă este îndreptățită presupunerea că, având în vedere persoana infractorului, starea sa de sănătate, viața sa anterioară, tipul faptei și perspectivele de obținere a unui venit cinstit, în special după efectuarea cu succes a unui tratament medical pe perioada deținerii provizorii conform dispozițiilor § 429 alin. 4 CPP sau a executării măsurii arestului preventiv prin internarea provizorie prevăzută la § 438 CPP, simplul avertisment cu internarea împreună cu un tratament în afara unității de psihiatrie pentru măsuri de siguranță și eventuale alte măsuri prevăzute la §§ 50-52 ar fi suficientă pentru a preveni pericolozitatea vizată de măsura de siguranță. Executarea măsurii internării conform dispozițiilor § 21 alin. 2 poate fi suspendată doar împreună cu pedeapsa. Termenul de încercare în cazul suspendării executării măsurii internării conform § 21 este de 10 ani, iar dacă fapta penală care a dus la aplicarea măsurii internării nu este sancționată cu pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, termenul de încercare este de 5 ani.

(2) Executarea măsurii internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți poate fi dispusă doar împreună cu pedeapsa și atunci doar dacă este îndreptățită presupunerea că simpla avertisment cu internarea împreună cu una sau mai multe măsuri dintre cele prevăzute la § 50-52 ar fi suficientă pentru a vindeca dependența infractorului de substanțe euforizante sau stupefiante. Termenul de încercare pentru suspendarea executării pedepsei se aplică și în ce privește suspendarea executării măsurii internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți.

(3) Dispozițiile § 43 alin. 2 se aplică ad litteram.

(4) Suspendarea executării altor măsuri de siguranță nu este admisibilă.

Liberarea condiționată din penitenciar

§ 46. (1) În cazul în care o persoană condamnată a executat jumătate din pedeapsa cu închisoarea aplicată prin hotărârea de condamnare sau stabilită prin procedura de grațiere sau din partea de pedeapsă cu executarea în

regim de detenție a cărei executare nu a fost suspendată, dar cel puțin 3 luni, executarea restului de pedeapsă va fi suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de încercare de îndată ce, având în vedere efectul măsurilor conform dispozițiilor §§ 50-52, este îndreptățită presupunerea că prin liberarea condiționată persoana condamnată nu se va abține mai puțin decât prin continuarea executării pedepsei de la săvârșirea altor fapte penale.

(2) În cazul în care o persoană condamnată a executat jumătate, dar nu două treimi din pedeapsa cu închisoarea, aceasta nu va fi liberată condiționat, în ciuda îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. 1, atâta vreme cât, având în vedere gravitatea faptei, continuarea executării pedepsei este necesară pentru a preveni săvârșirea de fapte penale de către alte persoane.

(Observație: Alin. 3 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 154/2015)

(4) În cazul hotărârilor date conform dispozițiilor alin. 1 se va avea în vedere în ce măsură prin executarea deja consumată a pedepsei, în special și printr-un tratament început în mod voluntar pe perioada executării în înțelesul dispozițiilor § 51 alin. 3 pe care persoana condamnată este dispusă să îl continue în libertate, s-a produs o modificare a împrejurărilor în care a fost săvârșită fapta sau în ce măsură prin măsurile prevăzute la §§ 50-51 aceasta poate fi atinsă.

(5) În cazul în care o persoană condamnată execută mai multe pedepse cu închisoarea, părți de pedeapsă sau resturi de pedeapsă, durata totală a acestora este esențială dacă acestea sunt executate imediat una după cealaltă sau sunt întrerupte de perioade în care persoana este deținută în temeiul unui mandat oficial. Cel mai târziu după 15 ani se va analiza în fiecare caz în parte posibilitatea liberării condiționate. Dacă a fost dispusă și o pedeapsă complementară (§§ 31, 40), atunci sunt esențiale și în cazul executării neîntrerupte toate pedepsele avute în vedere la aplicarea pedepsei accesorii; dacă executarea uneia dintre aceste pedepse a fost suspendată, la calcularea datei de referință (§ 46 alin. 1 și 2), precum și a restului de pedeapsă de executat se va face deducerea timpului efectiv petrecut în detenție. O eventuală pedeapsă anterioară alături de care s-a dispus și o pedeapsă accesorie nu va fi luată în considerare dacă persoana condamnată a fost liberată condiționat anterior executării a jumătate din durata pedepsei.

(6) Persoana condamnată la pedeapsa detențiunii pe viață va putea fi liberată condiționat doar dacă a executat cel puțin 15 ani și este îndreptățită presupunerea că nu va mai săvârși alte fapte penale.

Suspendarea executării unei măsuri de siguranță privative de libertate

§ 47. (1) Persoanele internate într-o unitate de psihiatrie pentru măsuri de siguranță vor putea fi externate doar după stabilirea unui termen de supraveghere în cadrul liberării condiționate. Pentru persoanele internate într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți și cele internate într-o unitate

pentru infractori recidiviști periculoși, măsura încetează dacă perioada de deținere (§ 25 alin. 1) a expirat sau dacă, în cazul deținerii într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți, o continuare sau completare a tratamentului contra dependenței nu ar aduce o ameliorare, în timp ce în toate celelalte situații doar după stabilirea unui termen de supraveghere în cadrul liberării condiționate.

(2) Liberarea condiționată dintr-o măsură de siguranță privativă de libertate va fi dispusă atunci când, având în vedere conduita și evoluția persoanei internate în unitate, personalitatea acesteia, starea de sănătate, trecutul acesteia și perspectivele de reintegrare socială, se poate presupune că starea de pericol avută în vedere de măsura de siguranță nu mai există.

(3) Dacă infractorul este liberat condiționat dintr-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță sau dintr-o unitate de terapie pentru infractori dependenți sau măsura a încetat înainte de termen, se vor aplica dispozițiile § 24 alin. 1 ultima teză.

(4) Hotărârea privind faptul că internarea infractorului în unitatea pentru infractori recidiviști periculoși nu mai este necesară (§ 24 alin. 2) este asimilată liberării condiționate dintr-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși.

Termenul de supraveghere

§ 48. (1) Termenul de supraveghere în cazul liberării condiționate dintr-o pedeapsă cu închisoarea este de minimum un an și maximum 3 ani. În cazul în care continuarea tratamentului în înțelesul dispozițiilor § 51 alin. 3 pe care persoana condamnată a fost de acord să îl urmeze se dovedește a fi necesară în scopul justificării unei liberări condiționate (§ 46 alin. 4), termenul de supraveghere este de minimum un an și maximum 5 ani. Dacă restul de pedeapsă care face obiectul liberării condiționate depășește 3 ani sau dacă liberarea condiționată se face în legătură cu executarea unei pedepse cu închisoarea dispuse pentru săvârșirea unei fapte penale contra libertății și integrității sexuale de mai mult de un an, termenul de supraveghere este de 5 ani. În cazul liberării condiționate din pedeapsa detențiunii pe viață termenul de supraveghere este de 10 ani.

(2) Termenul de încercare în cazul liberării condiționate dintr-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță și dintr-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși este de 10 ani, iar dacă fapta penală în urma săvârșirii căreia a fost dispusă măsura internării nu este sancționată cu o pedeapsă cu închisoarea de mai mult de 10 ani, doar 5 ani. În cazul liberării dintr-o unitate de terapie pentru infractori dependenți termenul de supraveghere este de minimum un an și maximum 5 ani.

(3) Dacă măsura supravegherii restului de pedeapsă sau liberarea condiționată dintr-o măsură de siguranță privativă de libertate nu este revocată, aceasta este considerată definitivă. Termenele care încep să curgă de îndată ce pedeapsa sau măsura de siguranță a fost executată se vor calcula într-un astfel

de caz începând de la data liberării condiționate din executarea pedepsei sau a măsurii de siguranță.

Modul de calcul al termenelor de supraveghere

§ 49. (1) Termenul de supraveghere începe la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea sub supraveghere (§§ 43-45) sau liberarea condiționată (§§ 46 și 47). Perioadele în care persoana condamnată a fost deținută în baza unui mandat oficial nu sunt avute în vedere la stabilirea termenului de supraveghere. Dacă o persoană condamnată este liberată condiționat dintr-o parte de pedeapsă cu închisoarea a cărei executare nu a fost suspendată anterior expirării termenului de supraveghere dispus pentru partea de pedeapsă cu suspendarea executării, ambele termene de supraveghere vor expira doar împreună.

Măsurile de supraveghere și obligațiile

§ 50. (1) Dacă pedeapsa sau măsura de siguranță privativă de libertate dispusă împotriva unui infractor este suspendată sub supraveghere sau dacă infractorul este liberat condiționat din executarea unei pedepse cu închisoarea sau a unei măsuri de siguranță privativă de libertate, instanța îi va impune anumite obligații sau îl va obliga să se prezinte la serviciul de probațiune dacă aceste măsuri sunt necesare sau oportune în vederea prevenirii săvârșirii de alte fapte penale de către respectivul infractor. Același lucru este valabil și atunci când instanța dispune amânarea aplicării pedepsei, stabilind un termen de supraveghere (§ 13 Legea privind faptele penale săvârșite de tineri, 1988) sau atunci când începerea executării unei pedepse cu închisoarea dispuse pentru o faptă penală săvârșită anterior împlinirii vârstei de 21 de ani este amânată în temeiul dispozițiilor § 6 alin. 1 punctul 2 lit. a din Legea privind executarea pedepselor sau § 52 din Legea privind faptele penale săvârșite de tineri, 1988, pentru o perioadă de mai mult de 3 luni.

(2) Prezentarea în fața serviciului de probațiune se va dispune întotdeauna atunci când persoana condamnată este liberată condiționat

1. anterior executării a două treimi din pedeapsa cu închisoarea (§ 46 alin. 1)
2. din executarea unei pedepse cu închisoarea dispuse pentru o faptă săvârșită anterior împlinirii vârstei de 21 de ani,
 - 2a. din executarea unei pedepse cu închisoarea dispuse pentru o faptă contra libertății și integrității sexuale,
 3. din executarea unei pedepse cu închisoarea de mai mult de 5 ani sau
 4. din executarea pedepsei detențiunii pe viață.

În cazurile prevăzute la punctul 1 și 2 se poate renunța la obligarea infractorului de a se prezenta în fața serviciului de probațiune doar atunci când, având în vedere tipul infracțiunii, persoana infractorului și evoluția acestuia, se poate prezuma ca acesta nu va săvârși alte fapte penale chiar dacă nu îi va fi impusă această măsură de supraveghere.

(3) Măsurile de supraveghere și obligațiile vor fi menținute pe durata stabilită de instanță, dar nu mai mult de finalul termenului de încercare, cu excepția cazului în care sunt revocate sau rămân fără obiect mai devreme. În cazul prevăzut la alin. 2 punctul 3 se va dispune măsura de supraveghere a probațiunii cel puțin pentru primul an, iar în cazul prevăzut la alin. 2 punctul 4 cel puțin pentru primii 3 ani după liberare.

Obligațiile

§ 51. (1) Obligațiile includ sarcini și interdicții a căror respectare este de natură să îl împiedice pe infractor să săvârșească alte fapte penale. Obligațiile care contravin drepturilor persoanei sau constituie o imixtiune în modul de viață al infractorului nu sunt admisibile.

(2) Infractorul poate fi obligat în special să locuiască într-un anumit loc, la o anumită familie sau într-o anumită instituție, să nu se apropie de o anumită locuință, un anumit loc sau anumite persoane, să nu consume băuturi alcoolice, să învețe sau să exercite o meserie potrivită, corespunzător cunoștințelor, abilităților și înclinațiilor sale, să anunțe orice schimbare a domiciliului sau locului de muncă și să se prezinte la anumite intervale de timp în fața instanței sau a altei entități. Repararea prejudiciului produs prin săvârșirea faptei poate face de asemenea obiectul unei obligații dispuse de instanță și atunci când această obligație poate avea o influență asupra deciziei cu privire la necesitatea executării pedepsei în vederea prevenirii săvârșirii de fapte penale de către terți.

(3) Cu acordul prealabil al infractorului, acestuia îi poate fi impusă, cu respectarea condițiilor de la alin. 1, obligația de a se supune unei terapii împotriva dependenței, unui tratament psihoterapeutic sau unui tratament medical. Nu poate fi impusă, nici măcar cu acordul infractorului, obligația de a se supune unui tratament medical care include o intervenție chirurgicală.

(4) Instanța poate impune obligații și ulterior, pe parcursul termenului de supraveghere, sau poate modifica sau revoca obligații impuse, în măsura în care aceasta pare oportun în sensul dispozițiilor § 50.

(5) Pentru obligațiile care au legătură cu suspendarea executării unei măsuri de siguranță în sensul dispozițiilor § 45 se aplică *mutatis mutandis* dispozițiile § 179a din Legea privind executarea pedepselor, publicată în BGBl. nr. 144/1969.

Măsurile de supraveghere

§ 52. (1) Atunci când instanța dispune măsura de supraveghere a probațiunii, conducătorul serviciului de probațiune competent va alocă infractorului un consilier de probațiune și va anunța instanța în această privință. Consilierul de probațiune se va strădui prin sfaturile și acțiunile sale să îl ajute pe infractor să adopte un mod de viață și o atitudine de natură să îl împiedice pe acesta ca în viitor să săvârșească alte fapte penale. Dacă este necesar, consilierul de

probațiune îl va sprijini pe acesta în mod corespunzător în eforturile sale de a-și acoperi nevoile vitale, în special locuința și munca.

(2) Consilierul de probațiune va raporta instanței cu privire la activitatea desfășurată și constatările sale

1. atunci când instanța o solicită sau atunci când este necesar sau oportun în vederea îndeplinirii scopului probațiunii,

2. atunci când măsura de supraveghere a probațiunii poate fi eventual revocată,

3. în orice situație, dar la 6 luni de la dispunerea măsurii probațiunii, precum și la încetarea acesteia,

4. pe durata controlului judiciar (§ 52a alin. 2).

(3) Pe parcursul termenului de supraveghere instanța va dispune sau va revoca și ulterior măsura de supraveghere a probațiunii în măsura în care acestea sunt considerate oportune în sensul dispozițiilor § 50. În cazurile prevăzute la § 50 alin. 2 punctul 1-3, la expirarea unui an de la liberare, după depunerea unui raport întocmit de consilierul de probațiune și a unui punct de vedere emis de conducătorul serviciului de probațiune competent, instanța se va pronunța cu privire la necesitatea sau oportunitatea menținerii măsurii de supraveghere a probațiunii.

Controlul judiciar în cazul autorilor de infracțiuni contra libertății și integrității sexuale și agresiuni sexuale

§ 52a. (1) Atunci când un infractor care a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea pentru o faptă penală

1. contra libertății și integrității sexuale sau

2. contra integrității corporale sau vieții sau libertății, atunci când fapta a fost săvârșită în scopul autostimulării sau autosatisfacerii sexuale,

sau atunci când împotriva acestuia a fost dispusă pentru o astfel de faptă o măsură de siguranță privativă de libertate este liberat condiționat, acesta va fi supus pe parcursul termenului de încercare la măsura controlului judiciar, în măsura în care supravegherea comportamentului infractorului (alin. 2), în special în ce privește respectarea unei obligații în sensul dispozițiilor § 51 alin. 3 sau a obligației de a nu desfășura anumite activități, este necesară sau oportună în scopul de a-l împiedica să săvârșască alte fapte penale similare.

(2) Pe parcursul controlului judiciar instanța va supraveghea comportamentul infractorului și respectarea obligațiilor, apelând la sprijinul serviciului de probațiune, iar în anumite cazuri cu sprijinul organelor de poliție, al instituțiilor de protecție a copiilor, al altor instituții abilitate. Instituțiile abilitate cu supravegherea trebuie să raporteze instanței cu privire la executarea măsurilor dispuse de către instanță și efectul acestora. La dispunerea controlului judiciar, consilierul de probațiune va depune la instanță, la cererea acesteia sau dacă este necesar sau oportun, rapoarte, în orice caz însă minimum o dată la

3 luni în prima jumătate a termenului de control judiciar, iar în a doua jumătate minimum o dată la 6 luni.

(3) Lucrătorii din cadrul serviciilor de siguranță și ordine publică sunt îndreptățiți să îndeplinească misiunile care revin organelor de poliție conform alin. 2 privind stabilirea identității unei persoane conform legislației din domeniul poliției atunci când există indicii că persoana se află sub control judiciar și nu a respectat obligațiile impuse sau a avut un comportament care nu este compatibil cu scopul controlului judiciar.

Revocarea suspendării executării pedepsei și a liberării condiționate din executarea unei pedepse cu închisoarea

§ 53. (1) Atunci când infractorul este condamnat pentru o faptă penală săvârșită în interiorul termenului de supraveghere, instanța va revoca suspendarea executării pedepsei sau liberarea condiționată din executarea unei pedepse cu închisoarea și va dispune executarea pedepsei, părții din pedeapsă sau a restului de pedeapsă alături de noua pedeapsă, dacă consideră că aceasta este de natură a-l împiedica pe infractor să săvârșească alte fapte penale. În cazul revocării liberării condiționate din executarea unei pedepse cu detențiunea pe viață restul de pedeapsă este asimilat în ce privește condițiile de timp care trebuie îndeplinite pentru o eventuală liberare condiționată unei pedepse cu închisoarea de 10 ani. O faptă penală săvârșită de infractor în perioada cuprinsă între data pronunțării hotărârii primei instanțe și rămânerea definitivă a hotărârii cu privire la suspendarea executării pedepsei sau liberarea condiționată sau săvârșită pe durata deținerii în baza unui mandat oficial care nu se ia în considerare la stabilirea termenului de supraveghere (§ 49), este asimilată unei fapte penale săvârșite în interiorul termenului de supraveghere.

(2) Atunci când infractorul, în ciuda unei somații formale, nu respectă în mod deliberat o obligație impusă de instanță pentru o anumită perioadă de timp sau atunci când în mod constant se sustrage influenței consilierului de probațiune, instanța va revoca suspendarea executării pedepsei sau liberarea condiționată și va dispune executarea pedepsei sau a restului de pedeapsă, dacă acest lucru este considerat oportun în scopul de a-l împiedica pe infractor să săvârșească alte fapte penale. Dispozițiile alin. 1 și 2 se aplică în mod corespunzător.

(3) Dacă în cazurile prevăzute la alin. 1 și 2 instanța nu revocă suspendarea executării pedepsei sau liberarea condiționată, instanța poate prelungi termenul de supraveghere, dacă acesta a fost mai scurt, până la maximum 5 ani; în cazul liberării condiționate din executarea unei pedepse cu detențiunea pe viață instanța poate prelungi termenul de supraveghere până la maximum 10 ani. În același timp va trebui să verifice dacă și ce noi obligații trebuie dispuse și dacă se impune dispunerea măsurii de supraveghere a probațiunii, dacă nu a fost deja dispusă.

(4) Dacă pe la finalul termenului de supraveghere inițial sau prelungit, stabilit în legătură cu liberarea condiționată din executarea unei pedepse cu detențiunea pe viață sau a unei pedepse cu închisoarea de mai mult de 5 ani dispuse pentru o faptă penală contra libertății și integrității sexuale, există și alte motive speciale de natură a justifica presupunerea că este necesară menținerea termenului de supraveghere instanța poate majora termenul de supraveghere cu încă maximum 3 ani. Este admisibilă și o nouă prelungire.

Revocarea suspendării executării pedepsei și a liberării condiționate din executarea unei măsuri de siguranță

§ 54. (1) Suspendarea executării măsurii internării într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță sau a internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți și liberarea condiționată dintr-o unitate dintre cele prevăzute la §§ 21 – 23 vor fi revocate în condițiile dispozițiilor § 53 dacă din circumstanțele acolo numite rezultă că starea de pericol vizată de măsura de siguranță subzistă.

(2) Dacă în cazurile prevăzute la alin. 1 instanța nu dispune revocarea suspendării măsurii internării sau liberarea condiționată dintr-o unitate dintre cele prevăzute la § 21, poate dispune prelungirea termenului de supraveghere până la maximum 15 ani. Dacă termenul de supraveghere este de doar 5 ani, instanța îl poate prelungi până la maximum 10 ani. În același timp va trebui să verifice și ce noi obligații trebuie dispuse și dacă se impune dispunerea măsurii de supraveghere a probațiunii, dacă nu a fost deja dispusă.

(3) Dacă la finalul termenului de supraveghere inițial sau prelungit există alte motive speciale de natură a justifica presupunerea că este necesară menținerea măsurii internării în scopul de a reduce starea de pericol vizată de măsura de siguranță, instanța poate prelungi termenul de supraveghere cu încă maximum 3 ani. Este admisibilă și o nouă prelungire.

(4) Dacă în cazul suspendării executării măsurii internării sau al liberării condiționate dintr-o unitate dintre cele prevăzute la § 21 alin. 1 infractorului i-a fost impusă obligația de a se supune unui tratament medical și dacă există indicii că infractorul nu a respectat obligația și din acest motiv necesită tratament staționar în scopul de a reduce starea de pericol vizată de măsura de siguranță, instanța va informa organele de poliție care vor proceda conform dispozițiilor § 9 din Legea privind internarea medicală ca măsură de siguranță. Instanța va fi informată cu privire la măsurile dispuse în continuare.

(5) Dacă în cazul liberării condiționate dintr-o unitate dintre cele prevăzute la §§ 21-23 instanța dispune din nou măsura de siguranță ca urmare a săvârșirii unei fapte penale în interiorul termenului de supraveghere (§ 53 alin. 1), prin aceasta dispunerea anterioară a acestei măsuri rămâne fără obiect.

(6) Liberarea condiționată dintr-o unitate de terapie pentru infractori dependenți nu va fi revocată dacă continuarea terapiei pare lipsită de succes de la bun început.

Revocarea în cazul condamnării ulterioare

§ 55. (1) Instanța va revoca suspendarea executării unei pedepse, a unui rest de pedeapsă și a internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți dacă infractorul este condamnat ulterior în conformitate cu dispozițiile de la § 31 și suspendarea executării pedepsei nu ar fi fost dispusă în cazul judecării simultane pentru ambele fapte.

(2) Dacă la condamnarea ulterioară executarea pedepsei, a restului de pedeapsă sau a măsurii internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți a fost suspendată, suspendarea executării va fi revocată dacă nu ar fi fost dispusă în cazul judecării simultane pentru ambele fapte și dacă condamnarea care ar fi trebuit luată în considerare conform § 31 nu figura la dosar.

(3) Dacă suspendarea executării nu este revocată, fiecare din cele doua termene de supraveghere concurente durează până la finalul termenului de supraveghere care încetează primul, dar nu mai mult de 5 ani.

Termene de revocare

§ 56. Dispozițiile prevăzute la §§ 53-55 pot fi date de instanță doar pe parcursul termenului de supraveghere pentru o faptă penală săvârșită în acest termen, dar și în termen de 6 luni de la expirarea termenului de supraveghere sau de la încheierea unui proces penal pendinte împotriva infractorului la data expirării termenului de supraveghere.

TITLUL VI

Prescripția

Prescripția răspunderii penale

§ 57. (1) Răspunderea penală pentru faptele penale sancționate cu pedeapsa cu închisoarea între 10 și 20 de ani sau cu pedeapsa detențiunii pe viață, precum și faptele penale prevăzute la Titlul XXV nu se prescrie. După expirarea unui termen de 20 de ani în locul pedepsei detențiunii pe viață se aplică pedeapsa cu închisoarea între 10 și 20 de ani. În privința termenului de prescripție dispozițiile alin. 2 și § 58 se aplică în mod corespunzător.

(2) Răspunderea penală pentru alte fapte se prescrie. Termenul de prescripție începe de îndată ce acțiunea sancționată de legea penală este încheiată sau comportamentul penal încetează.

(3) Termenul de prescripție este de
20 de ani

când legea nu prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață, dar o pedeapsă cu închisoarea mai mare de 10 de ani;

10 ani

când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 de ani,

5 ani

când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani,

3 ani

când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni, dar care nu depășește un an,

1 an

când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește 6 luni sau doar amenda.

(4) O dată cu intervenirea prescripției și confiscarea specială și măsurile de siguranță devin inadmisibile.

Prelungirea termenului de prescripție

§ 58. (1) Dacă rezultatul unei infracțiuni se produce abia după ce fapta penală a fost încheiată sau după ce comportamentul penal a încetat, termenul de prescripție nu se consideră a fi împlinit decât dacă acesta era deja încheiat la momentul producerii rezultatului, sau dacă, de la data prevăzută la § 57 alin. 2 trecuse deja o dată și jumătate din durata sa, dar cel puțin 3 ani.

(2) Dacă în interiorul termenului de prescripție făptuitorul săvârșește o nouă faptă penală care are la bază aceeași înclinație nocivă, prescripția nu intervine înainte ca termenul de prescripție pentru această faptă să fi expirat.

(3) La calcularea termenului de prescripție nu se vor avea în vedere:

1. perioada în care conform legii punerea în mișcare a acțiunii penale nu poate fi dispusă sau continuată, dacă Legea privind organizarea instanțelor publicată în BGBl nr. 1/1930 și alin. 4 nu prevăd altceva;

2. perioada cuprinsă între prima audiere în calitate de învinuit, primul avertisment al procurorului cu sau exercitarea de măsuri coercitive împotriva făptuitorului pentru fapta săvârșită (§§ 93 alin. 1 și 105 alin. 1 Cod de procedură penală), emiterea primei ordonanțe a procurorului sau a primei cereri de efectuare sau încuviințare a măsurilor de anchetă prevăzute în Secțiunea 8 din Codul de procedură penală și a administrării de probe în vederea elucidării suspiciunilor care îl vizează pe făptuitor, dispunerea mandatului de căutare sau reținere, cererea de arestare preventivă sau sesizarea instanței și încetarea definitivă a procesului penal;

3. perioada până la împlinirea vârstei de 28 de ani de către victima unei fapte penale contra integrității corporale și vieții, contra libertății sau libertății și integrității sexuale, atunci când la data săvârșirii faptei victima era minoră;

4. termenul de supraveghere conform § 203 alin. 1 Cod de procedură penală, termenele pentru plata unei sume de bani împreună cu eventuale reparații și pentru prestarea de muncă în folosul comunității împreună cu eventuale înțelegeri privind urmările săvârșirii faptei (§§ 200 alin. 2 și 3, 201 alin. 1 și 3 Cod de procedură penală), precum și perioada de la depunerea unei

cereri a parchetului conform § 204 alin. 2 Cod de procedură penală până la comunicarea mediatorului de conflict cu privire la înțelegerile dintre părți și îndeplinirea acestora (§ 204 alin. 4 Cod de procedură penală).

(3a) O întrerupere a cursului prescripției intervenită în conformitate cu dispozițiile de la alineatele de mai sus continuă să producă efecte juridice chiar și atunci când, în urma unor modificări legislative, la momentul întreruperii cursului prescripției fapta ar fi fost deja prescrisă conform noii legi.

(4) Dacă punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată sau se face cu autorizarea unei persoane îndrituite în acest sens, cursul prescripției nu este întrerupt de împrejurarea că nu a existat plângere prealabilă sau că nu s-a acordat autorizarea în acest sens.

Prescripția executării pedepsei

§ 59. (1) Executarea unei pedepse cu detențiunea pe viață, a unei pedepse cu închisoarea de mai mult de 10 ani, a unei pedepse dispuse pentru o faptă penală conform Titlul XXV și a măsurii internării într-o unitate de psihiatrie pentru măsuri de siguranță sau o unitate pentru infractori recidiviști periculoși nu se prescrie.

(2) Executarea altor pedepse, a măsurii confiscării bunurilor care provin din săvârșirea de infracțiuni, a confiscării speciale și a măsurilor de siguranță se prescriu. Termenul de prescripție începe la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus pedeapsa, confiscarea sau măsura de siguranță.

(3) Termenul de prescripție este de

15 ani

când instanța a dispus pedeapsa cu închisoarea de mai mult de un an, dar nu mai mult de 10 ani;

10 ani

când instanța a dispus pedeapsa cu închisoarea de mai mult de 3 luni, dar nu mai mult de 1 an sau amenda cu stabilirea unei pedepse alternative de mai mult de 3 luni,

5 ani

în toate celelalte situații.

(4) Dacă instanța a dispus în același timp mai multe pedepse sau măsuri de siguranță, termenul de prescripție a executării tuturor acestor pedepse sau măsuri se calculează în funcție de pedeapsa sau măsura pentru care este prevăzut cel mai lung termen de prescripție. Dacă instanța a dispus în același timp o pedeapsă cu închisoarea și o amendă la calcularea termenului de prescripție la pedeapsa cu închisoarea se va adăuga pedeapsa alternativă.

Prelungirea termenului de prescripție a executării pedepsei

§ 60. (1) Dacă împotriva persoanei condamnate instanța dispune pe parcursul termenului de prescripție o nouă pedeapsă sau măsură, executarea

pedepsei nu se prescrie înainte ca și executarea acestei pedepse sau măsuri de siguranță să se fi încheiat.

(2) La calcularea termenului de prescripție nu se vor avea în vedere:

1. termenul de supraveghere în cazul unei suspendări a executării pedepsei sau măsurii internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți sau în cazul liberării condiționate;

2. perioadele pentru care persoanei condamnate i-a fost acordată o amânare a executării unei pedepse cu închisoarea, cu excepția cazului în care motivul a fost imposibilitatea executării sau plata unei amenzi;

3. perioadele în care persoana condamnată a fost deținută în baza unui mandat oficial;

4. perioadele în care persoana condamnată s-a aflat în străinătate.

(3) Executarea pedepsei cu închisoarea sau a măsurii de siguranță privative de libertate întrerupe cursul prescripției. Dacă întreruperea încetează fără ca persoana condamnată să fie liberată, termenul de prescripție începe să curgă din nou fără a duce atingere dispozițiilor alin. 2.

TITLUL VII

Domeniul de aplicare

Aplicarea în timp

§ 61. Dispozițiile de drept penal se aplică faptelor săvârșite după intrarea în vigoare a acestora. Dispozițiile de drept penal se aplică faptelor săvârșite anterior intrării în vigoare a acestora atunci când dispozițiile de drept penal în vigoare la data săvârșirii faptei nu au fost mai favorabile făptuitorului per ansamblu.

Fapte penale în interiorul teritoriului național

§ 62. Dispozițiile de drept penal austriac se aplică tuturor faptelor săvârșite pe teritoriul național.

Fapte penale săvârșite la bordul vaselor sau aparatelor de zbor austriece

§ 63. Dispozițiile de drept penal austriac se aplică și faptelor săvârșite la bordul unui vas sau aeronave austriece, independent de locul unde se găsește acesta.

Fapte penale în străinătate sancționate indiferent de legea penală aplicabilă la locul săvârșirii faptelor

§ 64. (1) Dispozițiile de drept penal austriac se aplică independent de legea penală aplicabilă la locul săvârșirii faptelor în cazul următoarelor fapte săvârșite în străinătate:

1. divulgarea unui secret profesional în favoarea unui stat străin (§ 124), înalta trădare (§ 242), pregătirea înaltei trădări (§ 244), legături împotriva

statului (§ 246), atacuri asupra organelor de stat supreme (§§ 249 - 251), trădarea de țară (§§ 252 – 258) și fapte penale contra armatei (§§ 259 și 260);

2. faptele penale săvârșite de o persoană împotriva unui funcționar austriac (§ 74 alin. 1 punctul 4), unui agent public austriac (§ 74 alin. 1 punctul 4a) sau împotriva unui arbitru austriac (§ 74 alin. 1 punctul 4c) în timpul sau ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu și săvârșite de o persoană în calitate de funcționar austriac, agent public austriac sau arbitru austriac;

2a. cu excepția cazului prevăzut la punctul 2 încălcări pedepsite de legea penală ale obligațiilor de serviciu, corupție și fapte penale asimilate infracțiunilor de corupție (§§ 302-309) dacă

a) la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac sau

b) fapta a fost săvârșită în favoarea unui agent public austriac sau arbitru austriac;

3. mărturie mincinoasă (§ 288) și mărturie mincinoasă sub jurământ sau mărturie mincinoasă sub jurământ în fața unei autorități administrative (§ 289) în cadrul unei proceduri de investigație conform Codului de procedură penală sau în cadrul unei proceduri pe rol în fața unei instanțe sau a unei autorități administrative austriece;

4. falsificarea de monedă (§ 232), transmiterea și posesia de monedă contrafăcută sau falsificată (§ 233), falsificarea sancționată conform § 232 de hârtii de valoare (§ 237), organizațiile criminale (§ 278a) și faptele penale sancționate conform §§ 28a, 31a, precum și 32 alin. 3 din Legea stupefiantelor, dacă prin fapta săvârșită s-a adus atingere intereselor austriece sau dacă făptuitorul nu poate fi extrădat;

4a. mutilarea organelor genitale în înțelesul § 90 alin. 3, răpirea în scop de șantaj (§ 102), predarea la o putere străină (§ 103), traficul de sclavi (§ 104), traficul de persoane (§ 104a), constrângerea calificată conform § 106 alin. 1 punctul 3, căsătoria cu forța (§ 106a), intermedierea interzisă a adopțiilor (§ 194), violul (§ 201), agresiunea sexuală (§ 202), abuzul sexual asupra unei persoane lipsite de apărare sau cu dizabilități psihice (§ 205), abuzul sexual calificat asupra minorului iresponsabil (§ 206), abuzul sexual asupra minorului iresponsabil (§ 207), reprezentarea pornografică cu minori conform § 207a alin. 1 și 2, abuzul sexual asupra tinerilor (§ 207b), abuzul de autoritate conform § 212 alin. 1, promovarea prostituției și a reprezentațiilor pornografice cu minori (§ 215a), traficul transfrontalier de prostituate (§ 217) atunci când

a) făptuitorul sau victima este cetățean austriac sau își are reședința obișnuită în Austria,

b) prin săvârșirea faptei s-a adus atingere intereselor austriece sau

c) la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean străin, trăiește în Austria și nu poate fi extrădat;

4b. producerea și proliferarea de arme de distrugere în masă (§ 177a) atunci când făptuitorul este cetățean austriac, iar în ce privește dezvoltarea

de mijloace de luptă nucleare Austria este doar stat care dispune de arme nucleare, dacă fapta nu a fost săvârșită la comanda sau sub coordonarea unui părți semnatare a Tratatului privind neproliferarea armelor nucleare, publicat în BGBl. nr. 258/1970;

4c. tortura (§ 312a), provocarea dispariției forțate a unei persoane (§ 312b) și faptele penale sancționate conform Titlul XXV, dacă

- a) făptuitorul sau victima este cetățean austriac,
- b) prin săvârșirea faptei s-a adus atingere altor interese austriece sau
- c) la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean străin și fie își are reședința obișnuită în Austria, fie trăiește în Austria și nu poate fi extrădat.

5. pirateria aeriană (§ 185), faptele penale săvârșite în legătură cu aceasta contra integrității corporale și a vieții sau contra libertății și periclitarea cu intenție a siguranței aeronautice (§ 186), dacă:

- a) fapta penală este îndreptată împotriva unei aeronave austriece și
- b) aeronava aterizează în Austria și făptuitorul încă se află la bord,
- c) aeronava fără echipaj este închiriată cuiva care își are sediul social sau, în lipsa unui astfel de sediu, reședința obișnuită în Austria sau
- d) făptuitorul trăiește în Austria și nu poate fi extrădat;

6. alte fapte penale pe care Austria este obligată să le investigheze, chiar dacă au fost săvârșite în străinătate și independent de legea penală aplicabilă la locul săvârșirii;

7. fapte penale săvârșite de un cetățean austriac împotriva unui alt cetățean austriac atunci când ambii își au domiciliul sau reședința obișnuită în Austria;

8. participarea (§ 12) la o faptă penală pe care autorul nemijlocit a săvârșit-o în Austria, precum și tăinuirea (§ 164) și spălarea banilor (§ 165) în legătură cu o faptă săvârșită în Austria;

9. organizație teroristă (§ 278b) și fapte de terorism (§ 278c), precum și fapte penale săvârșite în legătură cu acestea și prevăzute la §§ 128-131, 144 și 145, precum și 223 și 224, de asemenea trainingul pentru scopuri teroriste (§ 278e) și oferirea de instrucțiuni pentru săvârșirea unei fapte de terorism (§ 278f) dacă:

- a) la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac sau a dobândit ulterior cetățenia austriacă și la data începerii procesului penal încă o deține,
- b) făptuitorul își are domiciliul sau reședința obișnuită în Austria,
- c) fapta a fost săvârșită în favoarea unei persoane juridice cu sediul în Austria,
- d) fapta a fost săvârșită împotriva Consiliului Național, Consiliului Federal, Adunării Federale, Guvernului Federal, unui parlament de land, unui guvern de land, împotriva Curții Constituționale, Curții de Justiție Administrative Supreme, Curții Supreme, împotriva unei alte instanțe sau autorități sau împotriva populației Republicii Austria,

e) fapta a fost săvârșită împotriva unui organ al Uniunii Europene sau a unei instituții create în conformitate cu tratatele de instituire a comunităților

europene sau Tratatul privind Uniunea Europeană care își are sediul în Republica Austria sau

f) la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac, trăiește în Austria și nu poate fi extrădat;

10. finanțarea terorismului (§ 278d) dacă:

a) la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac sau a dobândit ulterior cetățenia austriacă și la data începerii procesului penal încă o deține;

b) la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac, trăiește în Austria și nu poate fi extrădat;

11. redarea incorectă de informații esențiale privind anumite organizații (§ 163a) și elaborarea de rapoarte incorecte de către auditorii anumitor organizații (§ 163b) dacă sediul central sau sediul social al organizației se află în Austria.

(2) Dacă dispozițiile de drept penal menționate la alin. 1 nu sunt aplicate doar ca urmare a faptului că fapta este sancționată cu o pedeapsă mai mare, fapta săvârșită în străinătate va fi sancționată în baza normelor de drept penal austriac, indiferent de normele de drept penal aplicabile la locul săvârșirii faptei.

Fapte penale săvârșite în străinătate sancționate doar dacă acestea sunt sancționate cu pedeapsă conform legii penale aplicabile la locul săvârșirii

§ 65. (1) Pentru alte fapte decât cele prevăzute la §§ 63 și 64, săvârșite în străinătate, sunt aplicabile, în măsura în care faptele sunt sancționate cu pedeapsă și conform legii penale aplicabile la locul săvârșirii faptei, normele de drept penal austriac dacă:

1. la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac sau a dobândit ulterior cetățenia austriacă și la data începerii procesului penal încă o deține;

2. la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac, pătrunde pe teritoriul austriac și dintr-un motiv care nu are de-a face cu tipul sau natura faptei sale nu poate fi extrădat în străinătate.

(2) Pedeapsa va fi în așa fel individualizată încât făptuitorul per ansamblu să nu fie mai defavorizat decât conform legii aplicabile la locul săvârșirii faptei.

(3) Dacă la locul săvârșirii fapta nu este sancționată penal este suficient ca fapta să fie sancționată penal în Austria.

(4) Răspunderea penală încetează însă:

1. dacă conform legii aplicabile la locul săvârșirii faptei răspunderea penală pentru faptă a încetat;

2. dacă făptuitorul a fost achitat prin hotărâre definitivă pronunțată de o instanță a statului în care a fost săvârșită fapta sau a fost scos de sub urmărire penală în orice alt mod;

3. dacă făptuitorul a fost condamnat prin hotărâre definitivă pronunțată de o instanță străină și pedeapsa a fost executată în întregime sau, dacă nu a fost

executată, executarea ei a fost suspendată sau, conform legii penale străine, executarea pedepsei s-a prescris;

4. atâta vreme cât executarea pedepsei dispuse de instanța străină a fost suspendată în întregime sau în parte.

(5) Măsurile de siguranță prevăzute de normele de drept austriac se aplică, dacă sunt îndeplinite condițiile în acest sens, împotriva unui cetățean austriac și atunci când acesta nu poate fi sancționat în Austria ca urmare a unuia dintre motivele menționate la alineatul precedent.

Domeniul de aplicare extins al confiscării speciale și al sechestrului asigurător în cazul faptelor săvârșite în străinătate

§ 65a. Confiscarea specială și sechestrul asigurător se aplică și bunurilor de valoare aflate în Austria și asupra obiectelor aflate în legătură cu fapte sancționate și de către normele de drept penal aplicabile la locul săvârșirii faptei, dar care conform dispozițiilor §§ 62-65 nu se supun legii penale austrice.

Deducerea perioadelor din pedeapsă executate în străinătate

§ 66. Dacă pentru fapta pentru care făptuitorul este sancționat în Austria acesta a executat deja o pedeapsă în străinătate aceasta îi va fi dedusă din pedeapsa dispusă în Austria.

Ora și locul faptei

§ 67. (1) Fapta penală este săvârșită de făptuitor la ora la care a acționat sau ar fi trebuit să acționeze; momentul la care se produce rezultatul nu este relevant.

(2) Fapta penală este săvârșită de făptuitor în fiecare loc în care a acționat sau ar fi trebuit să acționeze sau în care s-a produs în întregime sau parțial un rezultat care corespunde elementelor infracțiunii respective sau ar fi trebui să se producă conform reprezentărilor făptuitorului.

TITLUL VIII

Definiții

Calcularea timpului

§ 68. Anii și lunile vor fi calculate conform calendarului. Intervalele de timp vor fi calculate în așa fel încât ziua în care cade evenimentul cu care începe intervalul să nu fie numărată. Intervalele de timp se vor termina odată cu terminarea ultimei zile.

Săvârșirea faptei în public

§ 69. Fapta este săvârșită în public doar atunci când poate fi percepută în mod nemijlocit de un grup mare de persoane.

Săvârșirea faptei ca îndeletnicire

§ 70. (1) Fapta este săvârșită ca îndeletnicire atunci când făptuitorul o săvârșește cu intenția ca, prin săvârșirea repetată, să își procure pe o perioadă mai lungă de timp un venit substanțial și

1. acționează făcând uz de abilități și mijloace speciale care indică săvârșirea repetată sau

2. a plănit deja în detaliu alte două astfel de fapte sau

3. a săvârșit deja două astfel de fapte sau a fost condamnat deja pentru o astfel de faptă.

(2) Un venit substanțial este venitul care depășește lunar suma de 400 euro raportat la media anuală.

(3) Nu se va lua în considerare o faptă sau condamnare anterioară dacă de la data săvârșirii acesteia sau de la data rămânerii definitive și până la următoarea faptă a trecut mai mult de un an. În acest termen nu sunt incluse perioadele în care făptuitorul a fost deținut în baza unui mandat oficial.

Înclinație infracțională

§ 71. Faptele penale care au la bază aceeași înclinație infracțională sunt faptele penale care sunt îndreptate împotriva aceleiași valori ocrotite sau care se reduc la aceleași motive reprobabile sau la aceeași lipsă de caracter.

Membru de familie

§ 72. (1) Membri de familie ai unei persoane sunt rudele și cumetrii pe linie directă, soțul/soția sau partenerul în cadrul unui parteneriat civil și frații/surorile soțului/soției sau partenerului în cadrul unui parteneriat civil, frații/surorile persoanei și soții/soțiile acestora sau partenerii în cadrul unui parteneriat civil, copiii și nepoții, frații/surorile părinților și bunicii, verișorii și verișoarele lor, tatăl și mama copilului lor, părinții adoptivi și asistenții maternali profesioniști, copiii adoptivi, precum și persoanele asupra cărora dețin tutela sau sub a căror tutelă se află.

(2) Persoanele care se află în cadrul unui parteneriat civil vor fi considerate ca fiind membri de familie, iar copiii și nepoții uneia dintre acestea vor fi considerați ca fiind membri de familie și ai celeilalte persoane.

Condamnări în străinătate

§ 73. În măsura în care legea nu prevede în mod expres ca o condamnare să fie dispusă de către o instanță din Austria, condamnările dispuse în străinătate sunt asimilate celor din Austria dacă infractorul este găsit vinovat pentru o faptă care este sancționată penal și de normele de drept austriac și dacă procesul s-a desfășurat cu respectarea principiilor prevăzute în art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, publicată în BGBl. nr. 210/1958.

Alte definiții

§ 74. (1) În sensul prezentei legi:

1. minor iresponsabil este persoana care nu a împlinit vârsta de 14 ani;

2. (*Observație: punctul 2 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 19/2001*)

3. minor este persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani;

4. funcționar este persoana mandată să îndeplinească sau să nu îndeplinească un act în numele Federației, al landului, al unei organizații, al unei comune sau al unei alte persoane de drept public, cu excepția bisericii sau comunității religioase, în calitate de organ al acestora, singură sau împreună cu o altă persoană, sau care este investită cu prerogative în domeniul administrației federale, de land sau locale; funcționar este și persoana care, în conformitate cu o altă lege federală sau în temeiul unui acord interstatal în cazul unei misiuni în Austria, este asimilată unui funcționar austriac;

4a. agent public este persoana care

a. (*Observație: lit. a a fost abrogată prin BGBl. I nr. 61/2012*)

b. exercită pentru Federație, un land, o comună, o altă persoană de drept public, cu excepția bisericii sau comunității religioase, pentru un alt stat sau pentru o organizație internațională, prerogative din domeniul legislativ, administrativ sau judiciar în calitate de organ sau angajat al acestora,

c. este autorizată să exercite alte funcții oficiale în numele organelor menționate la lit. b și în aplicarea legii sau

d. lucrează în calitate de organ sau angajat al unei întreprinderi la care una sau mai multe autorități regionale din Austria sau din străinătate dețin participații în mod direct sau indirect de cel puțin 50% din capitalul social sau capitalul propriu, pe care o astfel de autoritate regională o exploatează singură sau împreună cu alte autorități regionale sau pe care o controlează în mod efectiv prin măsuri financiare sau alte măsuri economice sau organizatorice, în orice caz orice întreprindere a cărei performanță este auditată de Curtea de Conturi, de instituții de land similare Curții de Conturi sau de o instituție de audit internațională sau din străinătate;

4b. funcționar european este orice funcționar sau angajat pe baza de contract în înțelesul statutului funcționarilor Comunităților Europene sau al condițiilor de angajare aplicabile altor angajați ai Comunităților Europene sau care este pus la dispoziția Comunităților Europene de către statele membre sau de către instituții publice sau private și care sunt investiți acolo cu prerogative care corespund prerogativelor funcționarilor sau altor angajați ai Comunităților Europene; funcționari europeni sunt și membrii instituțiilor care au fost create în baza tratatelor de instituire a Comunităților Europene, precum și angajații acestor instituții, membrii Comisiei, Parlamentului European, Curții de Justiție și Curții de Conturi a Comunităților Europene, precum și organele executive și lucrătorii Oficiului European de Poliție (Europol);

4c. arbitru este orice decident al unei curți de arbitraj în sensul dispozițiilor § 577 și urm. din Codul de procedură penală, având sediul în Austria sau cu sediul încă nedeseșnat (arbitru austriac) sau cu sediul în străinătate;

5. amenințarea cu un pericol grav este amenințarea cu o vătămare a integrității corporale, a libertății, onoarei, patrimoniului sau vieții private prin popularizarea, divulgarea sau publicarea de fapte sau imagini de natură să producă îngrijorări întemeiate persoanei amenințate prin raporturile, caracterul personal sau importanța răului care face obiectul amenințării, indiferent dacă răul care face obiectul amenințării este îndreptat împotriva persoanei amenințate, membrilor de familie ai acesteia sau împotriva altor persoane aflate sub protecția sa sau apropiate persoanei;

6. remunerație este orice contraserviciu care poate fi transformat în bani, chiar dacă se dă în favoarea altei persoane decât cea care o oferă sau căreia i se oferă;

7. înscris este un document creat în scopul de a justifica, modifica sau anula un drept sau un raport juridic sau în scopul de a face dovada unui fapt de importanță juridică;

8. sistem computerizat este atât dispozitivul individual, cât și dispozitivele conectate care servesc la procesarea automatizată a datelor;

9. prostituția este întreținerea de activități sexuale sau tolerarea de activități sexuale asupra propriului corp în schimbul unei remunerații de către

a) o persoană minoră sau

b) o persoană majoră cu intenția ca prin întreținerea sau tolerarea repetată să își procure un venit constant pentru sine sau pentru un terț;

10. instrument de plată fără numerar este orice mijloc fizic de plată personal sau transmisibil care permite identificarea emitentului, care este protejat de falsificare sau abuz prin codificare, design sau semnătură și care în circuitul juridic are funcție de înlocuitor de numerar sau servește la eliberarea de numerar;

11. infrastructură critică este reprezentată de amenajări, instalații, sisteme sau părți din acestea care joacă un rol esențial pentru menținerea siguranței publice, apărarea națională sau protecția populației civile față de pericole de război, capacitatea operațională a tehnologiilor publice de informare și comunicare, prevenirea și combaterea catastrofelor, sănătatea publică, alimentarea publică cu apă, energie și bunuri vitale, domeniul îndepărtării deșeurilor și al canalizării sau circulația publică.

(2) În sensul prezentei legi termenul date desemnează atât date cu caracter personal și date fără caracter personal, cât și programe.

(3) Angajații cu funcție de conducere sunt angajații unei întreprinderi care exercită o influență considerabilă asupra conducerii acesteia. Sunt asimilați angajaților cu funcție de conducere administratorii, membrii în consiliul de conducere sau consiliul de supraveghere și împuterniciții care nu sunt angajați.

PARTEA SPECIALĂ

TITLUL I

Fapte penale contra integrității corporale și vieții

Omorul

§ 75. Uciderea unei persoane se pedepsește cu închisoarea de la 10 la 20 de ani sau cu pedeapsa detențiunii pe viață.

Lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte

§ 76. Fapta persoanei aflată într-o stare emoțională violentă care ajunge săucidă o persoană se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 10 ani.

Uciderea la cererea victimei

§ 77. Uciderea săvârșită la cererea explicită, serioasă și repetată a victimei se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Determinarea sau înlesnirea sinuciderii

§ 78. Fapta de a determina sau înlesni sinucidera unei persoane se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Uciderea nou-născutului săvârșită de către mamă

§ 79. Uciderea copilului nou-născut săvârșită de către mamă în timpul nașterii sau în timp ce încă se află în stare de tulburare psihică se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la 5 ani.

Uciderea din culpă

§ 80. (1) Uciderea din culpă a unei persoane se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă prin fapta săvârșită s-a cauzat moartea mai multor persoane, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Uciderea din culpă gravă

§ 81. (1) Fapta persoanei care ucide din culpă gravă (§ 6 alin. 3) se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care determină din culpă moartea unei alte persoane după ce, anterior săvârșirii faptei, chiar dacă doar din culpă, și-a indus prin consumul de alcool sau prin consumul unei alte substanțe euforizante o stare de intoxicație care nu îl face iresponsabil, deși a prevăzut sau ar fi putut să prevadă că urmează să întreprindă o acțiune a cărei exercitare în această stare este de natură să producă sau să agraveze o stare de pericol pentru viața, sănătatea sau siguranța fizică a altei persoane.

(3) Cu închisoarea între 6 luni și 5 ani se pedepsește fapta persoanei care acționează din culpă gravă (§ 6 alin. 3) sau care se află în situația descrisă la alin. 2, determinând moartea unui număr mai mare de persoane.

Lăsarea fără ajutor a unei persoane aflate în dificultate

§ 82. (1) Fapta persoanei care pune în pericol viața altei persoane prin aceea că o aduce într-o stare de dificultate și o abandonează în această stare se pedepsește cu închisoarea între 6 luni și 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care pune în pericol viața altei persoane aflate sub protecția sa sau pe care are obligația să o asiste în orice alt mod (alin. 2) prin aceea că o aduce într-o stare de dificultate și o abandonează în această stare.

(3) Dacă fapta are ca urmare moartea persoanei expuse pericolului făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

Vătămarea corporală

§ 83. (1) Vătămarea corporală a altei persoane sau a sănătății acesteia se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și abuzul corporal asupra unei alte persoane și care are ca urmare vătămarea corporală sau a sănătății săvârșită din culpă.

Vătămarea corporală gravă

§ 84. (1) Agresiunea fizică săvârșită asupra unei persoane, care are ca urmare o vătămare corporală săvârșită din culpă și necesită pentru vindecare și cauzează o incapacitate de muncă de mai mult de 24 de zile sau un traumatism grav sau deteriorarea gravă a stării de sănătate se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește fapta persoanei care săvârșește o vătămare corporală (§ 83 alin. 1 sau alin. 2) asupra unui funcționar, martor sau martor-expert în timpul sau ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu sau a obligațiilor acestora.

(3) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește fapta persoanei care a săvârșit minimum trei fapte distincte (§ 83 alin. 1 sau alin. 2) fără un motiv aparent și prin uz de violență considerabilă.

(4) Cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani se pedepsește fapta persoanei care produce o vătămare corporală altei persoane sau o vătămare a stării de sănătate a acesteia care are ca urmare, chiar dacă doar din neglijență, o vătămare corporală sau o gravă vătămare a stării de sănătate (alin. 1) a acesteia.

(5) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește vătămarea corporală (§ 83 alin. 1 sau alin. 2)

1. săvârșită într-un mod care presupune un pericol de moarte,
2. săvârșită împreună cu minimum alte 2 persoane în baza unei înțelegeri infracționale sau
3. care cauzează suferințe fizice inutile.

Vătămarea corporală cu consecințe grave de durată

§ 85. (1) Agresiunea fizică săvârșită asupra unei persoane, care cauzează acesteia din culpă, în mod irevocabil sau pe timp îndelungat

1. pierderea sau o gravă deteriorare a vorbirii, vederii, auzului sau capacității de reproducere,

2. o mutilare considerabilă sau o desfigurare evidentă sau

3. o gravă suferință, infirmitate sau incapacitate de muncă se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu închisoarea de la 1 la 10 ani se pedepsește vătămarea corporală a altei persoane sau vătămarea stării de sănătate a acesteia și care produce din culpă persoanei vătămate o urmare gravă de durată (alin. 1).

Vătămarea corporală urmată de moartea victimei

§ 86. (1) Agresiunea fizică săvârșită asupra unei persoane, care cauzează din culpă moartea acesteia se pedepsește cu închisoare de la 1 la 10 ani.

(2) Agresiunea fizică sau deteriorarea stării de sănătate săvârșite asupra unei persoane care cauzează din culpă moartea acesteia, se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 15 ani.

Vătămarea corporală gravă săvârșită cu intenție

§ 87. (1) Vătămarea corporală gravă produsă cu intenție asupra unei persoane (§ 84 alin. 1) se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 10 ani.

(2) Dacă fapta are o urmare gravă (§ 85) făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea persoanei vătămate cu închisoarea de la 5 la 15 ani.

Vătămarea corporală din culpă

§ 88. (1) Vătămarea corporală din culpă a unei persoane sau a sănătății acesteia se pedepsește cu închisoarea de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

(2) Dacă făptuitorul nu acționează din culpă gravă (§ 6 alin. 3) și

1. persoana vătămată este înrudită cu făptuitorul pe linie ascendentă sau descendentă sau afin sau este soțul/soția, partenerul în cadrul unui parteneriat civil, fratele sau sora sau considerată alt membru de familie al făptuitorului în înțelesul dispozițiilor de la § 72 alin. 2,

2. fapta nu are ca rezultat o deteriorare a stării de sănătate sau incapacității de muncă a altei persoane care să necesite pentru vindecare mai mult de 14 zile sau

3. făptuitorul exercită o profesie legal reglementată în domeniul medical și vătămarea corporală s-a produs în exercitarea profesiei,

fapta sa nu va fi pedepsită conform alin. 1.

(3) Fapta persoanei care acționează din culpă gravă (§ 6 alin. 3) sau în cazul prevăzut la § 81 alin. 2 produce o vătămare corporală sau o deteriorare a stării

de sănătate a altei persoane se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(4) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă. Dacă fapta prevăzută la alin. 3 are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani, iar dacă urmarea este vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unui număr mai mare de persoane pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani.

Punerea în pericol a siguranței fizice

§ 89. Fapta persoanei care cu intenție, din culpă gravă (§ 6 alin. 3) sau din culpă, în împrejurările descrise la § 81 alin. 2 cauzează un pericol pentru viața, sănătatea sau siguranța fizică a altei persoane, se pedepsește cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 de zile-amendă.

Acordul persoanei vătămate

§ 90. (1) Vătămarea corporală sau punerea în pericol a siguranței fizice nu este ilegală dacă persoana vătămată este de acord cu acestea și dacă vătămarea sau punerea în pericol în sine nu contravin bunelor moravuri.

(2) Sterilizarea efectuată de către un medic asupra unei persoane cu acordul acesteia nu este ilegală dacă fie persoana a împlinit deja vârsta de 25 de ani, fie intervenția nu contravine din alte motive bunelor moravuri.

(3) Nimeni nu poate fi de acord cu mutilarea sau vătămarea în alt mod a organelor genitale de natură să cauzeze o limitare de durată a senzațiilor sexuale.

Încăierarea

§ 91. (1) Fapta persoanei care participă activ la o bătaie se pedepsește fie și numai pentru această participare cu închisoare de până la un an sau cu amendă de până la 720 de zile-amendă dacă încăierarea a cauzat unei alte persoane o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1), iar dacă a cauzat moartea unei alte persoane, cu închisoarea de până la 2 ani.

(2) Fapta persoanei care participă activ la un atac în grup se pedepsește fie și numai pentru aceasta cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 de zile-amendă dacă atacul a cauzat unei alte persoane o vătămare corporală, iar dacă a cauzat o vătămare corporală gravă unei alte persoane cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, iar dacă a cauzat moartea unei alte persoane cu închisoarea de până la 2 ani.

(2a) Fapta persoanei care participă activ la o bătaie sau un atac al mai multor persoane în zona de securitate de la o manifestare sportivă (§ 49a din Legea privind activitatea poliției de siguranță) se pedepsește fie și numai

pentru această participare cu închisoare de până la un an sau cu amendă de până la 720 de zile-amendă.

(3) Făptuitorul care nu poate fi acuzat de participare nu va fi pedepsit.

Relele tratamente aplicate persoanelor minore, tinere sau lipsite de apărare

§ 92. (1) Fapta persoanei care cauzează chinuri fizice sau morale unei persoane aflate sub autoritatea sau protecția sa și care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau care din cauza unei infirmități, boli sau a unei dizabilități psihice este lipsită de apărare se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care își neglijează grav obligația de exercitare a autorității și protecției asupra unei astfel de persoane, afectând fie și doar din culpă sănătatea și dezvoltarea fizică sau intelectuală a acesteia.

(3) Dacă fapta are ca urmare o vătămare corporală de durată (§ 85) făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar dacă are ca urmare moartea victimei cu închisoare de la 1 la 10 ani.

Exploatarea persoanelor minore, tinere sau care necesită menajare

§ 93. (1) Fapta persoanei care suprasolicită o persoană care depinde de ea sau care se află sub autoritatea sau protecția sa și care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau care din cauza stării sale de sănătate necesită în mod evident a fi menajată, din răutate sau fără cea mai mică considerație, cauzând astfel fie doar din culpă un pericol de moarte sau o vătămare corporală sau deteriorare a sănătății semnificativă asupra victimei se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani.

(2) Dacă fapta are una dintre urmările prevăzute la § 92 alin. 3, se vor dispune pedepsele menționate în această secțiune.

Abandonul unei persoane rănite

§ 94. (1) Fapta persoanei care omite să acorde ajutorul necesar unei persoane a cărei vătămare corporală (§ 83) a cauzat-o, chiar dacă nu în mod ilegal, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă abandonarea are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) a persoanei făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani, iar dacă are ca urmare moartea persoanei pedeapsa este de închisoare de până la 3 ani.

(3) Făptuitorul nu este pasibil de pedeapsă dacă acordarea de ajutor este dificilă. Acordarea de ajutor este dificilă în special atunci când ar fi posibilă doar cu asumarea unui pericol de moarte sau a unei grave vătămări corporale sau deteriorări a stării de sănătate sau prin lezarea altor interese considerabile.

(4) Făptuitorul nu este pasibil de pedeapsă conform § 1 și 2 dacă este pasibil de aceeași pedeapsă sau de o pedeapsă mai mare pentru fapta de vătămare pe care a cauzat-o.

Omisiunea acordării de ajutor

§ 95. (1) Fapta persoanei care în cazul producerii unui accident sau al unui pericol public (§ 176) omite să acorde ajutorul necesar în scopul salvării unei persoane dintr-un pericol de moarte sau de la o vătămare corporală sau deteriorare a stării de sănătate considerabile se pedepsește cu închisoarea de până la 6 luni sau cu amenda de până la 360 de zile-amendă, iar dacă omisiunea acordării de ajutor a avut ca urmare moartea unei persoane pedeapsa este închisoarea de până la 1 an sau amenda de până la 720 de zile-amendă, cu excepția cazului în care acordarea de ajutor era dificilă pentru făptuitor.

(2) Acordarea de ajutor este dificilă în special atunci când ar fi posibilă doar cu asumarea unui pericol pentru integritatea corporală și viața sau prin lezarea altor interese considerabile.

TITLUL II

Întreruperea de sarcină

Întreruperea de sarcină

§ 96. (1) Fapta persoanei care, cu acordul femeii gravide, întrerupe sarcina acesteia se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 de zile-amendă, iar dacă fapta este săvârșită ca îndeletnicire pedeapsa este de până la 3 ani.

(2) Dacă autorul faptei nu este de profesie medic fapta se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar dacă fapta este săvârșită ca îndeletnicire sau are ca urmare moartea femeii gravide pedeapsa este de la 6 luni la 5 ani.

(3) Fapta femeii care își întrerupe singură sarcina sau care permite altei persoane să o facă se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Neimputabilitatea întreruperii de sarcină

§ 97. (1) Nu este imputabilă fapta prevăzută la § 96:

1. dacă întreruperea de sarcină se produce în primele 3 luni de la debutul sarcinii în urma unei recomandări medicale, fiind efectuată de către un medic;

sau

2. dacă întreruperea de sarcină este necesară în vederea împiedicării producerii unui pericol la adresa vieții care nu poate fi înlăturat în alt mod sau a unor prejudicii legate de sănătatea fizică sau morală a gravidei sau dacă există un pericol real ca nou-născutul să aibă grave probleme psihice sau fizice

sau dacă gravida nu împlinise vârsta de 14 ani la data când a rămas gravidă și în toate aceste cazuri întreruperea este efectuată de către un medic; sau

3. dacă întreruperea de sarcină este efectuată în scopul salvării gravidei dintr-o situație care ar putea să îi fie fatală și care nu poate fi înlăturată în alt mod, în împrejurări în care ajutorul medical nu poate fi acordat în timp util.

(2) Nici un medic nu poate fi obligat să efectueze o întrerupere de sarcină sau să participe la aceasta, cu excepția cazului în care întreruperea este necesară fără întârziere în scopul salvării gravidei dintr-o situație care ar putea să îi fie fatală și care nu poate fi înlăturată în alt mod. Aceste prevederi se aplică și persoanelor care lucrează în profesii medicale reglementate.

(3) Nimeni nu poate fi penalizat în nici un fel pentru efectuarea unei întreruperi de sarcină neimputabile sau pentru participarea la aceasta sau pentru refuzul de a efectua sau de a participa la o astfel de întrerupere de sarcină.

Întreruperea de sarcină fără acordul gravidei

§ 98. (1) Fapta persoanei care, fără acordul gravidei, procedează la întreruperea sarcinii acesteia se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea gravidei pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește conform alin. 1 dacă întreruperea de sarcină este efectuată în scopul salvării gravidei dintr-o situație care ar putea să îi fie fatală și care nu poate fi înlăturată în alt mod, în împrejurări în care acordul gravidei nu poate fi obținut în timp util.

TITLUL III

Fapte penale contra libertății

Lipsirea de libertate în mod ilegal

§ 99. (1) Fapta persoanei care lipsește de libertate în mod ilegal o altă persoană sau care o privează pe aceasta în alt mod de libertate se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Fapta persoanei care lipsește de libertate în mod ilegal o altă persoană mai mult de o lună sau acționează în așa fel încât o supune pe aceasta la suferințe considerabile sau săvârșește fapta în împrejurări care produc dezavantaje extrem de grave, se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 10 ani.

Răpirea unei persoane alienate mintal sau lipsite de apărare

§ 100. Fapta persoanei care răpește o persoană alienată mintal sau lipsită de apărare cu intenția de a o abuza sexual sau de a o pune la dispoziție pentru a fi abuzată sexual de către un terț se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Răpirea unui minor iresponsabil

§ 101. Fapta persoanei care răpește un minor iresponsabil cu intenția de a îl abuza sexual sau de a-l pune la dispoziție pentru a fi abuzat sexual de către un terț se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Răpirea în scop de șantaj

§ 102. (1) Fapta persoanei care răpește o persoană fără acordul acesteia, prin uz de violență sau după ce a obținut acordul acesteia prin amenințare cu producerea unui pericol grav sau prin viclenie, sau care pune stăpânire pe aceasta în orice alt mod în scopul de a constrânge un terț să facă, tolereze sau să nu facă ceva, se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care

1. cu intenția menționată la alin. 1 răpește sau pune stăpânire în orice alt mod pe un minor iresponsabil, alienat mintal sau incapabil să se apere din cauza stării în care se află sau

2. profitând de o răpire sau luare în stăpânire a unei persoane în orice alt mod, săvârșită fără intenția de constrângere, constrânge un terț să facă, tolereze sau să nu facă ceva.

(3) Dacă fapta are ca urmare moartea persoanei care a fost răpită sau pe care făptuitorul a pus stăpânire în orice alt mod, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la 10 la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

(4) Dacă făptuitorul lasă de bunăvoie, renunțând la prestația vizată, persoana răpită sau pe care a pus stăpânire în orice alt mod, să revină la viața normală, fără să-i fi cauzat un prejudiciu grav, fapta acestuia se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Predare la o putere străină

§ 103. (1) Fapta persoanei care predă unei puteri străine o altă persoană, fără acordul acesteia, prin uz de violență sau după ce a obținut acordul acesteia prin amenințare cu producerea unui pericol grav sau prin viclenie, precum și fapta persoanei care predă un minor iresponsabil, alienat mintal sau incapabil să se apere din cauza stării în care se află, dacă făptuitorul sau persoana predată este cetățean austriac sau dacă persoana predată se afla în Austria la data săvârșirii faptei, se pedepsește cu închisoarea de la 10 ani la 20 de ani.

(2) Dacă prin faptă victima nu este expusă unui pericol grav făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 10 ani.

Traficul de sclavi

§ 104. (1) Fapta persoanei care face trafic de sclavi sau care lipsește o altă persoană de libertate sub formă de sclavie sau altă formă similară sclaviei se pedepsește cu închisoare între 10 ani și 20 de ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care determină luarea unei persoane în sclavie sau într-o situație similară sclaviei sau care

determină intrarea unei persoane în sclavie sau într-o situație similară sclaviei.

Traficul de persoane

§ 104a. (1) Fapta persoanei care, prin utilizarea de mijloace necinstite, racolează, adăpostește sau primește în orice alt mod, transportă, oferă sau dă mai departe o altă persoană majoră cu intenția de a fi exploatată (alin. 3) se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Mijloace necinstite sunt uzul de violență sau amenințarea cu producerea unui pericol grav, inducerea în eroare, abuzul de autoritate, abuzul de o situație limită, de o boală psihică sau de o stare care face ca persoana să fie lipsită de apărare, intimidarea și oferirea sau primirea unui favor pentru predarea controlului asupra persoanei.

(3) Exploatarea cuprinde exploatarea sexuală, exploatarea prin prelevarea de organe, exploatarea prin muncă, exploatarea în scop de cerșit, precum și exploatarea în scopul săvârșirii de fapte penale.

(4) Persoana care săvârșește fapta în cadrul unei organizații criminale, prin utilizarea de forță sau în așa fel încât prin faptă viața persoanei este pusă în pericol cu intenție sau din culpă gravă (§ 6 alin. 3) sau fapta are ca urmare producerea unui prejudiciu grav pentru persoană, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 10 ani.

(5) Cu închisoare de la 1 la 10 ani se pedepsește și fapta persoanei care racolează, adăpostește sau primește în orice alt mod, transportă, oferă sau dă mai departe o altă persoană minoră cu intenția de a fi exploatată (alin. 3).

Constrângerea

§ 105. (1) Fapta persoanei care constrânge o altă persoană, prin uz de violență sau prin amenințare cu producerea unui pericol grav, să facă, tolereze sau să nu facă ceva, se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Nu este imputabilă fapta atunci când uzul de violență sau amenințarea ca mijloc de a ajunge la scop nu contravine bunelor moravuri.

Constrângerea gravă

§ 106. (1) Persoana care săvârșește fapta de constrângere prin aceea că:

1. amenință cu moartea, cu o mutilare gravă sau cu o desfigurare evidentă, cu răpirea, cu incendierea, cu crearea unui pericol prin expunerea la energie nucleară, radiații ionizante sau efectele materialelor explozive sau cu distrugerea existenței economice sau a poziției sociale,

2. aduce persoana constrânsă sau o altă persoană împotriva căreia este îndreptată forța sau amenințarea cu producerea unui pericol grav, prin utilizarea acestor mijloace, pe o perioadă mai lungă de timp, într-o stare chinuitoare sau

3. determină persoana constrânsă la practicarea prostituției sau la participarea la o reprezentare pornografică (§ 215a alin. 3) sau la orice altă acțiune, tolerare sau inacțiune care lezează interese deosebit de importante ale persoanei constrânse sau ale unui terț,

se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dacă fapta are ca urmare sinuciderea sau tentativa de sinucidere a persoanei constrânse sau a altei persoane împotriva căreia este îndreptată forța sau amenințarea cu producerea unui pericol grav, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 10 ani.

(3) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care săvârșește fapta de a constrânge un minor iresponsabil, în cadrul unei organizații criminale, prin utilizarea de forță sau în așa fel încât prin faptă viața minorului este pusă în pericol cu intenție sau din culpă gravă (§ 6 alin. 3) sau fapta are ca urmare producerea unui prejudiciu grav pentru acesta.

Căsătoria cu forța

§ 106a. (1) Fapta persoanei care constrânge, prin uz de violență sau prin amenințare cu producerea unui pericol grav sau prin amenințare cu întreruperea sau privarea de contacte de familie, o altă persoană să încheie o căsătorie sau să întemeieze un parteneriat civil, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care, cu intenția de a forța o altă persoană să încheie o căsătorie sau să întemeieze un parteneriat civil (alin. 1), într-un alt stat decât statul a cărei cetățenie o deține sau în care își are reședința obișnuită, o determină prin inducere în eroare cu privire la această intenție sau prin uz de violență sau prin amenințare cu producerea unui pericol grav sau prin amenințare cu întreruperea sau privarea de contacte de familie să se deplaseze într-un alt stat sau o transportă într-un alt stat prin uz de violență sau prin exploatarea erorii în care aceasta se află cu privire la această intenție.

(3) Dispozițiile § 106 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

Amenințarea cu producerea unui pericol grav

§ 107. (1) Fapta persoanei care amenință cu producerea unui pericol grav o altă persoană, în scopul de a-i provoca teamă și neliniște se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care amenință o altă persoană cu moartea, cu o mutilare gravă sau cu o desfigurare evidentă, cu răpirea, cu incendierea, cu crearea unui pericol prin expunerea la energie nucleară, radiații ionizante sau efectele materialelor explozive sau cu distrugerea existenței economice sau a poziției sociale sau aduce persoana amenințată sau o altă persoană împotriva căreia este îndreptată forța sau amenințarea cu producerea unui pericol grav,

prin utilizarea acestor mijloace, pe o perioadă mai lungă de timp, într-o stare chinuitoare, se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani.

(3) În cazurile prevăzute la § 106 alin. 2 se va dispune pedeapsa prevăzută de această secțiune.

(Observație: Alin. 4 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 56/2006)

Urmărirea insistentă

§ 107a. (1) Fapta persoanei care urmărește o altă persoană în mod insistent (alin. 2) se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) O persoană urmărește o altă persoană în mod insistent atunci când o face într-un mod care este de natură a o limita pe aceasta din urmă în ce privește modul de viață, pe o perioadă mai lungă de timp în mod continuat

1. caută apropierea în spațiu de aceasta,

2. ia legătura cu aceasta prin intermediul mijloacelor de telecomunicație sau prin utilizarea unui alt mijloc de comunicare sau prin intermediul unor terți,

3. face comenzi de bunuri și servicii pentru aceasta prin utilizarea datelor cu caracter personal ale persoanei sau

4. determină terți prin utilizarea datelor cu caracter personal ale persoanei să ia legătura cu aceasta.

(3) Dacă fapta are ca urmare sinuciderea sau tentativa de sinucidere a persoanei urmărite în înțelesul dispozițiilor alin. 2 făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Uzul de violență în formă continuată

§ 107b. (1) Fapta persoanei care face uz de violență împotriva unei alte persoane în mod continuat pe o perioadă mai lungă de timp se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) De violență în înțelesul dispozițiilor de la alin. 1 uzează persoana care abuzează fizic o altă persoană sau care săvârșește cu intenție fapte penale contra integrității corporale și vieții sau contra libertății, cu excepția faptelor penale prevăzute la §§ 107a, 108 și 110.

(3) Cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani se pedepsește fapta persoanei care

1. săvârșește fapta împotriva unui minor iresponsabil sau care din cauza unei infirmități, boli sau a unei dizabilități psihice este lipsit de apărare sau

2. prin faptă instituie un control exhaustiv asupra comportamentului persoanei vizate sau determină o limitare considerabilă a modului de viață autonom al persoanei vizate.

(4) Fapta persoanei care săvârșește o faptă prevăzută la alin. 3 prin producerea de chinuri sau care săvârșește prin uz de violență în formă continuată conform alin. 3 în mod repetat fapte penale contra libertății și integrității sexuale se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani. Dacă una din faptele

prevăzute la alin. 3 are ca urmare o vătămare corporală cu urmări grave de durată (§ 85) sau dacă violența în înțelesul dispozițiilor alin. 3 este exercitată timp de mai mult de un an, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani, iar dacă are ca urmare moartea persoanei pedepsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani.

(5) Făptuitorul nu se pedepsește conform dispozițiilor de mai sus dacă fapta este sancționată mai sever prin alte dispoziții.

Hărțuirea în formă continuată prin intermediul mijloacelor de telecomunicație sau a unui sistem informatic

§ 107c. (1) Fapta persoanei care prin intermediul mijloacelor de telecomunicație sau prin utilizarea unui sistem informatic și într-un mod de natură să limiteze modul de viață al persoanei, pe o perioadă mai lungă de timp și în formă continuată

1. lezează onoarea unei persoane într-un mod care poate fi perceput de un număr mare de oameni sau

2. divulgă fapte sau imagini având legătură cu sfera vieții private a unei persoane, fără acordul persoanei, într-un mod care poate fi perceput de un număr mare de oameni,

se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 de zile-amendă.

(2) Dacă fapta are ca urmare sinuciderea sau tentativa de sinucidere a persoanei vizate în înțelesul dispozițiilor alin. 1 făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Frauda

§ 108. (1) Persoana care cu intenție prejudiciază drepturile unei alte persoane prin aceea că o determină sau determină prin fraudă un terț să facă, tolereze sau să nu facă ceva, cauzând astfel un prejudiciu, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 de zile-amendă.

(2) Drepturile suverane nu sunt considerate drepturi în înțelesul dispozițiilor de la alin. 1.

(3) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Violarea de domiciliu

§ 109. (1) Fapta persoanei care forțează intrarea în locuința unei alte persoane prin uz de violență sau prin amenințare cu forța se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 de zile-amendă.

(2) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Fapta persoanei care pătrunde în modalitatea descrisă la alin. 1 într-o casă, locuință, un spațiu închis destinat serviciilor publice sau exercitării unei

profesii sau meserii sau într-un spațiu îngrădit care aparține în mod nemijlocit de o casă,

1. intenționând să facă uz de violență împotriva unei persoane sau a unui bun aflat acolo,

2. poartă asupra sa sau, cu știința sa, un alt participant (§ 12) poartă asupra sa o armă sau un alt mijloc menit să contracareze sau să împiedice rezistența unei persoane sau

3. încearcă pătrunderea mai multor persoane, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Tratamentul neautorizat

§ 110. (1) Fapta persoanei care tratează o persoană, fără acordul acesteia, fie chiar conform regulilor medicinei științifice, se pedepsește cu închisoarea de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 de zile-amendă.

(2) Dacă făptuitorul nu a obținut acordul persoanei tratate, crezând că prin amânarea tratamentului viața sau sănătatea persoanei tratate ar fi serios pusă în pericol, fapta sa se pedepsește conform alin. 1 doar dacă așa-zisul pericol nu a existat și el ar fi putut să fie conștient de acest lucru dacă ar fi dat dovadă de suficientă grijă (§ 6).

(3) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei tratate în mod neautorizat.

TITLUL IV

Fapte penale contra onoarei

Calomnia

§ 111. (1) Fapta persoanei care acuză o altă persoană într-un mod care poate fi perceput de un terț de o însușire sau o atitudine condamnată sau de un comportament neonorabil sau care contravine bunelor moravuri, faptă care este de natură să stârnească disprețul altor persoane față de respectiva persoană și să-i prejudicieze imaginea, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 de zile-amendă.

(2) Persoana care săvârșește fapta prin publicare într-un material tipărit, la radio sau în alt mod prin care calomnia devine cunoscută publicului larg se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(3) Făptuitorul nu se pedepsește dacă afirmația se dovedește adevărată. În cazul prevăzut la alin. 1 făptuitorul nu se pedepsește nici atunci când se dovedește existența unor circumstanțe care au indicat motive suficiente ca făptuitorul să creadă că afirmația era adevărată.

Dovedirea adevărului și dovada buneii-crediințe

§ 112. Dovedirea adevărului și dovada buneii-crediințe sunt posibile doar atunci când făptuitorul invocă corectitudinea afirmației sau buna sa credință. Dovedirea adevărului și dovada buneii-crediințe nu sunt permise în legătură cu aspecte ale vieții private sau de familie și în legătură cu fapte penale care se pedepesc doar la plângerea prealabilă a unui terț.

Reproșul privind o faptă penală pentru care pedeapsa a fost deja executată

§ 113. Fapta persoanei care face un reproș altei persoane într-un mod care poate fi perceput de un terț în legătură cu o faptă penală pentru care pedeapsa a fost deja executată, fie și doar cu suspendarea executării sau cu renunțarea la executarea pedepsei sau pentru care instanța a dispus amânarea executării pedepsei, se pedepsește cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

Neimputabilitate pentru exercitarea unui drept sau constrângere prin circumstanțe speciale

§ 114. (1) Dacă printr-o acțiune dintre cele menționate la § 111 și § 113 se îndeplinește o obligație legală sau se exercită un drept, fapta este justificată.

(2) Persoana care este constrânsă în baza unor circumstanțe speciale să facă o afirmație corespunzătoare celei prevăzute la § 111 sau § 113 în forma și în modul în care a fost făcută în realitate nu se pedepsește, cu excepția cazului în care afirmația nu este corectă și făptuitorul ar fi putut să fie conștient de acest lucru dacă ar fi dat dovadă de suficientă grijă (§ 6).

Insulta

§ 115. (1) Fapta persoanei care în mod public sau în fața mai multor persoane adresează injurii, batjocorește, abuzează fizic sau amenință o altă persoană cu abuzul fizic, se pedepsește, dacă fapta nu este sancționată mai sever prin alte dispoziții, cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

(2) Fapta este săvârșită în fața mai multor persoane dacă este săvârșită în prezența a mai mult de două persoane, exceptând făptuitorul și persoana agresată, și acestea pot percepe fapta.

(3) Fapta persoanei care doar din indignare cu privire la comportamentul altei persoane ajunge în situația de a adresa injurii, abuza sau amenința cu abuzuri este scuzabilă dacă indignarea sa, în special având în vedere timpul trecut de la ocazia respectivă, este de înțeles pentru oricine.

Insulta publică a unui corp constituțional, a armatei sau a unei autorități

§ 116. Faptele prevăzute la § 111 sau § 115 se pedepesc și atunci când sunt îndreptate împotriva Consiliului Național, Consiliului Federal, Adunării

Federale, unui parlament de land, armatei, unui departament independent al armatei sau împotriva unei autorități și sunt săvârșite în public. Dispozițiile § 111 alin. 3, § 112 și § 114 se aplică și pentru astfel de fapte penale.

Dreptul de a cere punerea în mișcare a acțiunii penale

§ 117. (1) Punerea în mișcare a acțiunii penale în legătură cu faptele penale contra onoarei este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată. Punerea în mișcare a acțiunii penale în legătură cu faptele penale contra onoarei are loc din oficiu atunci când acestea sunt îndreptate împotriva președintelui țării, Consiliului Național, Consiliului Federal, Adunării Federale, a unui parlament de land, armatei, a unui departament independent al armatei sau împotriva unei autorități. În vederea punerii în mișcare a acțiunii penale este necesară obținerea acordului persoanei vătămate, corpului constituțional vătămat sau autorității vătămate, iar în vederea punerii în mișcare a acțiunii penale pentru afectarea onoarei armatei sau a unui departament independent al armatei este necesară obținerea acordului ministrului apărării.

(2) Dacă fapta penală contra onoarei este săvârșită împotriva unui funcționar sau împotriva unui reprezentant al clerului sau comunități religioase austriece în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva făptuitorului se face de parchet, cu acordul persoanei vătămate și al superiorilor acesteia și în termenul prevăzut în mod normal pentru persoana vătămată pentru introducerea plângerii prealabile. Același lucru se aplică și atunci când o astfel de faptă este săvârșită împotriva unei persoane în legătură cu o acțiune profesională a acesteia într-o publicație, la radio sau în alt mod prin care fapta devine cunoscută publicului larg.

(3) Parchetul va pune în mișcare acțiunea penală împotriva făptuitorului pentru o faptă penală prevăzută la § 115, cu acordul persoanei vătămate, dacă fapta este îndreptată împotriva părții vătămate ca urmare a apartenenței acesteia la una din categoriile menționate la § 283 alin. 1 și dacă fapta constă fie într-un abuz sau o amenințare cu abuzul sau într-o jignire sau batjocorire de natură să stârnească disprețul altor persoane față de respectiva persoană și să îi prejudicieze imaginea.

(4) În cazurile prevăzute la alin. 2 și 3 persoana vătămată are oricând dreptul de a se constitui parte în proces. Dacă parchetul nu pune în mișcare acțiunea penală pentru o astfel de faptă penală sau dacă încetează urmărirea penală, partea vătămată are dreptul de a urmări penal făptuitorul.

(Observație: Alin. 5 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 98/2009).

TITLUL V

Violarea sferei private și a anumitor secrete profesionale

Violarea secretului corespondenței și ascunderea corespondenței

§ 118. (1) Fapta persoanei care deschide o scrisoare închisă care nu îi este adresată sau un alt înscris similar se pedepsește cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de 180 de zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care, în scopul de a dobândi cunoștință despre conținutul unui înscris care nu îi este adresat acestuia sau unei alte persoane neautorizate,

1. deschide un recipient închis în care se găsește un astfel de înscris sau

2. face uz de un mijloc tehnic pentru a-și atinge scopul fără deschiderea înscrisului sau a recipientului (punctul 1).

(3) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care subtilizează sau ascunde în orice alt mod o scrisoare sau un alt înscris similar (alin. 1) înainte ca acesta să ajungă la destinatar.

(4) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Dacă fapta este săvârșită de un funcționar în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau profitând de ocazia oferită de activitatea sa profesională, parchetul va pune în mișcare acțiunea penală împotriva făptuitorului, cu acordul părții vătămate.

Accesarea ilegală a unui sistem informatic

§ 118a. (1) Fapta persoanei care își creează acces la un sistem informatic sau la o parte a unui sistem informatic în legătură cu care nu este autorizată sau este autorizată doar împreună cu o altă persoană, prin depășirea unui dispozitiv de securitate specific din interiorul sistemului informatic, cu intenția:

1. de a cunoaște sau de a facilita unei alte persoane neautorizate accesul la date cu caracter personal, cunoaștere care lezează interese confidențiale protejate ale persoanei vătămate sau

2. de a produce un dezavantaj unei alte persoane prin utilizarea datelor salvate în sistem și care nu îi sunt destinate și la care își creează acces sau prin utilizarea sistemului informatic,

se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 de zile-amendă.

(2) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu un sistem informatic care este parte esențială a infrastructurii critice (§ 74 alin. 1 punctul 11) se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(3) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alin. 1 în cadrul unui grup infracțional se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani, iar persoana

care săvârșește fapta prevăzută la alin. 2 în cadrul unui grup infracțional se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Violarea secretului telecomunicațiilor

§ 119. (1) Fapta persoanei care, cu intenția de a cunoaște sau de a facilita unei alte persoane neautorizate accesul la conținutul unei informații transmise pe calea telecomunicațiilor sau prin intermediul unui sistem informatic care nu îi este destinată, utilizează un dispozitiv existent la instalația de telecomunicații sau la sistemul informatic sau care a fost pregătit pentru recepție în orice alt mod se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Interceptarea abuzivă de date

§ 119a. (1) Fapta persoanei care, cu intenția de a-și crea accesul sau de a facilita altei persoane neautorizate accesul la conținutul unor date transmise prin intermediul unui sistem informatic care nu îi sunt destinate sau utilizează personal datele, permite accesul la date unei alte persoane căreia datele nu îi sunt destinate sau publică datele, procura pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau produce unei alte persoane un dezavantaj, utilizează un dispozitiv existent la sistemul informatic sau care a fost pregătit pentru recepție în orice alt mod sau interceptează emisiile electromagnetice ale unui sistem informatic, dacă fapta nu este sancționată cu pedeapsă conform § 119, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Abuzul de aparate de înregistrare audio sau de ascultare

§ 120. (1) Fapta persoanei care utilizează un aparat de înregistrare audio sau un aparat de ascultare în scopul de a cunoaște sau de a facilita unei alte persoane neautorizate cunoașterea unei manifestări verbale nepublice și care nu îi este destinată se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, fără acordul persoanei care vorbește, face accesibilă sau publică unui terț înregistrarea unei manifestări verbale nepublice a unei alte persoane care nu este destinată acestuia.

(2a) Fapta persoanei care înregistrează o informație transmisă pe calea telecomunicațiilor și care nu îi este destinată, cu intenția de a cunoaște sau de a facilita unei alte persoane neautorizate cunoașterea conținutului acestei informații, facilitează accesul altei persoane neautorizate la această informație sau publică această informație, dacă fapta nu este sancționată mai sever

conform dispozițiilor precedente sau conform altor dispoziții, se pedepsește cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

(3) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Violarea secretului profesional

§ 121. (1) Fapta persoanei care divulgă sau valorifică un secret care se referă la starea de sănătate a unei persoane și care i-a fost încredințat sau pe care l-a aflat exclusiv în exercitarea unei profesii medicale legal reglementate sau în cadrul ocupației profesionale de administrare a unei instituții de ocrotire a sănătății sau a unui alt furnizor de servicii medicale (§ 2 punctul 2 din Legea sănătății 2012, publicată în BGBl. I nr. 111/2012) sau în domeniul asigurărilor de sănătate, accident, viață sau sociale și a cărui divulgare sau valorificare este de natură să lezeze un interes legitim al persoanei care a beneficiat de activitatea sa sau pentru care activitatea a fost desfășurată, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(1a) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care solicită în mod ilegal unei persoane divulgarea (dreptul de acces sau valorificarea) de secrete privind starea sa de sănătate, cu intenția de a prejudicia sau de a pune în pericol dobândirea sau evoluția profesională a persoanei sau a altei persoane în cazul refuzului.

(2) Fapta persoanei care săvârșește fapta în scopul de a-și procura pentru sine sau pentru un altul un avantaj patrimonial sau de a cauza unei alte persoane un dezavantaj se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(3) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește expertul desemnat de o instanță sau de o autoritate publică pentru o anumită procedură și care divulgă sau valorifică un secret care i-a fost încredințat sau pe care l-a aflat exclusiv în exercitarea activității sale de expert judiciar și a cărui divulgare sau valorificare este de natură să lezeze un interes legitim al persoanei care a beneficiat de activitatea sa sau pentru care activitatea a fost desfășurată.

(4) Persoanelor care exercită una dintre activitățile menționate la alin. 1 și 3 le este asimilat personalul auxiliar, chiar dacă nu este angajat profesional, precum și persoanele care participă la activitate în calitate de stagieri.

(5) Făptuitorul nu se pedepsește dacă divulgarea sau valorificarea este justificată din punctul de vedere al conținutului și formei de un interes public sau de un interes privat legitim.

(6) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate în interesul de păstrare a secretului (§ 3).

Violarea secretului comercial sau industrial

§ 122. (1) Fapta persoanei care divulgă sau valorifică un secret comercial sau industrial (alin. 3) care i-a fost încredințat sau pe care l-a aflat în cadrul

activității sale de supraveghere, verificare sau control prevăzute legal sau în baza unui mandat emis de o autoritate publică se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârșește fapta în scopul de a-și procura pentru sine sau pentru un altul un avantaj patrimonial sau de a produce unei alte persoane un dezavantaj se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(3) La alin. 1 este inclus doar secretul comercial și industrial pe care făptuitorul are obligația legală de a-l păstra și a cărui divulgare sau valorificare este de natură să lezeze un interes legitim al persoanei vătămate de activitatea de supraveghere, verificare sau control.

(4) Făptuitorul nu se pedepsește dacă divulgarea sau valorificarea este justificată din punctul de vedere al conținutului și formei de un interes public sau de un interes privat legitim.

(6) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate în interesul de păstrare a secretului (§ 3).

Spionajul în legătură cu un secret comercial sau industrial

§ 123. (1) Fapta persoanei care spionează în legătură cu un secret comercial sau industrial în scopul de a-l valorifica, de a-l transmite unei alte persoane în vederea valorificării sau de a-l face public se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Spionajul în legătură cu un secret comercial sau industrial în favoarea străinătății

§ 124. (1) Fapta persoanei care spionează în legătură cu un secret comercial sau industrial în scopul de a fi valorificat, utilizat sau valorificat în orice alt mod în străinătate se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care transmite în străinătate un secret comercial sau industrial pe care este obligată să îl respecte în scopul valorificării, utilizării sau dispunerii în orice mod.

TITLUL VI

Fapte penale contra patrimoniului

Distrugerea

§ 125. Fapta persoanei care distruge, deteriorează, deformează sau aduce în stare de neîntrebuințare un bun care nu îi aparține se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Distrugerea calificată

§ 126. (1) Cu închisoarea de până la 2 ani se pedepsește persoana care săvârșește o distrugere:

1. a unui bun care este dedicat serviciului religios sau adorării în cadrul unei biserici sau comunități religioase din Austria,

2. a unui mormânt, a unui alt loc de înhumare, a unui monument funerar sau a unui loc de comemorare a morților aflat într-un cimitir sau într-un spațiu care servește exercitării unei credințe religioase,

3. a unui monument public sau a unui obiect protejat,

4. a unui bun de o valoare științifică, folclorică, artistică sau istorică general recunoscută, aflat într-o colecție accesibilă publicului larg sau într-un alt loc de acest fel sau într-o clădire publică,

5. a unei componente esențiale a infrastructurii critice (§ 74 alin. 1 punctul 11) sau

6. (*Observație: Punctul 6 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 154/2015*)

7. prin care făptuitorul cauzează bunului o daună care depășește suma de 5.000 euro.

(2) Persoana care prin fapta săvârșită cauzează bunului prejudicii care depășesc suma de 300.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 5 ani.

Distrugerea de date

§ 126a. (1) Fapta persoanei care cauzează un prejudiciu unei alte persoane prin aceea că modifică, șterge sau aduce în stare de neîntrebuințare în orice alt mod sau ascunde date prelucrate, transmise sau disponibile electronic în legătură cu care nu este autorizată sau este autorizată doar împreună cu o altă persoană se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care prin fapta săvârșită cauzează datelor prejudicii care depășesc suma de 5.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(3) Persoana care prin fapta săvârșită limitează mai multe sisteme informatice prin utilizarea unui program informatic, a unei parole informatice, cod de acces sau alte date similare care permit accesul la un sistem informatic sau la o parte a unui sistem informatic, în măsura în care aceste medii, conform naturii lor au fost în mod vizibil create și adaptate în acest scop, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(4) Cu închisoare de la 6 luni la 5 ani se pedepsește fapta persoanei care:

1. cauzează un prejudiciu care depășește suma de 300.000 euro,

2. limitează componente esențiale ale infrastructurii critice (§ 74 alin. 1 punctul 11) sau

3. săvârșește fapta ca membru al unui grup infracțional.

Perturbarea capacității de funcționare a unui sistem informatic

§ 126b. (1) Persoana care perturbă grav capacitatea de funcționare a unui sistem informatic în legătură cu care nu este autorizat sau nu este autorizat singur prin aceea că introduce sau transmite date, dacă fapta nu este sancționată cu pedeapsă conform dispozițiilor § 126a, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care prin fapta săvârșită cauzează o perturbare de mai lungă durată a capacității de funcționare a unui sistem informatic se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(3) Persoana care prin fapta săvârșită perturbă grav mai multe sisteme informatice prin utilizarea unui program informatic, a unei parole informatice, cod de acces sau alte date similare care permit accesul la un sistem informatic sau la o parte a unui sistem informatic, în măsura în care aceste medii, conform naturii lor au fost în mod vizibil create și adaptate în acest scop, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(4) Cu închisoare de la 6 luni la 5 ani se pedepsește fapta persoanei care

1. cauzează un prejudiciu care depășește suma de 300.000 euro,
2. săvârșește fapta asupra unui sistem informatic care este o componentă esențială a infrastructurii critice (§ 74 alin. 1 punctul 11) sau
3. săvârșește fapta ca membru al unui grup infracțional.

Abuzul de programe informatice sau date de acces

§ 126c. (1) Fapta persoanei care produce, introduce, distribuie, înstrăinează sau pune la dispoziție în orice alt mod, își procură sau posedă

1. un program informatic care conform naturii sale a fost în mod vizibil creat sau adaptat în scopul accesării ilegale a unui sistem informatic (§ 118a), unei violări a secretului telecomunicațiilor (§ 119), al unei interceptări ilegale de date (§ 119a), al unei distrugerii de date (§ 126a), al unei perturbări a capacității de funcționare a unui sistem informatic (§ 126b) sau al unui abuz fraudulos de prelucrare a datelor (§ 148a) sau un astfel de dispozitiv similar sau

2. o parolă informatică, un cod de acces sau date similare care permit accesul la un sistem informatic sau la o parte a acestuia

cu intenția de a le utiliza la săvârșirea unei fapte penale prevăzute la punctul 1 se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Nu se pedepsește conform alin. 1 persoana care împiedică de bunăvoie ca programul informatic menționat la alin. 1 sau dispozitivul similar acestuia sau parola, codul de acces sau datele similare acestora să fie folosit în modul descris la §§ 118a, 119, 119a, 126a, 126b sau 148a. Dacă nu există pericolul unei astfel de utilizări sau pericolul a fost înlăturat fără implicarea făptuitorului, acesta nu se pedepsește dacă, fără să cunoască aceste fapte, de bunăvoie și în mod serios se străduiește să îl înlăture.

Furtul

§ 127. Fapta persoanei care ia un bun mobil care nu îi aparține de la o altă persoană cu intenția ca prin însușirea acestuia să se îmbogățească pe sine sau pe un terț în mod necuvenit se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Furtul calificat

§ 128. (1) Se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani fapta persoanei care săvârșește un furt

1. în timpul unui incendiu, al unei inundații sau al unei situații de dificultate cu caracter general sau izolat care afectează doar persoana vătămată sau profitând de starea de neajutorare a persoanei vătămate,

2. într-un spațiu care servește exercitării unei credințe religioase sau asupra unui bun care este dedicat serviciului religios sau adorării în cadrul unei biserici sau comunități religioase din Austria,

3. asupra unui bun de o valoare științifică, folclorică, artistică sau istorică general recunoscută, aflat într-o colecție accesibilă publicului larg sau într-un alt loc de acest fel sau într-o clădire publică,

4. asupra unei componente esențiale a infrastructurii critice (§ 74 alin. 1 punctul 11) sau

5. asupra unui bun a cărui valoare depășește suma de 5.000 euro.

(2) Persoana care fură un bun a cărui valoare depășește suma de 300.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 10 ani.

Furtul prin efracție sau furtul armat

§ 129. (1) Se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani fapta persoanei care săvârșește un furt prin

1. spargerea, escaladarea într-o clădire, mijloc de transport, loc de depozitare sau într-un alt spațiu închis, precum și prin pătrunderea prin folosirea fără drept a unei chei adevărate sau a unei chei mincinoase, a unui alt instrument care nu este conceput pentru deschidere legală sau a unui cod de acces obținut fără drept,

2. spargerea unui recipient sau deschiderea acestuia cu ajutorul unui instrument dintre cele menționate la punctul 1,

3. spargerea unui dispozitiv de încuiere sau deschiderea acestuia cu ajutorul unui instrument dintre cele menționate la punctul 1,

4. dezactivarea electronică a unui dispozitiv de control al accesului.

(2) Cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani se pedepsește fapta persoanei care săvârșește un furt prin

1. pătrunderea într-o locuință în modul descris la alin. 1 punctul 1 sau 4 sau

2. purtarea asupra sa sau, cu știința sa, purtarea de către un alt participant (§ 12) a unei arme sau a unui alt mijloc menit să contracareze sau să împiedice rezistența unei persoane.

Furtul ca îndeletnicire și furtul în grup infracțional

§ 130. (1) Fapta persoanei care săvârșește un furt ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracțional cu participarea (§ 12) unui alt membru al acestui grup se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Fapta persoanei care săvârșește în modul descris la alin. 1 un furt calificat prevăzut la § 128 alin. 1 sau un furt prevăzut la § 129 alin. 1 se pedepsește cu închisoare de până la 5 ani.

(3) Fapta persoanei care săvârșește în modul descris la alin. 1 un furt calificat prevăzut la § 129 alin. 2 se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Furtul cu violență

§ 131. Fapta persoanei care, prinsă în flagrant delict în timpul săvârșirii furtului, face uz de violență față de o persoană sau o amenință cu producerea unui pericol iminent asupra integrității corporale și vieții persoanei (§ 89) în scopul de a păstra pentru sine sau pentru un terț bunul sustras, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar dacă uzul de violență are ca urmare o vătămare corporală cu urmări grave de durată (§ 85) sau moartea unei persoane pedeapsa este închisoarea de la 5 ani la 15 ani.

Sustragerea de energie

§ 132. (1) Fapta persoanei care sustrage energie dintr-o instalație care servește la producerea, transformarea, aprovizionarea sau stocarea de energie în scopul de a se îmbogăți pe sine sau pe un terț în mod necuvenit se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care sustrage energie a cărei valoare depășește suma de 5.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar fapta persoanei care sustrage energie a cărei valoare depășește suma de 300.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Delapidarea

§ 133. (1) Fapta persoanei care își însușește, pentru sine sau pentru un terț, un bun care i-a fost încredințat, în scopul de a se îmbogăți pe sine sau pe un terț în mod necuvenit se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care deturneză un bun a cărui valoare depășește suma de 5.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar fapta persoanei care deturneză un bun a cărei valoare depășește suma de 300.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Însușirea ilegală

§ 134. (1) Fapta persoanei care își însușește pentru sine sau pentru un terț un bun care nu îi aparține, pe care l-a găsit sau care a ajuns în păstrarea sa din eroare sau în alt fel fără implicarea sa, în scopul de a se îmbogăți pe sine sau

pe un terț în mod necuvenit, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care își însușește un bun care nu îi aparține și pe care l-a adus în păstrarea sa fără intenția de a și-l însuși.

(3) Fapta persoanei care își însușește ilegal un bun care nu îi aparține, a cărui valoare depășește suma de 5.000 euro, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani, iar fapta persoanei care deturneză un bun care nu îi aparține, a cărei valoare depășește suma de 300.000 euro, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Furtul în scop de folosință

§ 135. (1) Fapta persoanei care produce prejudicii altei persoane prin aceea că sustrage în mod constant bunuri mobile care nu îi aparțin, fără să își însușească bunul pentru sine sau pentru un terț, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârșește fapta asupra unui bun dintre cele menționate la § 126 alin. 1 punctul 1-6 sau asupra unui bun a cărui valoare depășește suma de 5.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani, iar fapta persoanei care săvârșește fapta asupra unui bun a cărei valoare depășește suma de 300.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Utilizarea neautorizată a unui vehicul

§ 136. (1) Fapta persoanei care utilizează un vehicul prevăzut cu motor în scop de propulsie, fără acordul persoanei autorizate, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârșește fapta prin dobândirea controlului asupra vehiculului prin una din acțiunile descrise la §§ 129-131 se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(3) Cu închisoare de până la 2 ani se pedepsește făptuitorul dacă prejudiciul cauzat vehiculului sau încărcăturii prin săvârșirea faptei sau prin utilizarea de mijloace de producție depășește suma de 5.000 euro; dacă prejudiciul depășește valoarea de 300.000 euro făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(4) Fapta nu este imputabilă făptuitorului dacă dreptul de dispoziție asupra vehiculului aparține soțului/soției, partenerului în cadrul unui parteneriat civil, unei rude pe linie directă, fratelui sau surorii sau unui alt membru de familie, dacă făptuitorul trăiește în aceeași gospodărie cu aceste persoane sau dacă vehiculul i-a fost încredințat de angajatorul său care este autorizat în acest sens. Un drept de dispoziție temporar nu se va lua în considerare. O astfel de faptă nu este imputabilă nici participanților (§ 12).

Ingerința în dreptul de vânătoare sau pescuit

§ 137. Fapta persoanei care, prin violarea dreptului de vânătoare sau pescuit al altei persoane, urmărește vânatul, pescuiește, omoară, rănește vânatul sau peștele, și-l însușește pentru sine sau pentru un terț sau distruge, deteriorează sau își însușește pentru sine sau pentru un terț un bun supus dreptului de vânătoare sau pescuit al altei persoane se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Ingerința gravă în dreptul de vânătoare sau pescuit

§ 138. Cu închisoarea de până la 3 ani se pedepsește persoana care săvârșește fapta

1. asupra vânatului, peștelui sau altui bun care face obiectul dreptului la vânătoare sau pescuit al altei persoane cu o valoare care depășește suma de 5.000 euro,

2. în perioada de prohibiție sau prin utilizarea de fier, momeli otrăvite, instalații electrice de capturare, materiale explozive, într-un mod care periclitează efectivul de vânat sau pești sau în cazul vânatului prin utilizarea de lațuri,

3. împreună cu un alt participant (§ 12) și fie poartă personal o armă de foc asupra sa, fie știe că participantul poartă o armă de foc asupra sa sau

4. ca îndeletnicire.

Condiția pentru punerea în mișcare a acțiunii penale

§ 139. Dacă făptuitorul săvârșește ingerința în dreptul de vânătoare, respectiv ingerința în dreptul de pescuit al altei persoane într-un loc în care îi este permisă în anumite limite vânătoarea sau pescuitul, acțiunea penală pentru faptele penale prevăzute la §§ 137 și 138 se pune în mișcare doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Uzul de violență de către braconier

§ 140. Fapta persoanei care, prinsă în flagrant delict în timpul săvârșirii unei ingerințe în dreptul la vânătoare sau pescuit al unei persoane, face uz de violență față de o persoană sau o amenință cu producerea unui pericol iminent asupra integrității corporale și vieții acesteia (§ 89) în scopul de a păstra pentru sine sau pentru un terț prada, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar dacă uzul de violență are ca urmare o vătămare corporală cu urmări grave de durată (§ 85) sau moartea unei persoane, pedeapsa este închisoarea de la 5 ani la 15 ani.

Furtul cu valoare mică

§ 141. (1) Fapta persoanei care, de nevoie, fără să se gândească sau în scopul satisfacerii unei dorințe, sustrage altei persoane un bun cu o valoare redusă sau își însușește pentru sine sau pentru un terț bunul respectiv, se pedepsește cu închisoare de până la o lună sau amendă de până la 60 de zile-amendă dacă fapta ar fi sancționată în mod normal ca furt, furt de energie,

delapidare, însușire ilegală sau ingerință în dreptul de vânătoare sau pescuit al altei persoane și dacă nu este vorba de unul dintre cazurile prevăzute la §§ 129, 131, 138 punctul 2 și 3 și § 140.

(2) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate

(3) Nu se pedepsește fapta persoanei care săvârșește fapta asupra soțului/soției, partenerului în cadrul unui parteneriat civil, a unei rude pe linie directă, fratelui sau surorii sau asupra unui alt membru de familie, dacă trăiește în aceeași gospodărie cu aceste persoane.

(4) Însușirea fără drept de produse ale solului sau componente ale solului (cum ar fi fructe, produse de pădure, lemn căzut) de valoare redusă nu se pedepsește penal.

Tâlhăria

§ 142. (1) Fapta persoanei care sustrage sau ia cu forța altei persoane, prin folosirea violenței sau prin amenințare cu producerea unui pericol iminent asupra integrității corporale și vieții acesteia (§ 89), un bun mobil care nu îi aparține, cu intenția ca prin însușirea acestuia să se îmbogățească pe sine sau pe un terț în mod necuvenit, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Persoana care săvârșește o tâlhărie fără a face uz de violență considerabilă, asupra unui bun cu valoare mică, dacă fapta nu a avut urmări semnificative și nu este vorba de o tâlhărie calificată (§ 143), se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Tâlhăria calificată

§ 143. (1) Fapta persoanei care săvârșește o tâlhărie în calitate de membru al unui grup infracțional cu participarea (§ 12) unui alt membru al acestui grup infracțional sau fapta persoanei care săvârșește o tâlhărie prin uz de armă se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă violența exercitată are ca urmare rănirea gravă (§ 84 alin. 1) a unei persoane, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani. Dacă violența exercitată are ca urmare vătămarea corporală cu urmări grave de durată (§ 85 alin. 1), făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani, iar dacă urmarea este moartea unei persoane pedeapsa este închisoarea de la 10 ani la 20 de ani sau detențiunea pe viață.

Șantajul

§ 144. (1) Fapta persoanei care prin uz de violență sau prin amenințare cu un pericol grav constrânge o altă persoană să facă, tolereze sau să nu facă ceva, de natură să aducă prejudicii patrimoniale persoanei sau unui terț, atunci când acționează cu intenția ca prin comportamentul persoanei vătămate să se îmbogățească pe sine sau un terț în mod necuvenit, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Nu este imputabilă fapta atunci când uzul de violență sau amenințarea ca mijloc de a ajunge la scop nu contravine bunelor moravuri.

Santajul calificat

§ 145. (1) Persoana care săvârșește un șantaj

1. prin amenințare cu moartea, cu o gravă mutilare sau cu o desfigurare evidentă, cu răpirea, cu incendierea, cu expunerea la energie nucleară, radiații ionizante sau expunerea la efectele materialelor explozive sau cu distrugerea existenței economice sau a poziției sociale sau

2. aduce persoana șantajată sau o altă persoană împotriva căreia este îndreptată forța sau amenințarea cu un pericol grav, prin utilizarea acestor mijloace, pe o perioadă mai lungă de timp, într-o stare chinuitoare

se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care săvârșește fapta

1. ca îndeletnicire sau

2. împotriva aceiași persoane pe o perioadă mai lungă de timp în mod constant.

(3) În același mod se pedepsește făptuitorul dacă fapta are ca urmare sinuciderea sau tentativa de sinucidere a persoanei șantajate sau a altei persoane împotriva căreia este îndreptată forța sau amenințarea cu un pericol grav.

Înșelăciunea

§ 146. Fapta persoanei care determină o altă persoană să facă, tolereze sau să nu facă ceva, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, de natură să cauzeze prejudicii persoanei sau unui terț, săvârșită cu intenția de a se îmbogăți pe sine sau pe un terț în mod necuvenit, prin comportamentul persoanei înșelate, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Înșelăciunea calificată

§ 147. (1) Persoana care săvârșește o înșelăciune prin:

1. utilizarea unui înscris fals sau falsificat, a unui instrument de plată fără numerar fals, falsificat sau denaturat, utilizarea de date furate privind un instrument de plată fără numerar, date false sau falsificate, un alt document justificativ de acest fel sau un aparat de măsură incorect calibrat sau

2. (*Observație: Punctul 2 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 112/2015*)

3. Se prezintă în mod fraudulos ca fiind funcționar se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(1a) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care săvârșește o înșelăciune cu un prejudiciu mai mult decât nesemnificativ, prin utilizarea unei substanțe interzise sau a unei metode interzise conform anexei Convenției împotriva dopajului, publicată în BGBl. nr. 451/1991.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care săvârșește o înșelăciune cu un prejudiciu care depășește suma de 5.000 euro.

(3) Persoana care prin săvârșirea faptei cauzează un prejudiciu care depășește suma de 300.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Înșelăciunea ca îndeletnicire

§ 148. Fapta persoanei care săvârșește o înșelăciune ca îndeletnicire se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar fapta persoanei care săvârșește o înșelăciune calificată prevăzută la § 147 alin. 1 și 2 ca îndeletnicire se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Abuzul fraudulos de prelucrare a datelor

§ 148a. (1) Fapta persoanei care, cu intenția de a se îmbogăți pe sine sau pe un terț în mod necuvenit, aduce prejudicii patrimoniului altei persoane prin denaturarea rezultatului unei prelucrări electronice a datelor prin configurarea programului, prin introducerea, modificarea, ștergerea sau ascunderea de date sau în alt mod prin acționarea asupra procesului de prelucrare se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârșește fapta ca îndeletnicire sau care prin săvârșirea faptei cauzează prejudicii cu o valoare care depășește suma de 5.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care prin săvârșirea faptei cauzează prejudicii cu o valoare care depășește suma de 300.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Neplata unui serviciu

§ 149. (1) Fapta persoanei care beneficiază de transport public sau de acces la un spectacol, expoziție sau altă manifestare sau la o instituție prin inducere în eroare, fără să achite taxa stabilită, se pedepsește cu închisoare de până la o lună sau cu amendă de până la 60 de zile-amendă dacă taxa este de valoare redusă.

(2) Fapta persoanei care beneficiază pentru sine sau pentru un terț de prestația non-marfă a unui automat fără să achite taxa stabilită se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(3) Dacă în cazul prevăzut la alin. 2 taxa este de valoare redusă făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la o lună sau cu amendă de până la 60 zile-amendă.

(4) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Înșelăciunea săvârșită de nevoie

§ 150. (1) Persoana care săvârșește o înșelăciune prin care aduce prejudicii nesemnificative se pedepsește cu închisoare de până la o lună sau cu amendă de până la 60 zile-amendă dacă nu este vorba de unul din cazurile prevăzute la §§ 147 și 148.

(2) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Nu se pedepsește fapta persoanei care săvârșește fapta asupra soțului/soției, partenerului în cadrul unui parteneriat civil, a unei rude pe linie directă, fratelui sau surorii sau asupra unui alt membru de familie, dacă trăiește în aceeași gospodărie cu aceste persoane.

Abuzul de asigurare

§ 151. (1) Fapta persoanei care, cu intenția de a obține pentru sine sau pentru un terț o primă de asigurare

1. distruge, deteriorează sau ascunde un bun asigurat împotriva distrugerii, deteriorării, pierderii sau furtului sau

2. se rănește pe sine sau pe un terț sau își face rău sănătății sau se lasă rănit sau lasă să i se facă rău, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă, dacă fapta nu este sancționată cu pedeapsă conform §§ 146, 147 și 148.

(2) Nu este imputabilă conform alin. 1 fapta persoanei care, înainte să fi beneficiat de asigurare și înainte ca o autoritate (alin. 3) să fi aflat de fapta sa, renunță de bunăvoie la punerea în aplicare a intenției sale.

(3) Autoritate în înțelesul alin. 2 desemnează un organ de urmărire penală. Acestea îi sunt asimilate organele de siguranță publică desemnate în scop de urmărire penală.

Defăimarea

§ 152. (1) Fapta persoanei care susține lucruri neadevărate și aduce astfel prejudicii sau pune în pericol reputația sau evoluția profesională a altei persoane se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Abuzul de încredere

§ 153. (1) Fapta persoanei, care, cu bună știință abuzează de autorizarea sa de a dispune de patrimoniul altei persoane sau de a impune obligații asupra altei persoane și prin aceasta cauzează prejudicii patrimoniale, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Abuzează de autorizarea sa persoana care încalcă într-un mod inacceptabil regulile privind protecția patrimoniului persoanei vătămate.

(3) Persoana care prin săvârșirea faptei cauzează prejudicii cu o valoare care depășește suma de 5.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care prin săvârșirea faptei cauzează prejudicii cu o valoare care depășește suma de 300.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Primirea de cadouri

§ 153a. Fapta persoanei care, în schimbul exercitării competențelor conferite prin lege, mandat sau raport juridic de a dispune cu privire la patrimoniul unei alte persoane sau de a impune obligații asupra unei alte persoane, a acceptat un folos patrimonial semnificativ ca valoare pe care, contrar obligațiilor pe care le avea, nu l-a predat, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Abuzul de subvenții

§ 153b. (1) Fapta persoanei care utilizează în mod abuziv o subvenție care i-a fost acordată, pentru alte scopuri decât cele pentru care i-a fost acordată, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârșește fapta în calitate de angajat cu funcție de conducere (§ 74 alin. 3) în cadrul unei persoane juridice sau al unei societăți de persoane fără personalitate juridică căreia i-a fost acordată subvenția sau fără o înțelegere împreună cu persoana căreia i-a fost acordată subvenția, dar în calitate de superior al acesteia (§ 74 alin. 3) se pedepsește conform alin. 1.

(3) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o sumă mai mare de 5.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(4) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o sumă mai mare de 300.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(5) Subvenția este o alocație care se acordă din bugetele publice în vederea realizării unor interese publice și pentru care nu se aduce nici un fel de contraprestație corespunzătoare financiară; sunt exceptate alocațiile cu caracter de asigurări sociale și indemnizațiile acordate conform § 12 din Legea privind finanțele publice din 1948. Bugetele publice sunt bugetele autorităților regionale, ale altor persoane de drept public, cu excepția bisericilor și comunităților religioase, precum și bugetul comun al Comunităților Europene și bugetele administrate de către Comunitățile Europene sau în numele acestora.

Nevirarea contribuțiilor angajaților la fondul asigurărilor sociale

§ 153c. (1) Fapta persoanei care în calitate de angajator nu virează asigurătorului contribuțiile unui angajat datorate la fondul asigurărilor sociale se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă obligația de plată a contribuțiilor datorate de un angajat la fondul asigurărilor sociale revine unei persoane juridice sau unei societăți de persoane fără personalitate juridică, dispozițiile alin. 1 se aplică la toate persoanele fizice care aparțin organismului autorizat de reprezentare. Acest organism are dreptul de a delega responsabilitatea achitării contribuțiilor unuia sau mai multor membri ai organismului; în acest caz dispozițiile alin. 1 se vor aplica doar acestora.

(3) Făptuitorul nu se pedepsește dacă până la finalul procesului:

1. achită în întregime contribuțiile restante sau
2. se angajează contractual față de asiguratorul îndrituit să achite ulterior contribuțiile restante într-un anumit termen.

(4) Răspunderea se naște din nou dacă făptuitorul nu respectă obligația asumată conform alin. 3 punctul 2.

Declararea frauduloasă la asigurările sociale

§ 153d. (1) Fapta persoanei care procedează la, facilitează sau solicită declararea unei persoane la asigurările sociale, știind că contribuțiile la fondul asigurărilor sociale nu vor fi achitate în întregime se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, dacă contribuțiile la fondul asigurărilor sociale nu sunt achitate în întregime.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care procedează la, facilitează sau solicită declararea unei persoane la fondul de asigurări al muncitorilor în construcții, știind că indemnizațiile conform Legii privind fondul de asigurări al muncitorilor în construcții nu vor fi achitate în întregime, dacă indemnizațiile nu sunt achitate în întregime.

(3) Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alin. 1 sau 2 ca îndeletnicire sau în legătură cu un număr mai mare de persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Munca la negru în formă organizată

§ 153e. (1) Fapta persoanei care ca îndeletnicire:

1. racolează, intermediază sau pune la dispoziție persoane în scopul desfășurării unor activități lucrative independente sau neindependente fără a proceda la declararea obligatorie a acestora la sistemul asigurărilor sociale sau fără ca acestea să dețină permis de muncă,

2. angajează un număr mare de persoane care muncesc ilegal (punctul 1) sau le furnizează comenzi pentru desfășurarea de activități independente sau

3. conduce un grup mare de persoane care muncesc ilegal (punctul 1) se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Conform dispozițiilor alin. 1 se pedepsește și fapta persoanei care săvârșește una dintre faptele menționate în această secțiune în calitate de angajat cu funcție de conducere (§ 74 alin. 3) în cadrul unei persoane juridice sau al unei societăți de persoane fără personalitate juridică.

Camăta financiară

§ 154. (1) Fapta persoanei care profită de situația dificilă, imprudența, lipsa de experiență sau lipsa discernământului unei persoane solicitând să i se promită sau să i se acorde, pentru sine sau pentru un terț, un avantaj patrimonial pentru o prestație menită să satisfacă o nevoie de bani, în special pentru acordarea sau intermedierea unui împrumut sau stingerea unei

pretenții financiare sau intermedierea unei astfel de stingeri și care se află în vădită disproporție cu valoarea propriei prestații se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care valorifică în mod cămătăresc o astfel de solicitare primită.

(3) Persoana care săvârșește camăta ca îndeletnicire se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(Observație: Alin. 4 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 112/2015)

Camăta materială

§ 155. (1) Fapta persoanei care, în cazurile prevăzute la § 154, profită ca îndeletnicire de situația dificilă, imprudența, lipsa de experiență sau lipsa discernământului unei persoane prin aceea că solicită să i se promită sau să i se acorde, pentru sine sau pentru un terț, un folos material sau o altă prestație care se află în vădită disproporție cu valoarea propriei prestații se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar dacă prin faptă a prejudiciat grav un număr mai mare de persoane pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care valorifică în mod cămătăresc o astfel de solicitare primită.

(Observație: Alin. 3 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 112/2015)

Bancruta frauduloasă

§ 156. (1) Fapta persoanei care ascunde, distruge, înstrăinează sau deteriorează o parte din patrimoniul său, pretinde sau recunoaște o creanță inexistentă sau își diminuează patrimoniul în mod real sau doar aparent, zădărnicip și diminuând în acest fel îndestularea creditorilor sau cel puțin a unuia dintre aceștia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Persoana care prin fapta săvârșită cauzează prejudicii care depășesc suma de 300.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 10 ani.

Prejudicierea creditorilor străini

§ 157. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, fără acordul debitorului, ascunde, distruge, înstrăinează sau deteriorează o parte din patrimoniul debitorului sau se prevalează de un drept inexistent împotriva patrimoniului debitorului, zădărnicip și diminuând în acest fel îndestularea creditorilor sau cel puțin a unuia dintre aceștia.

Favorizarea unui creditor

§ 158. (1) Fapta persoanei care, după intrarea în incapacitate de plată, favorizează un creditor, defavorizându-i astfel pe ceilalți creditori sau cel puțin pe unul dintre aceștia se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Nu este imputabilă conform alin. 1 fapta creditorului care îl determină pe debitor să garanteze sau să plătească o creanță care i se cuvine sau care primește garanția sau plata.

Alterarea din culpă gravă a intereselor creditorilor

§ 159. (1) Persoana care din culpă gravă (§ 6 alin. 3) își cauzează incapacitatea de plată prin aceea că acționează în sensul bancrutei frauduloase (alin. 5) se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, având cunoștință sau necunoscând din culpă incapacitatea sa de plată, zădărnicește sau diminuează din culpă gravă îndeștularea cel puțin a unuia dintre creditorii săi, prin aceea că acționează în sensul bancrutei frauduloase conform alin. 5.

(3) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care din culpă (§ 6 alin. 3) își alterează prin acțiuni în sensul bancrutei frauduloase (alin. 5) situația economică în așa măsură încât ar fi intervenit incapacitatea de plată dacă una sau mai multe autorități regionale, fără să existe o obligație în acest sens, nu ar fi adus în mod direct sau indirect un aport, nu ar fi luat măsuri similare sau dacă alte părți nu ar fi adus aport sau nu ar fi luat măsuri similare.

(4) Cu închisoare de până la 2 ani se pedepsește fapta persoanei care:

1. în cazul prevăzut la alin. 1 cauzează o imposibilitate de îndeștulare a creditorilor sau cel puțin a unuia dintre aceștia mai mare de 1.000.000 euro,

2. în cazul prevăzut la alin. 2 cauzează o imposibilitate suplimentară de îndeștulare a creditorilor sau cel puțin a unuia dintre aceștia mai mare de 1.000.000 euro sau

3. prin săvârșirea faptelor penale prevăzute la alin. 1 sau 2 aduce prejudicii existenței economice a multor persoane sau, în cazul prevăzut la alin. 3, ar fi adus prejudicii.

(5) În sensul bancrutei frauduloase acționează persoana care, încălcând principiile desfășurării activității economice corecte,

1. distruge, deteriorează, aduce în stare de neîntrebuințare, delapidază sau donează o parte importantă a patrimoniului său,

2. cheltuie sume exagerat de mari printr-o tranzacție extrem de riscantă care nu ține de obiectul său normal de activitate, prin jocuri sau pariuri,

3. angajează cheltuieli exagerate, în evidentă disproporție cu situația sa financiară sau cu competitivitatea sa economică,

4. omite să țină registre contabile sau să facă înregistrări contabile sau procedează în așa fel încât să îngreuneze considerabil o privire de ansamblu rapidă asupra circumstanțelor sale patrimoniale, financiare și de rentabilitate sau omite să dispună măsuri de control necesare care permit o astfel de privire de ansamblu sau

5. omite să efectueze situațiile financiare anuale obligatorii sau procedează în așa fel încât sau le efectuează atât de târziu încât să îngreuneze considerabil o privire de ansamblu rapidă asupra circumstanțelor sale patrimoniale, financiare și de rentabilitate.

Activități subversive în timpul administrării judiciare sau în cadrul procedurii de insolvență

§ 160. (1) Se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă fapta

1. persoanei care se prevalează de o creanță ilegală sau de o creanță într-un quantum sau de un rang ilegal în scopul de a dobândi în cadrul procedurii de insolvență o influență necuvenită;

2. creditorului care primește sau solicită să i se promită, pentru sine sau pentru un terț, un avantaj patrimonial în schimbul exercitării dreptului său de vot într-un anumit sens sau în schimbul neexercitării dreptului său de vot, precum și persoana care acordă sau promite unui creditor în acest scop un avantaj patrimonial;

3. creditorului care primește sau solicită să i se promită, pentru sine sau pentru un terț, în schimbul încheierii unui plan de reorganizare fără acordul celorlalți creditori, un avantaj special, precum și persoana care acordă sau promite unui creditor în acest scop un avantaj special.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana numită administrator judiciar, lichidator sau membru în adunarea creditorilor în cadrul procedurii de insolvență care primește sau solicită să i se promită, pentru sine sau pentru un terț, în dauna creditorilor, un avantaj patrimonial necuvenit.

Dispoziții comune privind răspunderea angajaților cu funcție de conducere

§ 161. (1) Fapta persoanei care săvârșește în calitate de angajat cu funcție de conducere (§ 74 alin. 3), persoană juridică sau societate de persoane fără personalitate juridică faptele penale prevăzute la §§ 156, 158, 159 și 162 se pedepsește la fel ca debitorul, iar cele prevăzute la § 160 la fel ca creditorul. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește conform dispozițiilor menționate persoana care, fără acordul debitorului sau creditorului, acționează în calitate de angajat cu funcție de conducere (§ 74 alin. 3) al acestora.

(2) Conform § 160 alin. 2 se pedepsește și persoana care săvârșește una dintre faptele penale acolo prevăzute în calitate de angajat cu funcție de conducere (§ 74 alin. 3) în cadrul unei persoane juridice sau societăți de persoane fără personalitate juridică căreia i-au fost transferate prerogativele acolo menționate.

Zădărnicierea executării

§ 162. (1) Fapta persoanei care ascunde, distruge, înstrăinează sau deteriorează o parte din patrimoniul său, pretinde sau recunoaște o creanță inexistentă sau își diminuează patrimoniul în mod real sau doar aparent, zădărniciind sau diminuând în acest fel îndestularea creditorului prin executare silită sau în cadrul unei proceduri de executare silită aflată pe rol se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care prin fapta săvârșită cauzează prejudicii care depășesc suma de 5.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Zădărnicierea executării în favoarea unui tert

§ 163. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, fără acordul debitorului, ascunde, distruge, înstrăinează sau deteriorează o parte din patrimoniul debitorului sau se prevalează de un drept inexistent împotriva patrimoniului debitorului, zădărnicipând sau diminuând în acest fel îndeostularea creditorului prin executare silită sau în cadrul unei proceduri de executare silită aflată pe rol.

Redarea incorectă de informații esențiale privind anumite organizații

§ 163a. (1) Fapta persoanei care în calitate de decident (§ 2 alin. 1 din Legea privind răspunderea organizațiilor, publicată în BGBl. I nr. 151/2005) în cadrul unei organizații dintre cele menționate la § 163c sau în calitate de persoană mandatată de către un decident în legătură cu redarea de informații

1. într-o situație financiară anuală, raport anual sau într-un raport destinat publicării, asociațiilor sau membrilor, unui organ de supraveghere sau președintelui acestuia,

2. într-un apel public privind afilierea la organizație,

3. într-un discurs sau într-un material informativ în cadrul adunării generale anuale a asociațiilor, adunării generale a asociațiilor, adunării membrilor sau în orice altă adunare a asociațiilor sau membrilor organizației,

4. în instrucțiuni și documente justificative (§ 272 alin. 2 din Legea privind funcționarea societăților comerciale) sau în alte materiale care trebuie predate auditorului (§ 163b alin. 1) sau

5. într-o cerere de înregistrare în Registrul Firmelor privitoare la aporturile de capital

redă în mod evident incorect sau incomplet o informație referitoare la circumstanțele patrimoniale, financiare sau de rentabilitate ale organizației sau o informație esențială pentru evaluarea circumstanțelor patrimoniale, financiare și de rentabilitate viitoare ale organizației (§ 189a punctul 10 Legea privind funcționarea societăților comerciale, publicată în dRGGBl, pagina 219/1897), inclusiv circumstanțele privitoare la relația organizației cu întreprinderile afiliate, dacă fapta este de natură să cauzeze organizației, asociațiilor, membrilor sau creditorilor sau investitorilor prejudicii considerabile, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă este sancționată persoana care în calitate de decident nu elaborează raportul special prevăzut legal în situația punerii în pericol iminent a lichidităților organizației.

(3) Cu închisoare de până la 3 ani se pedepsește și persoana care săvârșește fapta prevăzută la alin. 1 sau 2 în legătură cu o organizație ale cărei hârtii

de valoare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unui stat semnatar al Acordului privind Spațiul Economic European în înțelesul dispozițiilor art. 4 alin. 1 nr. 21 din Directiva 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE, publicată în JO nr. L 173 din 12.06.2014, pagina 349.

(4) Nu este imputabilă participația (§§ 12, 14) dacă fapta persoanei este sancționată la § 163b.

Elaborarea de rapoarte incorecte de către auditorii anumitor organizații

§ 163b. (1) Fapta persoanei care în calitate de auditor financiar, auditor de constituire, auditor special, auditor de fuzionări, auditor de scindări, revizor, auditor de fundații, membru în comisia de examinare (§ 40 Legea privind radiodifuziunea austriacă, publicată în BGBl nr. 379/1984) sau în calitate de orice auditor desemnat în temeiul dispozițiilor aplicabile în domeniul dreptului organizațiilor și având funcții similare celor ale organizațiilor menționate la § 163c

1. în raportul întocmit sau

2. într-un discurs sau într-un material informativ în cadrul adunării generale anuale a asociațiilor, adunării generale a asociațiilor, adunării membrilor sau în orice altă adunare a asociațiilor sau membrilor organizației

redă în mod evident incorect sau incomplet sau trece sub tăcere o informație referitoare la informații esențiale (§ 163a alin. 1) în așa fel încât situația financiară anuală, raportul anual sau situația financiară, contractul sau raportul verificat redă în mod evident incorect sau incomplet informații esențiale (§ 163a alin. 1), dacă fapta este de natură să cauzeze prejudicii considerabile organizației, asociațiilor, membrilor sau creditorilor sau investitorilor, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care în calitate de auditor (alin. 1):

1. emite o opinie de audit în mod evident incorectă pe fond, dacă fapta este de natură a cauza prejudicii considerabile organizației, asociațiilor, membrilor sau creditorilor sau investitorilor sau

2. nu întocmește un raport prevăzut legal în situația punerii în pericol iminent a inventarului organizației.

(3) Nu este imputabilă fapta prevăzută la alin. 2 punctul 1 dacă fapta este sancționată pentru redarea incorectă sau incompletă conform alin. 1.

(4) Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alin. 1 sau 2 în calitate de auditor al unei organizații prevăzute la § 163a alin. 3 se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(5) Nu este imputabilă participarea (§§ 12, 14) dacă fapta persoanei este sancționată la § 163a.

Organizații

§ 163c. Dispozițiile §§ 163a și 163b se aplică următoarelor organizații:

1. societăți cu răspundere limitată,
2. societăți pe acțiuni,
3. societăți europene (SE),
4. cooperative
5. cooperative europene (SCE),
6. societăți mutuale de asigurări,
7. organizații mari în înțelesul dispozițiilor § 22 alin. 2 din Legea privind funcționarea organizațiilor, publicată în BGBl. I nr. 66/2002,
8. societăți deschise și societăți în comandită simplă în înțelesul dispozițiilor § 189 alin. 1 punctul 2 lit. a din Legea privind funcționarea societăților comerciale,
9. casele de economii,
10. fundațiile private,
11. fundațiile de drept public, în înțelesul legii ORF și
12. organizații străine similare celor prevăzute la punctul 1 – 11 ale căror hârtii de valoare transmisibile sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din Austria sau care sunt înregistrate în Austria în Registrul Firmelor în ce privește un sediu secundar (§ 12 din Legea privind funcționarea societăților comerciale).

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 163d. (1) Nu este imputabilă conform dispozițiilor de la § 163a fapta persoanei care, de bunăvoie, corectează informațiile incorecte sau adaugă informațiile lipsă:

1. în cazul raportului către un organ cu drept de supraveghere (alin. 1 punctul 1) înaintea încheierii ședinței organului,
2. în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 2 înainte de aderarea unei persoane la organizație,
3. în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 3 înainte de încheierea adunării generale anuale a asociațiilor, adunării generale a asociațiilor, adunării membrilor sau a oricărei alte adunări a asociațiilor sau membrilor organizației,
4. în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 4 înainte de depunerea raportului auditorului respectiv, precum și
5. în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 5 înainte de a se dispune înregistrarea în Registrul Firmelor.

(2) Nu este imputabilă conform dispozițiilor de la § 163b alin. 1 punctul 2 fapta persoanei care, de bunăvoie, adaugă informațiile trecute sub tăcere înainte de încheierea adunării generale anuale a asociațiilor, adunării generale a asociațiilor, adunării membrilor sau a oricărei alte adunări a asociațiilor sau membrilor organizației.

Tănuirea

§ 164. (1) Fapta persoanei care sprijină făptuitorul unei fapte penale împotriva patrimoniului, după săvârșirea faptei de către acesta, prin ascunderea sau valorificarea unui bun obținut în urma săvârșirii acelei fapte penale, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care cumpără un astfel de bun, îl deține sau îl transmite unui terț.

(3) Fapta persoanei care tănuiește un bun a cărui valoare depășește suma de 5.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(4) Fapta persoanei care tănuiește un bun a cărui valoare depășește suma de 300.000 euro sau care săvârșește fapta de tănuire ca îndeletnicire se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește tănuitorul, dacă fapta penală prin care a fost obținut bunul este sancționată, dintr-un alt motiv decât săvârșirea acesteia ca îndeletnicire, cu închisoarea de până la 5 ani sau mai mult, iar tănuitorul cunoaște împrejurările sancționate de această pedeapsă.

(5) Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alin. 1 sau alin. 2 de nevoie, fără să se gândească sau în scopul satisfacerii unei dorințe în legătură cu un bun cu o valoare redusă, se pedepsește cu închisoare de până la o lună sau cu amendă de până la 60 zile-amendă, dacă infracțiunea predicat nu este furtul prin efracție sau furtul armat prevăzut la § 129 alin. 2, furtul cu violență prevăzut la § 131, ingerința gravă în dreptul de vânătoare sau pescuit prevăzută la § 138 punctul 2, tâlhăria prevăzută la § 142, tâlhăria calificată prevăzută la § 143, șantajul prevăzut la § 144 sau șantajul calificat prevăzut la § 145.

(6) Persoana care săvârșește o faptă prevăzută la alin. 5 se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate în urma infracțiunii predicat.

(7) Persoana care săvârșește o faptă prevăzută la alin. 5 nu se pedepsește dacă infracțiunea predicat a fost săvârșită în dauna soțului/soției, partenerului în cadrul unui parteneriat civil, a unei rude pe linie directă, fratelui sau surorii sau asupra unui alt membru de familie, dacă trăiește în aceeași gospodărie cu aceste persoane.

Spălarea banilor

§ 165. (1) Fapta persoanei, care ascunde sau disimulează originea unor bunuri obținute din săvârșirea unei infracțiuni¹⁾, a unei fapte penale contra patrimoniului sancționate cu închisoare de mai mult de 1 an, a unui delict prevăzute la §§ 223, 224, 225, 229, 230, 269, 278, 288, 289, 293, 295 sau 304-309, a unui delict săvârșit ca îndeletnicire contra dispozițiilor aplicabile în materia dreptului de proprietate intelectuală sau a unui delict de contrabandă sau neplată a taxelor vamale de import, în special prin aceea că în cadrul

¹⁾ A se vedea art. 17 alin. 1 (nota traducătorului).

raporturilor juridice face declarații false cu privire la originea sau adevărata natură a acestor bunuri, proprietatea sau alte drepturi asupra acestora, dreptul de dispoziție în legătură cu acestea, transferul acestora sau cu privire la locul unde aceste bunuri se află, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care în mod conștient aduce, păstrează, investește, administrează, schimbă destinația, valorifică sau transferă unui terț bunuri care provin din săvârșirea de către o altă persoană a uneia dintre faptele penale prevăzute la alin. 1.

(3) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care în mod conștient aduce, păstrează, investește, administrează, schimbă destinația, valorifică sau transferă unui terț bunuri care se află sub controlul unei organizații criminale (§ 278a) sau al unei organizații teroriste (§ 278b) în numele sau în interesul acestora.

(4) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare mai mare de 50.000 euro sau în calitate de membru al unui grup infracțional constituit în scopul săvârșirii de fapte de spălare a banilor ca îndeletnicire se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(5) Un bun provine din săvârșirea unei fapte penale atunci când făptuitorul faptei penale l-a obținut în urma săvârșirii unei fapte penale sau l-a primit în schimbul săvârșirii infracțiunii sau atunci când acest bun încorporează valoarea bunului obținut sau primit inițial.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 165a. (1) Nu se pedepsește pentru spălarea banilor persoana care, de bunăvoie și înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, acționează prin informarea autorităților sau în alt mod, în scopul indisponibilizării bunurilor esențiale aflate în legătură cu fapta de spălare a banilor.

(2) Dacă bunurile esențiale aflate în legătură cu fapta de spălare a banilor sunt indisponibilizate fără concursul făptuitorului, făptuitorul nu se pedepsește dacă, fără să cunoască aceste împrejurări, s-a străduit de bunăvoie și serios să acționeze în sensul indisponibilizării bunurilor.

Săvârșirea în cercul familiei

§ 166. (1) Fapta persoanei care săvârșește o faptă de distrugere, distrugere de date, perturbare a capacității de funcționare a unui sistem informatic, furt, cu excepția cazurilor prevăzute la § 129 alin. 2 punctul 2, § 131, sustragere de energie, delapidare, însușire ilegală, furtul în scop de folosință, ingerința în dreptul de vânătoare sau pescuit, cu excepția cazurilor prevăzute la § 138 punctul 2 și 3, § 140, înșelăciune, abuz de prelucrare a datelor, abuz de încredere, primirea de cadouri, tănuire conform § 164 alin. 1-4, falsificarea mijloacelor de plată fără numerar, primirea, transmiterea sau deținerea de mijloace de plată fără numerar false sau falsificate, pregătirea falsificării de mijloace de plată fără numerar, procurarea de instrumente de plată fără

numerar, primirea, transmiterea sau deținerea de instrumente de plată fără numerar procurate, furtul de date în legătură cu un instrument de plată fără numerar, în dauna soțului/soției, partenerului/partenerii în cadrul unui parteneriat civil, a unei rude pe linie directă, a fratelui sau surorii sau în dauna unui alt membru de familie, dacă trăiește în aceeași gospodărie cu acesta, se pedepsește cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă, iar dacă fapta ar fi pedepsită cu închisoarea de 3 ani sau mai mult de 3 ani, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă. Tutorele, curatorul sau administratorul de bunuri care acționează în dauna persoanei pentru care a fost numit nu face excepție.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care participă la fapta doar în favoarea altei persoane (§ 12) care se află față de persoana vătămată într-una din relațiile menționate anterior.

(3) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 167. (1) Răspunderea penală pentru săvârșirea unei fapte de distrugere, distrugere de date, perturbare a capacității de funcționare a unui sistem informatic, furt, sustragere de energie, delapidare, însușire ilegală, furtul în scop de folosință, ingerința în dreptul de vânatoare sau pescuit, furt cu valoare mică, înșelăciune, abuz de prelucrare a datelor, neplata unui serviciu, înșelăciune săvârșită de nevoie, abuz de încredere, primirea de cadouri, abuz de subvenții, declararea frauduloasă la asigurările sociale, cămătăria, bancruta frauduloasă, prejudicierea creditorilor străini, favorizarea unui creditor, alterarea din culpă gravă a intereselor creditorilor, zădărnicierea executării și tăinuire se suspendă ca efect al regretării în mod activ a săvârșirii faptei.

(2) Făptuitorul regretă în mod activ săvârșirea faptei atunci când, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, chiar dacă la insistențele părții vătămate, dar fără a fi forțată în acest sens

1. repară în întregime prejudiciul cauzat prin fapta săvârșită sau

2. se obligă contractual să repare prejudiciul cauzat părții vătămate într-un anumit termen. În acest din urmă caz răspunderea penală se naște din nou dacă făptuitorul nu își respectă obligația.

(3) Făptuitorul nu se pedepsește nici atunci când, în urma unui autodenunț prin care sesizează autoritățile (§ 151 alin. 3) cu privire la fapta sa, repară întregul prejudiciu cauzat.

(4) Făptuitorul care s-a străduit în mod serios să repare prejudiciul nu se pedepsește nici atunci când un terț în numele său sau un alt participant la săvârșirea faptei repară întregul prejudiciu cauzat în condițiile prevăzute la alin. 2.

Jocul de noroc

§ 168. (1) Fapta persoanei care organizează un joc la care câștigul și pierderea depind exclusiv sau preponderent de întâmplare sau un joc care este interzis în mod expres sau fapta persoanei care promovează o întâlnire organizată în scopul desfășurării unui astfel de joc, toate în scopul de a-și procura, pentru sine sau pentru un terț, un avantaj patrimonial dintr-o astfel de manifestare sau întâlnire se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă, cu excepția cazului în care se joacă doar în scopuri non-profit sau pentru alungarea timpului și pe sume mici.

(2) Persoana care participă ca îndeletnicire la un astfel de joc se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Jocurile în lanț sau piramidale

§ 168a. (1) Fapta persoanei care

1. promovează sau organizează sau
2. diseminează prin întâlniri, broșuri sau în alt mod care permite recrutarea mai multor participanți sau

3. promovează extinderea unei

scheme de câștiguri care promite participanților, în schimbul participării, un avantaj patrimonial cu condiția recrutării în aceleași condiții a altor participanți la aceeași schemă sau la o schemă aflată în legătură cu aceasta și în cadrul căreia dobândirea avantajului patrimonial depinde în întregime sau în parte de comportamentul corespunzător al celorlalți participanți recrutați (schemă în lanț sau piramidală) se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă, cu excepția cazului în care schema este organizată doar în scopuri non-profit sau se solicită doar plata unor sume mici.

(2) Persoana care prin săvârșirea faptei a adus prejudicii unui număr mai mare de persoane se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Acorduri anticoncurențiale în cadrul procedurilor de achiziție publică

§ 168b. (1) Fapta persoanei care în cadrul unei proceduri de achiziție publică depune o cerere de participare sau o ofertă sau poartă negocieri care au la bază un acord ilegal care urmărește determinarea autorității contractante la selectarea unei anumite oferte se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Nu se pedepsește conform dispozițiilor alin. 1 persoana care, de bunăvoie, împiedică acceptarea ofertei de către autoritatea contractantă sau realizarea de către aceasta a prestației sale. Dacă, fără concursul făptuitorului, oferta nu este acceptată sau prestația nu este realizată, fapta acestuia nu este imputabilă dacă făptuitorul de bunăvoie și în mod serios, se străduiește să împiedice acceptarea ofertei de către autoritatea contractantă sau realizarea de către aceasta a prestației sale.

TITLUL VII

Fapte penale contra siguranței publice și fapte penale contra mediului înconjurător

Incendierea

§ 169. (1) Fapta persoanei care, fără acordul proprietarului, incendiază un bun care nu îi aparține se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care incendiază un bun propriu sau un bun al altei persoane, cu acordul acesteia, producând prin aceasta un pericol grav asupra integrității corporale și a vieții (§ 89) celeilalte persoane sau a unui terț sau asupra proprietății unui terț.

(3) Dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane sau vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unui număr mai mare de persoane sau dacă prin săvârșirea faptei un număr mare de persoane au fost aduse într-o situație dificilă, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă urmarea a fost moartea unui număr mai mare de persoane acesta se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

Provocarea unui incendiu din culpă

§ 170. (1) Persoana care săvârșește din culpă una dintre faptele penale prevăzute la § 169 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane sau vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unui număr mai mare de persoane sau dacă prin săvârșirea faptei un număr mare de persoane au fost aduse într-o situație dificilă, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar dacă urmarea a fost moartea unui număr mai mare de persoane acesta se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Crearea cu intenție a unui pericol prin expunerea la energie nucleară sau radiații ionizante

§ 171. (1) Fapta persoanei care prin eliberarea de energie nucleară sau în alt mod prin radiații ionizante determină apariția unui pericol grav asupra integrității corporale sau vieții (§ 89) altei persoane sau asupra unei proprietăți ce nu-i aparține, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta are una dintre urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele menționate în această secțiune.

Crearea din culpă a unui pericol prin expunere la energie nucleară sau radiații ionizante

§ 172. (1) Persoana care săvârșește din culpă fapta penală prevăzută la § 171 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă fapta are una dintre urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele menționate în această secțiune.

Crearea cu intenție a unui pericol prin expunere la efectul materialelor explozive

§ 173. (1) Fapta persoanei care prin detonarea unui material explozibil determină apariția unui pericol grav asupra integrității corporale sau vieții (§ 89) altei persoane sau asupra unei proprietăți ce nu-i aparține, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta are una dintre urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele menționate în această secțiune.

Crearea din culpă a unui pericol prin expunerea la efectul materialelor explozive

§ 174. (1) Persoana care săvârșește din culpă fapta penală prevăzută la § 173 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă fapta are una dintre urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele menționate în această secțiune.

Pregătirea infracțiunilor de creare a unui pericol prin expunere la energie nucleară sau radiații ionizante și creare a unui pericol prin expunere la efectul materialelor explozive

§ 175. (1) Fapta persoanei care cu intenția de a-și facilita sau de a facilita unei alte persoane săvârșirea unei fapte penale dintre cele prevăzute la § 171 sau § 173, chiar dacă încă nedeterminată, produce, dobândește sau deține sau transmite unei alte persoane un combustibil nuclear, un material radioactiv, un material exploziv, o componentă a unui material exploziv sau un dispozitiv necesar pentru producerea sau utilizarea unuia dintre aceste materiale, material despre care cunoaște (§ 5 alin. 3) că îl dobândește în scopul săvârșirii unei fapte penale dintre cele menționate, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă, de bunăvoie, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să afle de fapta sa, predă obiectul autorităților, înlesnește autorităților să obțină obiectul sau înlătură în orice alt mod pericolul ca obiectul să fie utilizat în scopul săvârșirii unei fapte penale dintre cele prevăzute la § 171 sau § 173.

Periclitarea cu intenție a siguranței publice

§ 176. (1) Fapta persoanei care, în alt mod decât prin una dintre faptele penale prevăzute la §§ 169, 171 și 173, cauzează un pericol grav asupra integrității corporale și vieții (§ 89) unui număr mare de persoane sau asupra unei proprietăți ce nu-i aparține, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Periclitarea din culpă a siguranței publice

§ 177. (1) Fapta persoanei care, în alt mod decât prin una dintre faptele penale prevăzute la §§ 170, 172 și 174, cauzează din culpă un pericol grav asupra integrității corporale și vieții (§ 89) unui număr mare de persoane sau asupra unei proprietăți ce nu-i aparține, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă fapta are una dintre urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Producerea și proliferarea armelor de distrugere în masă

§ 177a. (1) Fapta persoanei care

1. produce, prelucrează sau dezvoltă în scopul producerii,
2. importă în Austria, exportă din Austria sau tranzitează prin Austria sau
3. dobândește, deține sau transmite sau procură altei persoane mijloace de luptă nucleare, biologice sau chimice destinate și adecvate pentru distrugerea în masă se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă făptuitorul cunoaște că mijloacele de luptă urmează să ajungă într-o regiune în care a izbucnit sau amenință să izbucnească un război sau un conflict armat, acesta se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă cunoaște că mijloacele de luptă urmează să fie folosite, pedeapsa este închisoare de la 10 an la 20 ani sau detențiunea pe viață.

Manipularea neautorizată a materialului nuclear, materialelor radioactive sau a instalațiilor generatoare de radiații

§ 177b. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, produce, modifică, prelucrează, utilizează, deține, îndepărtează, transportă, importă în Austria, exportă din Austria sau tranzitează prin Austria material nuclear se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, produce, modifică, prelucrează, utilizează, deține, îndepărtează, transportă, importă în Austria, exportă din Austria sau tranzitează prin Austria materiale radioactive sau instalații generatoare de radiații în așa fel încât poate cauza

1. un pericol pentru viața sau o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unei alte persoane sau pentru starea de sănătate sau siguranța fizică a unui număr mai mare de persoane,

2. un pericol grav asupra efectivului de animale sau plantelor,

3. o înrăutățire de durată a stării unui luciu de apă, sol sau aerului,

4. cheltuieli de îndepărtare de mai mari de 50.000 euro.

(3) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, produce, modifică, prelucurează, utilizează, deține, îndepărtează, transportă, importă în Austria, exportă din Austria sau tranzitează prin Austria materiale radioactive, cauzând astfel pericolul ca materialul nuclear sau materialele radioactive să devină disponibile pentru producerea sau prelucrarea mijloacelor de luptă atomare de distrugere în masă se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care săvârșește ca îndeletnicire una din faptele penale prevăzute la alin. 1 sau alin. 2.

(4) Dacă prin săvârșirea uneia din faptele penale prevăzute la alin. 1 sau alin. 2 este cauzat pericolul menționat la § 171 alin. 1, este afectat considerabil un efectiv de animale și plante sau este cauzată o înrăutățire de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele prevăzute în această secțiune.

(5) Termenul material nuclear desemnează un material sursă și materialul scindabil, precum și echipamentele, tehnologia și materialul care se supun sistemului de control de securitate prevăzut în Legea controlului de securitate 1991, publicată în BGBl. nr. 415/1992. Termenul materiale radioactive desemnează materiale care conțin unul sau mai mulți radionuclizi, dacă activitatea sau concentrația acestora nu poate fi scăpată din vedere conform stadiului de dezvoltare a tehnicii în domeniul protecției la radiații; obiectele care conțin materiale radioactive sau pe suprafața cărora se găsesc astfel de materiale sunt asimilate materialelor radioactive. Instalațiile generatoare de radiații sunt aparatele sau utilajele care, fără să conțină materiale radioactive, sunt capabile să transmită radiații ionizante și exploatarea lor este supusă obligației de autorizare conform Legii privind protecția la radiații, publicată în BGBl. nr. 227/1969 în versiunea în vigoare.

Manipularea neautorizată din culpă a materialului nuclear, materialelor radioactive sau a instalațiilor generatoare de radiații

§ 177c. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește una din faptele penale prevăzute la § 177b alin. 1, 2 sau 3 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei este cauzat pericolul menționat la § 171 alin. 1, efectivul de animale și plante este afectat considerabil sau a fost cauzată o înrăutățire de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 2 ani. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Manipularea neautorizată cu intenție a materialelor care contribuie la distrugerea stratului de ozon

§ 177d. Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, produce, importă, exportă, pune în circulație sau utilizează materiale care contribuie la distrugerea stratului de ozon se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Manipularea neautorizată din culpă gravă a materialelor care contribuie la distrugerea stratului de ozon

§ 177e. Fapta persoanei care, din culpă gravă (§ 6 alin. 3), prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește una din faptele penale prevăzute la § 177d se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Crearea cu intenție a unei stări de pericol privind răspândirea de boli transmisibile la oameni

§ 178. Persoana care săvârșește o faptă de natură să cauzeze pericolul răspândirii unei boli transmisibile la oameni se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, dacă boala face parte din categoria bolilor care trebuie declarate.

Crearea din culpă a unei stări de pericol privind răspândirea de boli transmisibile la oameni

§ 179. Persoana care săvârșește din culpă fapta penală prevăzută la § 178 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Afectarea cu intenție a mediului înconjurător

§ 180. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, poluează sau afectează în orice alt mod solul sau aerul încât poate determina apariția:

1. unui pericol la viața sau de vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) a altei persoane sau la starea de sănătate sau integritatea corporală a unui număr mai mare de persoane,

2. unui pericol grav asupra efectivului de animale sau plantelor,

3. o înrăutățire de durată a stării unui luciul de apă, solului sau aerului sau

4. cheltuieli sau alte prejudicii în legătură cu un bun străin, un obiect din categoria monumentelor protejate sau o arie naturală protejată în valoare de peste 50.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei se cauzează afectarea considerabilă a efectivului de animale sau de plante, înrăutățirea de durată a stării unui luciul de apă, solului sau aerului sau cheltuieli sau alte prejudicii în legătură cu un bun străin, un obiect din categoria monumentelor protejate sau o arie

naturală protejată în valoare de peste 50.000 euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Afectarea din culpă a mediului înconjurător

§ 181. (1) Fapta persoanei care, din culpă, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește una din faptele penale prevăzute la § 180 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei se cauzează afectarea considerabilă a efectivului de animale sau de plante, înrăutățirea de durată a stării unui luciuc de apă, solului sau aerului sau cheltuieli sau alte prejudicii în legătură cu un bun străin, un obiect din categoria monumentelor protejate sau o arie naturală protejată în valoare de peste 50.000 euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Afectarea gravă prin poluare fonică

§ 181a. Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, produce poluare fonică în așa măsură sau în împrejurări de natură să cauzeze o gravă afectare a stării de bine a multor persoane se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Tratamentul și transferul deșeurilor care pun în pericol cu intenție mediul înconjurător

§ 181b. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, colectează, transportă, valorifică, îndepărtează deșeuri, supraveghează sau controlează aceste activități în așa fel încât poate determina apariția

1. unui pericol la viața sau de vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) a altei persoane sau la starea de sănătate sau integritatea corporală a unui număr mai mare de persoane,

2. unui pericol grav asupra efectivului de animale sau plantelor,

3. o înrăutățire de durată a stării unui luciuc de apă, solului sau aerului sau

4. cheltuieli în valoare de peste 50.000 euro

se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei se cauzează afectarea considerabilă a efectivului de animale sau de plante, înrăutățirea de durată a stării unui luciuc de apă, solului sau aerului sau cheltuieli în valoare de peste 50.000 euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

(3) Fapta persoanei care, cu excepția cazului prevăzut la alin. 2, transferă deșuri în cantitate deloc neglijabilă prin încălcarea dispozițiilor art. 2 nr. 35 din Regulamentul 1013/2006/CE privind transferurile de deșuri se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Tratamentul și transferul deșeurilor care pun în pericol din culpă mediul înconjurător

§ 181c. (1) Fapta persoanei care, din culpă, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește una din faptele penale prevăzute la § 181b se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei se cauzează afectarea considerabilă a efectivului de animale sau de plante, înrăutățirea de durată a stării unui luciuc de apă, solului sau aerului sau cheltuieli în valoare de peste 50.000 euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

(3) Fapta persoanei care, cu excepția cazului prevăzut la alin. 1 și 2, din culpă gravă (§ 6 alin. 3) transferă deșuri în cantitate deloc neglijabilă prin încălcarea dispozițiilor art. 2 nr. 35 din Regulamentul 1013/2006/CE privind transferurile de deșuri se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Exploatarea instalațiilor care pune în pericol cu intenție mediul înconjurător

§ 181d. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, exploatează o instalație în care se realizează o activitate periculoasă în așa fel încât poate determina apariția

1. unui pericol la viața sau de vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) a altei persoane sau la starea de sănătate sau integritatea corporală a unui număr mai mare de persoane,

2. unui pericol grav asupra efectivului de animale sau plantelor,

3. o înrăutățire de durată a stării unui luciuc de apă, solului sau aerului sau

4. cheltuieli în valoare de peste 50.000 euro

se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei se cauzează afectarea considerabilă a efectivului de animale sau de plante, înrăutățirea de durată a stării unui luciuc de apă, solului sau aerului sau cheltuieli în valoare de peste 50.000 euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Exploatarea instalațiilor care pune în pericol din culpă mediul înconjurător

§ 181e. (1) Fapta persoanei care, din culpă gravă (§ 6 alin. 3), prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește una din faptele penale prevăzute la § 181d se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei se cauzează afectarea considerabilă a efectivului de animale sau de plante, înrăutățirea de durată a stării unui luciuciu de apă, solului sau aerului sau cheltuieli în valoare de peste 50.000 euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Afectarea cu intenție a efectivului de animale sau plante

§ 181f. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, omoară, deține exemplare dintr-o specie de animale sălbatice protejate sau distruge formele de dezvoltare a acestora sau le îndepărtează din natură sau fapta persoanei care distruge, deține sau îndepărtează din natură exemplare dintr-o specie de plante sălbatice protejate se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani, cu excepția cazului în care acțiunea se referă doar la un număr nesemnificativ de exemplare și are doar urmări nesemnificative asupra stării de conservare a speciei.

(2) Speciile de animale sălbatice protejate sunt speciile prevăzute în Anexa IV lit. a) din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică sau Anexa I din Directiva 2009/147/CE privind conservarea păsărilor sălbatice; speciile de floră sălbatică sunt speciile prevăzute în Anexa IV lit. b) din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.

Afectarea din culpă gravă a efectivului de animale sau plante

§ 181g. Fapta persoanei care, din culpă gravă (§ 6 alin. 3), prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește una din faptele penale prevăzute la § 181f se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Afectarea cu intenție a habitatelor din arii protejate

§ 181h. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, degradează considerabil un habitat situat într-o arie protejată se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Habitat situat într-o arie protejată este fiecare habitat al unei specii pentru care o arie a fost declarată prin lege sau hotărâre arie protejată conform § 4 alin. 2 sau Anexa I din Directiva 2009/147/CE privind conservarea păsărilor sălbatice sau fiecare habitat natural sau habitat al unei specii pentru care o arie

a fost declarată prin lege sau hotărâre arie specială de conservare conform § 4 alin. 4 din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.

Afectarea din culpă gravă a habitatelor din arii protejate

§ 181i. Fapta persoanei care, din culpă gravă (§ 6 alin. 3), prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește fapta penală prevăzută la § 181h se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Crearea altor pericole pentru efectivul de animale și plante

§ 182. (1) Persoana care săvârșește o faptă de natură

1. să cauzeze pericolul răspândirii unei epidemii la animale sau
 2. să cauzeze pericolul răspândirii unui agent patogen sau a unui dăunător periculos pentru efectivul de animale sau plante
- se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, creează în alt mod decât cel prevăzut la § 180 un pericol grav asupra efectivului de animale și plantelor.

Crearea din culpă a unui pericol pentru efectivul de animale și plante

§ 183. Persoana care săvârșește din culpă una din faptele penale prevăzute la § 182 se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Eroarea cu privire la dispozițiile legale și mandatele emise de autorități publice

§ 183a. (1) Dacă în cazurile prevăzute la §§ 180, 181a, 181b, 181d, 181f, 181h și 182 făptuitorul nu s-a familiarizat cu o dispoziție legală sau mandat emis de o autoritate publică, în ciuda faptului că ar fi fost obligat în acest sens prin profesia, ocupația sau alte circumstanțe, sau dacă poate fi acuzat de o eroare cu privire la dispoziția legală sau mandatul emis de o autoritate publică, se pedepsește, dacă în rest acționează cu intenție, conform acestor dispoziții.

(2) Dispozițiile alin. 1 se aplică în cazurile prevăzute la §§ 181, 181c alin. 1 și 2 și 183 corespunzător dacă făptuitorul acționează din culpă, iar în cazurile prevăzute la §§ 181c alin. 3, 181e, 181g și 181i dacă făptuitorul acționează din culpă gravă (§ 6 alin. 3).

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 183b. (1) Nu este imputabilă conform dispozițiilor de la §§ 180, 181 și 181b-183 fapta persoanei care, de bunăvoie și înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să afle de fapta sa, îndepărtează pericolele, poluarea sau alte degradări

create, dacă nu s-a ajuns deja la o prejudiciere a unei persoane sau a efectivului de animale sau plante.

(2) Dispozițiile § 167 alin. 4 se aplică ad litteram.

Șarlatania

§ 184. Fapta persoanei care, fără să fi absolvit pregătirea necesară pentru exercitarea profesiei medicale, exercită ca îndeletnicire în legătură cu un număr mai mare de persoane o activitate rezervată medicilor se pedepsește cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

Pirateria aeriană

§ 185. (1) Fapta persoanei care, făcând uz de condițiile speciale aplicabile traficului aerian, prin uz de violență sau amenințare cu producerea unui pericol grav îndreptată împotriva unei persoane aflate la bordul aeronavei sau împotriva unei persoane care poate influența cursul aeronavei sau siguranța la bordul acesteia, pune stăpânire sau preia controlul asupra unei aeronave sau exercită stăpânirea asupra acesteia se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane sau vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unui număr mai mare de persoane, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea unui număr mai mare de persoane făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

Periclitarea cu intenție a siguranței aeronautice

§ 186. (1) Persoana care, într-un mod care este de natură a pune în pericol siguranța unei aeronave

1. face uz de violență împotriva unei persoane aflate la bordul aeronavei sau o amenință cu uzul de violență,
2. deteriorează aeronava aflată în zbor sau
3. distruge, deteriorează instalațiile aeronautice sau afectează exploatarea acestora

se pedepsește, dacă fapta nu este sancționată mai sever prin alte dispoziții, cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care

1. distruge o aeronavă aflată în zbor sau o deteriorează în așa măsură încât aceasta nu mai este aptă de zbor sau
2. printr-o comunicare cu bună știință incorectă cauzează un pericol pentru siguranța unei aeronave aflate în zbor.

(3) Dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane sau vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unui număr mai mare de persoane, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea unui număr mai mare de persoane făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

Împiedicarea combaterii unui pericol la siguranța publică

§ 187. Fapta persoanei care zădărnicește sau îngreunează o măsură necesară în scopul prevenirii unui pericol iminent la integritatea corporală și viața (§ 89) unui număr mai mare de persoane sau în legătură cu proprietatea altor persoane se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

TITLUL VIII

Fapte penale contra libertății religioase și respectului datorat persoanelor decedate

Denigrarea preceptelor religioase

§ 188. Fapta persoanei care denigrează sau batjocorește public o persoană sau un bun care face obiectul adorării unei biserici sau comunități religioase din Austria sau o doctrină religioasă, un obicei legal acceptat sau o instituție care este organizată și funcționează potrivit legii a unei asemenea biserici sau comunități religioase în împrejurări de natură a provoca o revoltă legitimă se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Tulburarea exercitării libertății religioase

§ 189. (1) Fapta persoanei care, prin uz de violență sau prin amenințare cu uzul de violență împiedică sau tulbură serviciul divin care este organizat și funcționează potrivit legii sau alte activități care sunt organizate și funcționează potrivit legii în legătură cu acesta desfășurate de o biserică sau comunitate religioasă existentă în Austria se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Persoana care:

1. într-un loc dedicat exercitării libertății religioase care este organizat și funcționează potrivit legii al unei biserici sau comunități religioase din Austria,

2. în timpul serviciului divin public care este organizat și funcționează potrivit legii sau al desfășurării de alte activități care sunt organizate și funcționează potrivit legii în legătură cu acesta ale unei biserici sau comunități religioase din Austria sau

3. printr-un obiect dedicat în mod nemijlocit serviciului divin care este organizat și funcționează potrivit legii al unei biserici sau comunități religioase din Austria,

tulbură serviciul divin într-un mod care este de natură a provoca o revoltă legitimă se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Tulburarea liniștii persoanelor decedate

§ 190. (1) Fapta persoanei care sustrage persoanei cu drept de dispoziție un cadavru sau părți dintr-un cadavru sau cenușa unei persoane decedate sau le

îndepărtează dintr-un loc de înhumare, respectiv dintr-un columbar, precum și fapta persoanei care abuzează de un cadavru sau profanează un cadavru, cenușa unei persoane decedate sau un loc de înhumare, un columbar sau un loc de comemorare a persoanelor decedate se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care îndepărtează bijuterii dintr-un loc de înhumare, un columbar sau un loc de comemorare a persoanelor decedate se pedepsește cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

Tulburarea unei ceremonii funerare

§ 191. Fapta persoanei care cu bună știință tulbură o ceremonie funerară printr-un zgomot de natură a provoca o revoltă legitimă sau printr-un alt comportament similar se pedepsește cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

TITLUL IX

Fapte penale contra căsătoriei și familiei

Bigamia sau parteneriatul civil multiplu

§ 192. Fapta persoanei care încheie o nouă căsătorie sau intră într-un nou parteneriat civil, deși este căsătorită sau se află deja într-un parteneriat civil, sau fapta persoanei care încheie o căsătorie sau intră într-un parteneriat civil cu o persoană căsătorită sau cu o persoană care se află deja într-un parteneriat civil se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Ascunderea cauzelor de nulitate absolută a căsătoriei

§ 193. (1) Fapta persoanei care la încheierea unei căsătorii ascunde celelalte părți un aspect de natură a atrage după sine nulitatea absolută a căsătoriei se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, prin inducerea în eroare a altei persoane cu privire la aspecte pentru care se poate solicita anularea căsătoriei, o determină pe aceasta din urmă să încheie o căsătorie cu făptuitorul.

(3) Făptuitorul se pedepsește doar atunci când, ca urmare a aspectului trecut sub tăcere, căsătoria a fost declarată nulă sau când, ca urmare a inducerii în eroare, căsătoria a fost anulată. Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Inducerea în eroare cu privire la intrarea într-un parteneriat civil

§ 193a. (1) Fapta persoanei care prin inducerea în eroare a altei persoane cu privire la aspecte pentru care se poate solicita anularea parteneriatului civil, o determină pe aceasta din urmă să intre într-un parteneriat civil cu făptuitorul

se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Făptuitorul se pedepsește doar atunci când ca urmare a inducerii în eroare parteneriatul civil a fost anulat. Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Intermedierea ilegală a adopțiilor

§ 194. (1) Persoana care:

1. determină o persoană cu putere de decizie, prin acordarea unui folos pentru sine sau pentru un terț, să consimtă la adopția unei persoane minore de către o altă persoană sau

2. în calitate de intermediar determină consimțământul unei persoane cu putere de decizie privind adopția unei persoane minore cu încălcarea prevederilor § 4 al Convenției de la Haga asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, publicată în BGBl. III nr. 145/1999, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Dacă făptuitorul acționează în scopul de a-și procura pentru sine sau pentru un terț un avantaj patrimonial fapta acestuia se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Persoanele care doresc să adopte, respectiv copiii care fac obiectul intermedierei adopției nu se pedepsesc în calitate de participanți (§ 12 Cod penal).

Răpirea de copii

§ 195. (1) Fapta persoanei care răpește părintelui sau tutorelui legal o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani, o ascunde acestora, o determină să îi părăsească sau să se ascundă de aceștia sau o ajută în acest sens se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârșește fapta asupra unui minor iresponsabil se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a părintelui sau tutorelui legal. Dacă făptuitorul răpește un minor care a împlinit vârsta de 14 ani pentru punerea în mișcare a acțiunii penale este necesară și plângerea prealabilă a autorității de protecție a copilului.

(4) Făptuitorul nu se pedepsește dacă a avut motiv să considere că fără acțiunea sa binele fizic sau psihic al persoanei care nu a împlinit vârsta de 16 ani ar fi în mod considerabil pus în pericol și a comunicat fără întârziere inutilă părintelui sau tutorelui legal, autorității de protecție a copilului sau unui organ de poliție – dacă a fost necesar – locul unde se află persoana.

(5) Nu se pedepsește persoana care nu a împlinit vârsta de 16 ani și care determină o altă persoană să o răpească de la părintele sau tutorelui legal sau să o ajute să își părăsească părintele sau tutorele legal.

Zădărnicierea măsurilor educative dispuse de organele judiciare

§ 196. (1) Fapta persoanei care reține un minor de la executarea unei măsuri educative dispuse de organele judiciare, îl determină să se sustragă executării unei astfel de măsuri sau îl ajută în acest sens se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a organelor judiciare cărora le revine competența de a decide cu privire la continuarea executării măsurii educative.

(3) Dispozițiile § 195 alin. 5 se aplică în mod corespunzător.

(Observație: § 197 este abrogat)

Nerespectarea obligației de întreținere

§ 198. (1) Fapta persoanei care nu își respectă în mod deliberat obligația de întreținere prevăzută de dreptul familiei și determină astfel punerea în pericol a întreținerii sau educației creditorului obligației de întreținere sau dacă acestea ar fi puse în pericol fără ajutorul celeilalte părți se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă. Obligația de întreținere nu este respectată nici atunci când persoana omite să desfășoare activități lucrative care i-ar permite respectarea acestei obligații.

(2) Dacă făptuitorul recidivează (§ 39) sau dacă fapta are ca urmare neglijarea sau o deteriorare considerabilă a sănătății sau dezvoltării fizice sau intelectuale a creditorului obligației de întreținere, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea creditorului obligației de întreținere făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Făptuitorul nu se pedepsește conform dispozițiilor alin. 1 dacă până la finalul procesului achită în întregime sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere menționate în cerere.

Neglijarea îngrijirii, educației sau supravegherii

§ 199. Fapta persoanei care nu își respectă în mod grosolan obligația de îngrijire, educație sau supraveghere a unui minor, cauzând prin aceasta, fie și doar din culpă, neglijarea acestuia se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Substituirea unui copil

§ 200. Fapta persoanei care substituie un copil se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

TITLUL X

Fapte penale contra libertății și integrității sexuale

Violul

§ 201. (1) Fapta persoanei care constrânge o persoană, prin uz de violență, prin privarea de libertate personală sau prin amenințare cu un pericol iminent

la integritatea corporală sau viață (§ 89), să întrețină sau să tolereze raportul sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta săvârșită are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) sau o sarcină a persoanei violate sau dacă persoana violată este adusă pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare sau este umilită într-un mod special făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea persoanei violate făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

Agresiunea sexuală

§ 202. (1) Persoana care, cu excepția cazurilor prevăzute la § 201, constrânge o persoană, prin uz de violență sau prin amenințarea cu producerea unui pericol grav, să întrețină sau să tolereze un act sexual se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dacă fapta săvârșită are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) sau o sarcină a persoanei violate sau dacă persoana violată este adusă pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare sau este umilită într-un mod special făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea persoanei violate făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

(Observație: § 203 și § 204 sunt abrogate)

Abuzul sexual asupra unei persoane lipsite de apărare sau cu dizabilități psihice

§ 205. (1) Fapta persoanei care abuzează o persoană lipsită de apărare sau o persoană care, din cauza unei afecțiuni psihice, a unei dizabilități psihice, a unei tulburări pronunțate de conștiință sau din cauza unei alte tulburări psihice similară uneia dintre aceste stări, este incapabilă să realizeze importanța actului sau să acționeze corespunzător, profitând de această stare, prin aceea că întreține cu această persoană un raport sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual sau o determină să întrețină sau să tolereze raportul sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual cu o altă persoană sau o determină, în scopul autostimulării sau autosatisfacerii sexuale personale sau a unui terț, să se supună pe sine unui act sexual asimilat raportului sexual se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Persoana care, cu excepția cazului prevăzut la alin. 1, abuzează o persoană lipsită de apărare sau o persoană cu dizabilități psihice (alin. 1), profitând de această stare, prin aceea că întreține cu această persoană un act sexual sau o determină să îi presteze un act sexual sau o determină să întrețină un act sexual cu o altă persoană sau o determină, în scopul autostimulării sau autosatisfacerii sexuale personale sau a unui terț, să se supună pe sine unui act sexual se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(3) Dacă fapta săvârșită are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) sau o sarcină a persoanei abuzate sau dacă persoana abuzată este adusă pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare sau este umilită într-un mod special făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea persoanei abuzate făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

Încălcarea libertății sexuale

§ 205a. (1) Fapta persoanei care întreține cu o persoană, împotriva voinței acesteia, profitând de o situație dificilă în care aceasta se află sau după intimidare prealabilă, un raport sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual se pedepsește, dacă fapta nu este sancționată mai sever prin alte dispoziții, cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care determină o persoană în modul prevăzut la alin. 1 să întrețină sau să tolereze raportul sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual cu o altă persoană sau o determină, în scopul autostimulării sau autosatisfacerii sexuale personale sau a unui terț, să se supună pe sine în mod involuntar unui act sexual asimilat raportului sexual.

Abuzul sexual grav asupra minorilor iresponsabili

§ 206. (1) Fapta persoanei care întreține cu un minor iresponsabil un raport sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care determină un minor iresponsabil să întrețină sau să tolereze raportul sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual cu o altă persoană sau o determină, în scopul autostimulării sau autosatisfacerii sexuale personale sau a unui terț, să se supună pe sine unui act sexual asimilat raportului sexual.

(3) Dacă fapta săvârșită are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) sau o sarcină a minorului iresponsabil sau dacă minorul iresponsabil este adus pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare sau este umilit într-un mod special făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea minorului iresponsabil făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

(4) Dacă vârsta făptuitorului nu depășește vârsta minorului iresponsabil cu mai mult de 3 ani, dacă minorul iresponsabil nu este nici adus pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare, nici umilit într-un mod special și dacă fapta nu are ca urmare nici o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1), nici moartea minorului iresponsabil, făptuitorul nu se pedepsește conform dispozițiilor alin. 1 și 2, cu excepția cazului în care minorul iresponsabil nu ar fi împlinit vârsta de 13 ani.

Abuzul sexual asupra minorilor iresponsabili

§ 207. (1) Fapta persoanei care, cu excepția cazului prevăzut la § 206, prestează un act sexual asupra unui minor iresponsabil sau îl determină să îi presteze un act sexual se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care determină un minor iresponsabil să întrețină un act sexual (alin. 1) cu o altă persoană sau îl determină, în scopul autostimulării sau autosatisfacerii sexuale personale sau a unui terț, să se supună pe sine unui act sexual.

(3) Dacă fapta săvârșită are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) sau dacă minorul iresponsabil este adus pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare sau este umilit într-un mod special făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea minorului iresponsabil făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

(4) Dacă vârsta făptuitorului nu depășește vârsta minorului iresponsabil cu mai mult de 4 ani, dacă minorul iresponsabil nu este nici adus pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare, nici umilit într-un mod special și dacă fapta nu are nici una dintre urmările prevăzute la alin. 3, făptuitorul nu se pedepsește conform dispozițiilor alin. 1 și 2, cu excepția cazului în care minorul iresponsabil nu ar fi împlinit vârsta de 12 ani.

Reprezentarea pornografică cu minori

§ 207a. (1) Fapta persoanei care:

1. produce sau

2. oferă, procură, transmite, prezintă sau pune la dispoziție altei persoane o reprezentare pornografică cu un minor se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Cu închisoare de la 6 luni la 5 ani se pedepsește persoana care produce, importă, transportă sau exportă o reprezentare pornografică cu un minor (alin. 4) în scopul răspândirii sau săvârșește ca îndeletnicire o faptă penală prevăzută la alin. 1. Cu închisoare de la 1 an la 10 ani se pedepsește persoana care săvârșește fapta ca membru al unui grup infracțional sau într-un mod de natură să cauzeze minorului o daună extrem de considerabilă; cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care produce o reprezentare pornografică cu un minor (alin. 4) prin uzul de violență extremă sau care în timpul producerii pune în pericol cu intenție sau din culpă gravă (§ 6 alin. 3) viața persoanei vătămate minore.

(3) Fapta persoanei care își procură o reprezentare pornografică cu minori care au împlinit vârsta de 14 ani (alin. 4 punctul 3 și 4) sau deține o astfel de reprezentare se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă. Cu închisoare de până la 2 ani se pedepsește persoana care își procură o reprezentare pornografică cu minori care nu au împlinit vârsta de 14 ani (alin. 4) sau deține o astfel de reprezentare.

(3a) Conform dispozițiilor alin. 3 se pedepsește persoana care accesează pe internet cu bună știință o reprezentare pornografică cu minori.

(4) Reprezentări pornografice cu minori sunt:

1. imaginile realiste cu un act sexual asupra unui minor iresponsabil sau cu un act sexual la care acesta se supune pe sine, o altă persoană sau cu un animal,

2. imaginile realiste cu o situație cu un minor iresponsabil și a cărei vizionare lasă impresia că este vorba de un act sexual asupra unui minor iresponsabil sau de un act sexual la care acesta se supune pe sine, o altă persoană sau cu un animal,

3. imaginile realiste

a) ale unui act sexual în înțelesul punctului 1 sau ale unei situații în înțelesul punctului 2, dar cu minori care au împlinit vârsta de 14 ani sau

b) ale organelor genitale sau ale zonei pubiene ale minorilor,

în măsura în care este vorba de imagini deformate și lipsite de alte manifestări și care servesc stimulării sexuale a privitorului;

4. reprezentări imagistice a căror vizualizare – în urma alterării unei imagini sau fără utilizarea acesteia – lasă impresia că este vorba de o imagine dintre cele prevăzute la punctul 1-3.

(5) Nu se pedepsește conform alin. 1 și 3 persoana care

1. produce sau deține o reprezentare pornografică cu un minor care a împlinit vârsta de 14 ani, cu acordul acestuia, în scopul utilizării personale sau de către acesta,

1a. produce, deține sau oferă, procură, transferă, prezintă sau pune la dispoziție în orice alt mod unei alte persoane o reprezentare pornografică cu sine însuși/însăși în calitate de minor care a împlinit vârsta de 14 ani, în scopul utilizării personale sau de către acesta sau

2. produce sau deține o reprezentare pornografică cu un minor care a împlinit vârsta de 14 ani conform alin. 4 punctul 4 în scopul utilizării personale, dacă fapta nu reprezintă un pericol de răspândire a reprezentării.

Abuzul sexual asupra tinerilor

§ 207b. (1) Fapta persoanei care întreține un act sexual cu o persoană care încă nu a împlinit vârsta de 16 ani și din anumite motive încă nu este suficient de matură pentru a realiza importanța actului sau pentru a acționa corespunzător, profitând de această lipsă de maturitate, precum și de superioritatea dată de vârstă, care determină o astfel de persoană să îi presteze un act sexual sau care determină o astfel de persoană să presteze un act sexual unui terț sau să lase să i se presteze un act sexual de către un terț se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care întreține un act sexual cu o persoană care încă nu a împlinit vârsta de 18 ani, profitând de o stare dificilă în care se află această

persoană, care determină o astfel de persoană să îi presteze un act sexual sau care determină o astfel de persoană să presteze un act sexual unui terț sau să lase să i se presteze un act sexual de către un terț se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Fapta persoanei care, în schimbul banilor, determină o persoană care încă nu a împlinit vârsta de 18 ani să îi presteze un act sexual sau care determină o astfel de persoană să presteze un act sexual unui terț sau să lase să i se presteze un act sexual de către făptuitor sau un terț un terț se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Periclitarea morală a persoanelor care nu au împlinit vârsta de 16 ani

§ 208. (1) Fapta persoanei care realizează, în fața unui minor iresponsabil sau care se află în educația, formarea sau supravegherea sa și nu a împlinit vârsta de 16 ani, o acțiune de natură să pericliteze dezvoltarea morală, spirituală sau a sănătății persoanelor care nu au împlinit vârsta de 16 ani, în scopul de a se stimula sau satisface sexual pe sine sau pe un terț se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, cu excepția cazului în care, în funcție de circumstanțele cazului, este exclusă punerea în pericol a minorului iresponsabil sau a persoanei care nu a împlinit vârsta de 16 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește fapta persoanei care, cu excepția cazului prevăzut la alin. 1, în scopul de a se stimula sau satisface sexual pe sine sau pe un terț, determină minorul iresponsabil să întrețină un act sexual.

(3) Fapta persoanei care, în scopul de a se stimula sau satisface sexual pe sine sau pe un terț, determină minorul iresponsabil să săvârșească una din faptele penale prevăzute la §§ 201-207 sau 207b se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(4) Dacă în primul caz prevăzut la alin. 1 și la alin. 2 vârsta făptuitorului nu depășește vârsta minorului iresponsabil cu mai mult de 4 ani, făptuitorul nu se pedepsește conform dispozițiilor alin. 1 și 2, cu excepția cazului în care minorul iresponsabil nu ar fi împlinit vârsta de 12 ani.

Inițierea de legături sexuale cu minori care nu au împlinit vârsta de 14 ani

§ 208a. (1) Fapta persoanei care:

1. prin intermediul mijloacelor de telecomunicație, prin utilizarea unui sistem informatic sau

2. în alt mod, prin inducere în eroare cu privire la intenția sa, propune o întâlnire personală unui minor iresponsabil cu intenția de a săvârși asupra acestuia una din faptele penale prevăzute la §§ 201-207a alin. 1 punctul 1 sau stabilește o astfel de întâlnire cu aceasta și întreprinde o acțiune concretă de pregătire a realizării întâlnirii personale cu această persoană se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(1a) Fapta persoanei care, prin intermediul mijloacelor de telecomunicație sau prin utilizarea unui sistem informatic, stabilește o legătură cu un minor iresponsabil, cu intenția de a săvârși o faptă penală prevăzută la § 207a alin. 3 sau 3a cu privire la o reprezentare pornografică (§ 207a alin. 4) a acestui minor, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Nu este imputabilă conform dispozițiilor de la alin. 1 și 1a fapta persoanei care, de bunăvoie și înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să afle de fapta sa, renunță la intenția sa și informează autoritățile cu privire la fapta sa.

(Observație: § 209 și § 210 sunt abrogate)

Incestul

§ 211. (1) Fapta persoanei care întreține un raport sexual cu o persoană cu care este înrudită pe linie directă se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care determină o persoană cu care este înrudită pe linie descendentă să întrețină cu făptuitorul un raport sexual se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Fapta persoanei care întreține un raport sexual cu sora sa se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(4) Persoana care la data săvârșirii faptei nu împlinise vârsta de 19 ani nu se pedepsește pentru incest dacă a fost determinată să săvârșească fapta.

Abuzul de autoritate

§ 212. (1) Fapta persoanei care întreține un act sexual,

1. cu o persoană minoră cu care este înrudită pe linie descendentă, cu copilul său adoptiv, cu copilul vitreg sau cu persoana minoră aflată sub tutela sau în grija sa sau

2. cu o persoană minoră care se află în educația, formarea sau supravegherea sa, profitând de poziția sa față de această persoană,

determină o astfel de persoană să îi presteze un act sexual sau, în scopul de a se stimula sau satisface sexual, determină o astfel de persoană să se supună pe sine însăși unui act sexual se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, profitând de poziția sa,

1. în calitate de medic, psiholog clinician, psiholog specializat în psihologia sănătății, psihoterapeut, reprezentant al profesiei medicale sau infirmier sau preot în relație cu o persoană pe care o consiliază sau o îngrijește în virtutea profesiei,

2. în calitate de angajat într-o instituție de educație în relație cu o persoană cu care lucrează în virtutea profesiei sau

3. în calitate de funcționar în relație cu o persoană încredințată acestuia în scop de protecție,

prestează un act sexual sau determină o astfel de persoană să îi presteze un act sexual sau, în scopul de a se stimula sau satisface sexual, determină o astfel de persoană să se supună pe sine însăși unui act sexual.

Cuplarea

§ 213. (1) Fapta persoanei care determină o persoană cu care se află într-o relație dintre cele menționate la § 212, în condițiile acolo menționate, să întrețină un act sexual cu o altă persoană sau cauzează apropierea personală a celor două persoane în scopul consumării unui act sexual, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Dacă făptuitorul acționează în scopul de a-și procura un avantaj patrimonial pentru sine sau pentru un terț fapta acestuia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Intermedierea de relații sexuale cu minori în schimbul banilor

§ 214. (1) Fapta persoanei care, în scopul consumării unui act sexual, cauzează apropierea personală a unui minor iresponsabil cu o altă persoană, urmărind ca prin această faptă să obțină un avantaj patrimonial pentru sine sau pentru un terț, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Fapta persoanei care, cu excepția prevăzută la alin. 1, în scopul consumării unui act sexual, cauzează apropierea personală a unei persoane minore cu o altă persoană, urmărind ca prin această faptă să obțină un avantaj patrimonial pentru sine sau pentru un terț se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Determinarea prostituției

§ 215. Fapta persoanei care determină o altă persoană să practice prostituția se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

Promovarea prostituției și a reprezentațiilor pornografice cu minori

§ 215a. (1) Fapta persoanei care racolează o persoană minoră, chiar dacă aceasta practică deja prostituția, în scopul practicării prostituției sau al participării la o reprezentație pornografică sau care pe care o oferă sau intermediază altei persoane într-un astfel de scop se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care exploatează în scopul de a obține un avantaj patrimonial pentru sine sau pentru un terț o persoană minoră care practică prostituția sau care participă la o reprezentație pornografică.

(2) Persoana care săvârșește fapta împotriva unei persoane minore, în cadrul unui grup infracțional, prin utilizarea de violență extremă sau în așa mod încât prin fapta săvârșită viața persoanei este pusă în pericol în mod intenționat sau din culpă gravă (§ 6 alin. 3) sau fapta are o urmare gravă pentru persoană se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2a) Fapta persoanei care, în mod conștient, vizionează o reprezentație pornografică la care participă o persoană minoră se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă. Cu închisoare de

până la 2 ani se pedepsește persoana care, în mod conștient, vizionează o reprezentare pornografică la care participă un minor iresponsabil.

(3) La o reprezentare pornografică participă persoana care se supune unui act sexual, prestează un act sexual altei persoane sau cu un animal, lasă să i se presteze un act sexual sau își expune în acest mod organele genitale sau zona pubiană a minorilor, în măsura în care este vorba de imagini care se reduc la cele de mai sus, sunt lipsite de alte manifestări și servesc stimulării sexuale a privitorului.

Proxenetismul

§ 216. (1) Fapta persoanei care, cu intenția de a-și procura pentru sine un venit continuu din activitatea de prostituție a altei persoane, exploatează această persoană se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Fapta persoanei care, cu intenția de a-și procura pentru sine un venit continuu din activitatea de prostituție a altei persoane, exploatează această persoană, o intimidează, îi impune condițiile de practicare a prostituției sau care exploatează în același timp mai multe astfel de persoane se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Persoana care săvârșește fapta în calitate de membru al unui grup infracțional se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(4) Cu închisoare de la 6 luni la 5 ani se sancționează și persoana care, prin intimidare, împiedică o persoană să renunțe la practicarea prostituției.

Traficul internațional de prostituate

§ 217. (1) Fapta persoanei care transportă sau racolează o persoană, chiar dacă aceasta practică deja prostituția, în scopul de a practica prostituția într-un alt stat decât cel al cărui cetățean este sau în care își are reședința obișnuită se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar dacă fapta este săvârșită în formă continuată se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Fapta persoanei care determină prin inducere în eroare o persoană (alin. 1) cu intenția ca această să practice prostituția într-un alt stat decât cel al cărui cetățean este sau în care își are reședința obișnuită sau o constrânge prin violență sau amenințare cu producerea unui pericol grav să se deplaseze într-un alt stat sau o transportă într-un alt stat prin uz de violență și profitând de eroarea în care se află în legătură cu această intenție se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Hărțuirea sexuală și acte sexuale publice

§ 218. (1) Fapta persoanei care printr-un act sexual asupra unei alte persoane:

1. exercitat asupra acesteia sau
2. în fața acesteia în împrejurări în care fapta este de natură a provoca o revoltă legitimă

hărțuiește această persoană se pedepsește, dacă fapta nu este sancționată mai sever prin alte dispoziții, cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(1a) Conform dispozițiilor de la alin. 1 se pedepsește și persoana care lezează în demnitatea ei o altă persoană prin atingerea intensă a unei zone corporale din sferă sexuală.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care realizează un act sexual în public și în împrejurări în care comportamentul său este de natură a provoca o revoltă legitimă.

(3) În cazul prevăzut la alin. 1 și 1a făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Anunțul care are drept urmare manifestările obscene

§ 219. Fapta persoanei care face un anunț public menit să provoace manifestări obscene și care conform conținutului său este de natură a provoca o revoltă legitimă se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(Observație: § 220 și § 220a sunt abrogate)

Interzicerea exercitării profesiei

§ 220b. (1) Dacă făptuitorul a săvârșit o faptă penală contra libertății și integrității sexuale a unei persoane minore și dacă la momentul săvârșirii faptei exercita sau intenționa să exercite o activitate lucrativă sau o altă activitate în cadrul unei asociații sau într-o altă instituție care presupune educarea, formarea sau supravegherea minorilor sau alte legături intense cu minorii, i se va interzice pe o perioadă de minimum un an și maximum 5 ani exercitarea acestor activități și a altor activități similare, în măsura în care există pericolul ca la o ocazie ulterioară oferită de activitatea desfășurată să săvârșescă o altă faptă penală cu urmări mai grave.

(2) Dacă există pericolul ca la desfășurarea activității făptuitorul să săvârșescă fapte penale de tipul celor prevăzute la alin. 1 cu urmări grave sau dacă făptuitorul a săvârșit o faptă penală de tipul celor prevăzute la alin. 1, profitând de ocazia oferită de activitatea desfășurată, deși la data săvârșirii faptei exercitarea acelei activități îi era interzisă de către instanță, interdicția se va dispune pe perioadă nedeterminată.

(3) Dacă ulterior apar sau devin cunoscute circumstanțe care, dacă ar fi fost cunoscute la momentul pronunțării sentinței nu ar fi atras după sine dispunerea interdicției, instanța va suspenda interdicția.

(4) În cazul unei interdicții privind exercitarea unei activități dispuse pe perioadă nedeterminată instanța va verifica o dată la 5 ani dacă condițiile prevăzute la alin. 2 subzistă.

(5) Perioada interdicției de exercitare a unei activități începe la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare prin care a fost dispusă și interdicția.

Perioadele de timp în care făptuitorul este deținut în baza unui mandat oficial nu sunt avute în vedere la stabilirea acestei perioade.

(6) Fapta persoanei care desfășoară o activitate deși cunoaște că desfășurarea acesteia i-a fost interzisă conform prezentelor dispoziții se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

TITLUL XI

Chinuirea animalelor

Chinuirea animalelor

§ 222. (1) Fapta persoanei care:

1. maltratează un animal sau îi provoacă chinuri inutile,
2. îl abandonează, deși nu este capabil să trăiască în libertate sau
3. întărită un animal cu intenția de a provoca chinuri unui alt animal se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, chiar dacă doar din culpă, în timpul transportului unui număr mai mare de animale le privează de mâncare și apă sau le expune unei stări chinuitoare.

(3) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care omoară în mod deliberat un animal vertebrat.

TITLUL XII

Fapte penale contra autenticității înscrisurilor

Falsul material în înscrisuri oficiale

§ 223. (1) Fapta persoanei care produce un înscris fals sau care falsifică un înscris autentic cu intenția de fi folosit pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care folosește un înscris fals sau falsificat pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt.

Falsificarea de înscrisuri protejate

§ 224. Fapta persoanei care săvârșește una dintre faptele penale prevăzute la § 223 în legătură cu un înscris oficial austriac, un înscris oficial străin atunci când acesta este similar, conform legii sau unui tratat interstatal înscrisurilor oficiale, o dispoziție testamentară sau o hârtie de valoare care nu este prevăzută la § 237 se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

Acceptarea, transmiterea sau deținerea de înscrisuri protejate false sau falsificate

§ 224a. Fapta persoanei care acceptă de la o altă persoană, își procură pentru sine sau pentru un terț, transportă, lasă altei persoane sau deține în orice alt mod un înscris protejat fals sau falsificat (§ 224) cu intenția de fi folosit pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Falsificarea de încheieri de legalizare

§ 225. (1) Fapta persoanei care imită sau falsifică o încheiere de legalizare aferentă unui înscris, care schimbă înscrisul aferent unei încheieri de legalizare sau modifică un înscris prevăzut cu o încheiere de legalizare se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani dacă acționează cu intenția ca înscrisul să fie folosit pentru a produce efecte juridice.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care folosește în vederea producerii de efecte juridice un înscris cu încheiere de legalizare contrafăcută sau falsificată, o încheiere de legalizare căreia i-a fost schimbat înscrisul aferent sau un înscris în mod semnificativ modificat după adăugarea încheierii de legalizare.

(3) Încheierea de legalizare este orice încheiere pe care un funcționar sau persoană investită cu încredere publică în cadrul cercului de afaceri care i-a fost alocat a atașat-o, în cadrul competențelor sale de serviciu, unui înscris în forma sa legală pentru a atesta un fapt în legătură cu respectivul înscris.

Falsificarea datelor

§ 225a. (1) Fapta persoanei care, prin introducerea, modificarea, ștergerea sau ascunderea de date generează date false sau date autentice cu intenția de fi folosite pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 226. (1) Nu este imputabilă conform dispozițiilor de la §§ 223-225a fapta persoanei care, de bunăvoie, înainte ca înscrisul fals sau falsificat, înscrisul cu încheiere de legalizare contrafăcută sau falsificată, încheierea de legalizare căreia i-a fost schimbat înscrisul aferent sau un înscris în mod semnificativ modificat după adăugarea încheierii de legalizare sau datele false sau falsificate să fie folosite în vederea producerii de efecte juridice, înlătură, prin distrugerea înscrisului, încheierii de legalizare sau a datelor, pericolul ca înscrisul sau datele să fie folosite în modul prevăzut la §§ 223-225a.

(2) Dacă nu există pericolul unei astfel de utilizări sau pericolul a fost înlăturat fără implicarea făptuitorului, acesta nu se pedepsește dacă acesta,

fără să cunoască aceste fapte, de bunăvoie și în mod serios se străduiește să îl înlăture.

Pregătirea falsificării înscrisurilor oficiale sau a încheierilor de legalizare

§ 227. (1) Fapta persoanei care cu intenția de a facilita pentru sine sau pentru altul falsificarea unui înscris oficial austriac sau a unui înscris oficial străin, atunci când acesta este similar, conform legii sau unui tratat interstatual, înscrisurilor oficiale (§ 224) sau falsificarea unei încheieri de legalizare (§ 225), produce un mijloc sau un instrument care conform aspectului său este în mod evident conceput în astfel de scopuri, îl preia de la altul, și-l procură pentru sine sau pentru un altul, îl transmite altei persoane sau îl deține în alt mod, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Nu se pedepsește conform dispozițiilor alin. 1 persoana care, de bunăvoie, înainte ca mijlocul sau instrumentul să fi fost folosit pentru săvârșirea faptelor penale menționate la alineatul precedent, înlătură pericolul unei astfel de folosiri prin distrugerea acestora sau în alt mod. Dispozițiile § 226 se aplică în mod corespunzător.

Autenticarea sau legalizarea în fals

§ 228. (1) Fapta persoanei, care determină autenticarea de bună credință, a unui drept, unui raport juridic sau a unui fapt nereal, printr-un înscris oficial austriac sau atașarea unei încheieri de legalizare fictive, dacă acționează cu intenția ca înscrisul să fie utilizat în raporturi juridice pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt sau ca înscrisul să fie utilizat în circuitul juridic, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care utilizează în raporturi juridice un înscris oficial austriac care atestă date nereale, emis cu bună credință, al cărui caracter fictiv a fost determinat chiar de către persoana în cauză sau de un terț, în scopul de a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt sau persoana care utilizează în circuitul juridic un înscris căruia i-a fost atașată de bună credință o încheiere de legalizare fictivă, atașare care a fost determinată de persoana în cauză sau de un terț.

(3) Dispozițiile § 226 se aplică în mod corespunzător.

Sustragerea de înscrisuri

§ 229. (1) Fapta persoanei care distruge, deteriorează sau sustrage un înscris în legătură cu care nu are drept de dispoziție sau de care nu poate dispune de unul singur se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, dacă acționează cu intenția ca înscrisul să

fie utilizat în raporturi juridice pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt.

(2) Nu se pedepsește conform alin. 1 persoana care de bunăvoie renunță la sustragerea înscrisului, înainte ca acesta să fie utilizat în circuitul juridic, sau determină în orice alt mod ca fapta sa să nu împiedice a se face dovada scopului pentru care a fost emis.

Deplasarea marcajelor de hotar

§ 230. (1) Fapta persoanei care plasează incorect, deplasează, îndepărtează sau face irecognoscibil un marcaj de hotar sau de nivel de apă cu intenția de a constitui sau înlătura o dovadă pentru un fapt de importanță juridică se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Nu se pedepsește conform alin. 1 persoana care de bunăvoie corectează sau reface marcajul, înainte ca acesta să fie sau să fi fost utilizat, sau care determină în orice alt mod ca fapta sa să nu împiedice a se face dovada scopului pentru care marcajul a fost plasat.

Utilizarea documentelor de identitate străine

§ 231. (1) Fapta persoanei care utilizează un document de identitate emis pentru o altă persoană ca și cum ar fi fost emis pentru sine se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care predă un document de identitate unei alte persoane cu intenția ca acesta să fie utilizat în circuitul juridic de către o persoană neautorizată ca și cum ar fi fost emis pentru aceasta.

(3) Nu se pedepsește conform alin. 2 persoana care de bunăvoie ia înapoi documentul de identitate înainte ca o persoană neautorizată să îl fi utilizat în circuitul juridic sau care înlătură în orice alt mod pericolul ca documentul de identitate să fie utilizat în modul descris la alin. 2.

TITLUL XIII

Fapte penale contra siguranței circulației monedei, hârtiilor de valoare, mărcilor poștale și instrumentelor de plată fără numerar

Falsificarea de monedă

§ 232. (1) Fapta persoanei care imită sau falsifică monedă cu intenția de a o introduce în circuitul juridic ca autentică și nealterată se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care preia o astfel de monedă contrafăcută sau falsificată de comun acord cu o persoană care a participat la falsificare (§ 12) sau cu un intermediar cu intenția de a o introduce în circuitul juridic ca autentică și nealterată.

(3) Imitarea de monedă este considerată și producerea prin utilizarea de dispozitive sau materiale concepute în scopul producerii legale, dar cu nerespectarea drepturilor sau condițiilor de autorizare a emitenților de monedă competenți și fără aprobarea acestor emitenți.

Transmiterea și deținerea de monedă contrafăcută sau falsificată

§ 233. (1) Fapta persoanei care imită sau falsifică monedă

1. introduce, scoate, transportă, preia de la o altă persoană, cu excepția cazurilor prevăzute la § 232 alin. 2, își procură sau deține în orice alt mod monedă contrafăcută sau falsificată, cu intenția de a fi pusă în circulație ca monedă autentică și nealterată sau

2. cu intenția de a o pune în circulație ca monedă autentică și nealterată se pedepsește cu închisoare de până la 5 ani.

(2) Persoana care săvârșește fapta prin contrafacerea sau falsificarea unei sume de mai mult de 300.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Diminuarea unei monede și transmiterea de monede diminuate

§ 234. (1) Fapta persoanei care diminuează o monedă cu intenția ca aceasta să fie pusă în circulația ca monedă cu valoare întreagă se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Persoana care

1. primește de la o altă persoană sau își procură în alt mod o monedă diminuată cu intenția ca aceasta să fie pusă în circulație ca monedă cu valoare întreagă sau

2. o pune în circulație ca monedă cu valoare întreagă

se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani. Persoana care săvârșește fapta în legătură cu monede diminuate în valoare de mai mult de 300.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Procurarea, ascunderea sau comercializarea deșeurilor de monedă

§ 235. Fapta persoanei care cumpără, primește ca gaj sau își procură în alt mod, ascunde sau comercializează metalul obținut în urma diminuării de monede (§ 234 alin. 1) de către o altă persoană se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Transmiterea de monedă contrafăcută sau monede diminuate

§ 236. (1) Fapta persoanei care transmite monedă contrafăcută sau falsificată sau o monedă diminuată ca fiind autentică și nealterată sau cu valoare întreagă se pedepsește, dacă persoana sau o altă persoană în numele acesteia a primit monedele sau moneda de bună credință ca fiind autentică și nealterată sau cu valoare întreagă, fără ca prin aceasta să săvârșească o faptă penală, cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care săvârșește una din acțiunile de la alin. 1 în numele altei persoane, care, fără ca prin aceasta să săvârșească o faptă penală, a primit monedele sau moneda de bună credință ca fiind autentică și nealterată sau cu valoare întregă.

Falsificarea hârtiilor de valoare

§ 237. În conformitate cu dispozițiile §§ 232, 233 sau 236 se pedepsește și fapta persoanei care săvârșește o acțiune sancționată de aceste articole în legătură cu bancnote sau monede care nu reprezintă mijloace de plată legale, titluri de creanță de tip Pfandbrief (emisiuni Jumbo), bonduri parțiale, acțiuni sau alte tipuri de certificate de participare, dobândă, profit, câștig sau reinnoire, dacă aceste hârtii de valoare sunt nominale.

Falsificarea de mărci poștale

§ 238. (1) Fapta persoanei care contraface sau falsifică o marcă poștală cu intenția ca aceasta să fie valorificată ca fiind autentică și nealterată se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Persoana care

1. primește de la o altă persoană sau își procură în alt mod o marcă poștală cu intenția ca aceasta să fie valorificată ca autentică și nealterată sau

2. o valorifică ca autentică și nealterată

se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(3) Mărci poștale sunt considerate și toate ștampilele oficiale prin care se adeverește achitarea unei taxe sau a unei contribuții.

(4) Reutilizarea unei mărci poștale și îndepărtarea ștampilei de validare de pe o marcă poștală deja utilizată nu se pedepsește penal.

Pregătirea falsificării de monedă, hârtie de valoare sau marcă poștală

§ 239. Fapta persoanei care produce, preia de la o altă persoană, își procură sieși sau unei alte persoane, transmite altei persoane sau deține în orice alt mod un mijloc sau un instrument care în mod evident este conceput pentru un astfel de scop, o hologramă sau o altă componentă care servește la asigurarea împotriva falsificării a unei monede, hârtii de valoare protejate sau a unei mărci poștale, cu intenția de a-și facilita sau de a facilita unei alte persoane săvârșirea unei fapte penale dintre cele prevăzute la §§ 232, 234, 237 sau 238, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 240. (1) Nu se pedepsește pentru faptele penale prevăzute la §§ 232-234 și 237-239 persoana care, de bunăvoie,

1. renunță la săvârșirea faptei înainte să o finalizeze,

2. distruge sau predă autorităților (§ 151 alin. 3) monedele, hârtiile de valoare sau mărcile poștale contrafăcute sau falsificate sau monedele diminuate,

precum și instrumentele care au servit la falsificare (§ 239), dacă mai deține aceste bunuri și

3. prin sesizarea autorităților sau în alt mod îndepărtează pericolul ca, în urma activității sale sau a activității altor persoane participante la faptă, monedele contrafăcute sau falsificate sau astfel de hârtii de valoare să fie puse în circulație ca fiind autentice sau nealterate sau monedele diminuate să fie introduse în circulație ca fiind cu valoare întreagă sau ca o marcă poștală contrafăcută sau falsificată să fie valorificată ca fiind autentică și nealterată, atâta vreme cât nu s-a încercat obținerea unui astfel de rezultat.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește nici dacă pericolele prevăzute la alin. 1 nu există sau dacă sunt înlăturate fără implicarea făptuitorului dacă acesta, fără să cunoască aceste aspecte, de bunăvoie și în mod serios se străduiește să le înlătore.

Monedă, hârtii de valoare și mărci poștale din străinătate

§ 241. Dispozițiile prezentului Titlu se aplică și monedelor, hârtiilor de valoare, mărcilor poștale, precum și emisiunilor de bancnote sau monede ca mijloace de plată legale din străinătate.

Falsificarea mijloacelor de plată fără numerar

§ 241a. (1) Fapta persoanei care produce un instrument de plată fără numerar fals sau falsifică un instrument de plată fără numerar autentic cu intenția ca acesta să fie utilizat în circuitul juridic ca un instrument de plată autentic se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Persoana care săvârșește fapta ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracțional se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Primirea, transmiterea sau deținerea de mijloace de plată fără numerar false sau falsificate

§ 241b. Fapta persoanei care primește de la o altă persoană, își procură sieși sau pentru o altă persoană, transportă, transmite altei persoane sau deține în orice alt mod un instrument de plată fără numerar fals sau falsificat cu intenția ca acesta să fie utilizat în circuitul juridic ca fiind autentic se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Pregătirea falsificării de mijloace de plată fără numerar

§ 241c. Fapta persoanei care, cu intenția de a-și facilita sieși sau unei alte persoane, falsificarea unui instrument de plată fără numerar, produce, preia de la o altă persoană, își procură pentru sine sau pentru o altă persoană, transmite unei alte persoane sau deține în orice alt mod un mijloc sau un instrument care în mod evident este conceput pentru un astfel de scop se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 241d. (1) Nu se pedepsește pentru faptele penale prevăzute la §§ 241a – 241c persoana care, de bunăvoie, înainte ca mijlocul de plată fără numerar fals sau falsificat să fie introdus în circuitul juridic, înlătură prin distrugerea mijlocului de plată fără numerar sau înainte ca mijlocul sau instrumentul să fi fost utilizat pentru falsificarea unui instrument de plată fără numerar, prin distrugerea mijlocului sau instrumentului, sau în alt mod pericolul unei astfel de utilizări.

(2) Dacă pericolul unei astfel de utilizări nu există sau dacă a fost înlăturat fără implicarea făptuitorului, fapta acestuia nu se pedepsește dacă acesta, fără să cunoască aceste aspecte, de bunăvoie și în mod serios se străduiește să îl înlăture.

Procurarea de instrumente de plată fără numerar

§ 241e. (1) Fapta persoanei care procură un instrument de plată fără numerar în legătură cu care nu are drept de dispoziție sau nu are drept de dispoziție de unul singur, cu intenția ca prin utilizarea acestuia în circuitul juridic să se îmbogățească pe sine sau pe un terț, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care își procură un instrument de plată fără numerar în legătură cu care nu are drept de dispoziție sau nu are drept de dispoziție de unul singur cu intenția de a-și facilita sieși sau altei persoane falsificarea de mijloace de plată fără numerar (§ 241a).

(2) Persoana care săvârșește fapta ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracțional se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(3) Persoana care distruge, deteriorează sau înlătură un instrument de plată fără numerar în legătură cu care nu are drept de dispoziție sau nu are drept de dispoziție de unul singur cu intenția de a împiedica utilizarea acestuia în circuitul juridic se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Primirea, transmiterea sau deținerea de instrumente de plată fără numerar procurate

§ 241f. Fapta persoanei care primește de la o altă persoană, își procură pentru sine sau procură altei persoane, transportă, transmite altei persoane sau deține în alt mod un instrument de plată fără numerar procurat, cu intenția ca prin utilizarea acestuia să se îmbogățească ilegal pe sine sau pe un terț sau cu intenția de a-și facilita sieși sau de a facilita altei persoane falsificarea de instrumente de plată fără numerar (§ 241a) se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 241g. (1) Nu se pedepsește conform dispozițiilor §§ 241e și 241f persoana care, de bunăvoie, înainte ca mijlocul de plată fără numerar procurat

să fie introdus în circuitul juridic sau să fie utilizat pentru falsificarea unui instrument de plată fără numerar, înlătură prin predarea către autorități (§ 151 alin. 3) sau în alt mod pericolul unei astfel de utilizări.

(2) Dacă pericolul unei astfel de utilizări nu există sau dacă a fost înlăturat fără implicarea făptuitorului, fapta acestuia nu se pedepsește dacă acesta, fără să cunoască aceste aspecte, de bunăvoie și în mod serios se străduiește să îl înlătore.

Furtul de date în legătură cu un instrument de plată fără numerar

§ 241h. (1) Fapta persoanei care fură datele în legătură cu un instrument de plată fără numerar cu intenția

1. ca prin utilizarea acestora în circuitul juridic să se îmbogățească ilegal pe sine sau pe un terț sau

2. de a-și facilita sau de a facilita unei alte persoane falsificarea unui instrument de plată fără numerar

se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârșește fapta ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracțional se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Făptuitorul nu se pedepsește dacă, de bunăvoie, înainte ca datele furate în sensul alin. 1 punctul 1 sau 2 să fi fost utilizate, înlătură pericolul utilizării acestora prin sesizarea autorităților, a persoanei autorizate sau în alt mod. Dacă pericolul unei astfel de utilizări nu există sau dacă a fost înlăturat fără implicarea făptuitorului, fapta acestuia nu se pedepsește dacă acesta, fără să cunoască aceste aspecte, de bunăvoie și în mod serios se străduiește să îl înlătore.

TITLUL XIV

Înalta trădare și alte agresiuni împotriva statului

Înalta trădare

§ 242. (1) Fapta persoanei care se angajează într-o acțiune de modificare prin violență sau prin amenințare cu violență a Constituției Republicii Austria sau a unuia dintre landurile federale ale acesteia sau de separare a unui teritoriu care aparține Republicii Austria se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

(2) Fapta descrisă în alin. 1 se pedepsește și în forma tentativei.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 243. (1) Nu se pedepsește pentru înaltă trădare persoana care de bunăvoie renunță la punerea în practică sau, în cazul în care există mai mulți participanți, împiedică punerea în practică sau dacă de bunăvoie împiedică producerea rezultatului.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește nici dacă punerea în practică sau producerea rezultatului nu se produce fără implicarea făptuitorului dacă acesta, fără să cunoască aceste aspecte, de bunăvoie și în mod serios se străduiește să înlăture punerea în practică sau producerea rezultatului.

Pregătirea înaltei trădări

§ 244. (1) Fapta persoanei care convine cu o altă persoană săvârșirea împreună a unui act de înaltă trădare se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care pregătește într-un alt mod un act de înaltă trădare și prin aceasta cauzează sau extinde pericolul unui act de înaltă trădare sau persoana care pregătește un act de înaltă trădare împreună cu o putere străină.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 245. (1) Făptuitorul nu se pedepsește pentru pregătirea unui act de înaltă trădare dacă de bunăvoie renunță la acțiunea sa sau, în cazul în care există mai mulți participanți, împiedică actul de înaltă trădare.

(2) Dispozițiile § 243 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

Organizațiile anti-stat

§ 246. (1) Fapta persoanei care constituie o organizație al cărei scop, fie și nu doar exclusiv, este de a submina independența, forma de organizare statală prevăzută în Constituție sau o instituție constituțională a Republicii Austria sau a unuia dintre landurile federale ale acesteia, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care participă la o astfel de organizație de pe o poziție de conducere, recrutează membri pentru aceasta sau o sprijină în orice alt mod.

(3) Fapta persoanei care participă în alt mod la o astfel de organizație sau o sprijină în alt mod decât cel prevăzut la alin. 2 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 247. Nu se pedepsește în conformitate cu dispozițiile § 246 persoana care, de bunăvoie, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, declară autorităților tot ce cunoaște despre organizație și planurile acesteia, la un moment când aceste informații sunt încă secrete.

Defăimarea statului și simbolurilor acestuia

§ 248. (1) Fapta persoanei care jignește sau își manifestă disprețul într-un mod care îl face cunoscut publicului larg și plin de ură față de Republica Austria sau față de unul din landurile federale ale acesteia se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care în modul plin de ură menționat la alin. 1 jignește, își manifestă disprețul sau defăimează în orice alt mod drapelul Republicii Austria sau al unuia din landurile federale ale acesteia expuse la manifestare publică sau la un eveniment la care are acces publicul larg, un simbol etalat de o autoritate publică austriacă, imnul federal sau imnul unui land federal se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

TITLUL XV

Agresiuni asupra organelor supreme ale statului

Violență și amenințare cu un pericol grav împotriva Președintelui federal

§ 249. Fapta persoanei care se angajează într-o acțiune de (§ 242 alin. 2) înlăturare a Președintelui federal prin violență sau prin amenințare cu producerea unui pericol grav sau, prin utilizarea acestor mijloace, să îl constrângă sau să îl împiedice să își exercite prerogativele sau să le exercite într-un anumit mod, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Constrângerea unui organ constituțional de reprezentare, a unui guvern, a Curții Constituționale, a Curții Federale Administrative sau a Curții Supreme

§ 250. Fapta persoanei care se angajează (§ 242 alin. 2) să constrângă sau să împiedice Consiliul Național, Consiliul Federal, Adunarea Federală, Guvernul Federal, un parlament de land, un guvern de land, Curtea Constituțională, Curtea Federală Administrativă sau Curtea Supremă, prin violență sau prin amenințare cu violență, să își exercite prerogativele sau să le exercite într-un anumit mod se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Constrângerea membrilor unui organ constituțional de reprezentare, a unui guvern, a Curții Constituționale, a Curții Federale Administrative sau a Curții Supreme sau a președintelui Curții de Conturi sau a conducătorului unei Curți de Conturi la nivel de land

§ 251. Fapta persoanei care constrânge sau împiedică prin violență sau prin amenințare cu violență un membru al Consiliului Național, Consiliului Federal, Adunării Federale, Guvernului Federal, al unui parlament de land, al unui guvern de land, al Curții Constituționale, al Curții Federale Administrative sau al Curții Supreme sau pe președinte Curții de Conturi sau conducătorul unei Curți de Conturi la nivel de land sau pe adjuncții acestora să își exercite prerogativele sau să le exercite într-un anumit mod se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau, în cazul unei constrângeri calificate, cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

TITLUL XVI

Trădarea de țară

Trădarea secretelor de stat

§ 252. (1) Fapta persoanei care face cunoscut sau accesibil unei puteri străine sau unei organizații supra sau interstatale un secret de stat se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Fapta persoanei care face cunoscut sau accesibil publicului un secret de stat se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Dacă secretul de stat se referă la fapte care pun în primejdie Constituția (alin. 3) făptuitorul se pedepsește doar dacă acționează cu intenția de a cauza Republicii Austria un dezavantaj. Presupunerea eronată a unor fapte care pun în primejdie Constituția nu îl scutește pe făptuitor de pedeapsă.

(3) Fapte care pun în primejdie Constituția sunt acele fapte care relevă intenții de a elimina în mod anticonstituțional construcția democratică, federală sau a statului de drept a Republicii Austria, de a suspenda neutralitatea constantă a acesteia sau de a desființa sau restrânge un drept garantat prin Constituție sau de a încălca în mod repetat un astfel de drept.

Divulgarea secretelor de stat

§ 253. (1) Fapta persoanei care, în temeiul unei obligații legale care îi revine în mod special este ținută să păstreze un secret despre care cunoaște că este un secret de stat și încalcă această obligație în împrejurări în care acest secret poate deveni cunoscut sau accesibil unei puteri străine, unei organizații supra sau interstatale sau publicului se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) În cazul în care secretul de stat se referă la fapte care pun în primejdie Constituția (§ 252 alin. 3) făptuitorul se pedepsește doar dacă acționează cu intenția de a cauza Republicii Austria un dezavantaj. Presupunerea eronată a unor fapte care pun în primejdie Constituția nu îl scutește pe făptuitor de pedeapsă.

Furtul secretelor de stat

§ 254. (1) Fapta persoanei care reține sau își procură un secret de stat cu intenția de a-l face cunoscut sau accesibil unei puteri străine, unei organizații supra sau interstatale sau publicului și de a cauza astfel pericolul unui dezavantaj considerabil pentru apărarea Republicii Austria sau pentru relațiile Republicii Austria cu o putere străină sau cu o organizație supra sau interstatală se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dispozițiile § 253 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

Noțiunea de secret de stat

§ 255. Secrete de stat în înțelesul prezentului Titlu sunt faptele, obiectele sau cunoștințele, în special înscrisuri, desene, modele și formule și informațiile

despre acestea care sunt accesibile doar unui cerc restrâns de persoane și care trebuie păstrate confidențiale față de o organizație supra sau interstatală în scopul de a îndepărta pericolul unei dezavantaj considerabil pentru apărarea Republicii Austria sau pentru relațiile Republicii Austria cu o putere străină sau cu o organizație supra sau interstatală.

Servicii secrete de informații care acționează împotriva Austriei

§ 256. Fapta persoanei care deschide sau exploatează sau susține în orice mod un serviciu secret de informații care acționează împotriva Austriei se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Favorizarea forțelor armate ostile

§ 257. (1) Fapta cetățeanului austriac care în timpul unui război sau al unui conflict armat la care participă Republica Austria trece de partea forțelor armate ostile sau poartă arme împotriva Republicii Austria se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care în timpul unui război sau al unui conflict armat la care participă Republica Austria sau în condițiile unui pericol iminent privind un astfel de război sau conflict armat procură forțelor armate ostile un avantaj sau cauzează Armatei Federale un dezavantaj. Cetățenii străini se pedepsesc în conformitate cu aceste dispoziții dacă săvârșesc fapta atunci când se află pe teritoriul Austriei.

Falsificarea și distrugerea de probe în scop de trădare de țară

§ 258. (1) Fapta persoanei care:

1. în cadrul unui raport juridic între Republica Austria sau unul dintre landurile federale ale acesteia și o putere străină sau o organizație supra sau interstatală sau

2. în legătură cu un fapt de importanță pentru relația dintre Republica Austria sau unul dintre landurile federale ale acesteia și o putere străină sau o organizație supra sau interstatală,

produce un mijloc de probă fals sau falsifică, distruge, deteriorează sau îndepărtează un mijloc de probă autentic, punând astfel în pericol interesele Republicii Austria sau ale unui land federal al acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care face uz de un astfel de mijloc de probă fals sau falsificat, punând astfel în pericol interesele Republicii Austria sau ale unui land federal al acesteia.

TITLUL XVII

Fapte penale contra Armatei federale

Participarea la acțiuni militare de natură penală

§ 259. Fapta persoanei care, fără a fi cadru militar, determină o altă persoană să săvârșească o faptă penală prevăzută exclusiv de legea penală aplicabilă cadrelor militare care este sancționată cu o pedeapsă cu închisoarea de peste 3 ani sau o faptă dintre cele prevăzute la §§ 16, 19 și 21 din legea penală aplicabilă cadrelor militare sau care contribuie în orice alt mod la săvârșirea unei astfel de fapte se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani, iar persoana care săvârșește fapta în legătură cu fapta prevăzută la § 18 din legea penală aplicabilă cadrelor militare se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Sabotajul în legătură cu mijloacele de apărare

§ 260. Fapta persoanei care nu produce sau produce în mod defectuos sau livrează un mijloc de apărare sau un dispozitiv sau instalație care servește exclusiv sau preponderent apărării țării sau protecției populației civile împotriva pericolelor de război sau un anumit material folosit în aceste scopuri, în ciuda unui angajament asumat, punând astfel în pericol în mod conștient apărarea țării, puterea de luptă a Armatei Federale sau a unei părți a Armatei Federale sau protecția populației civile se pedepsește, dacă fapta nu se pedepsește în baza altor dispoziții mai severe, cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

TITLUL XVIII

Fapte penale în domeniul electoral și al referendumurilor

Domeniul de aplicare

§ 261. (1) Dispozițiile prezentului Titlu se aplică pentru alegerea președintelui federal, pentru alegerea organelor generale de reprezentare și pentru alegerea organelor statutare (organe de reprezentare) ale organizațiilor profesionale legale, pentru alegerile generale și imediate organelor executive ale unei comune, pentru alegerea Parlamentului European, precum și pentru referendumuri.

(2) Este asimilată alegerilor sau referendumurilor semnarea unei propuneri electorale, procedura privind plebiscitul și depunerea unui anunț de susținere a unei Inițiative Cetățenești Europene.

Împiedicarea exercitării drepturilor electorale

§ 262. (1) Fapta persoanei care constrânge sau împiedică prin violență sau amenințare cu producerea unui pericol grav o altă persoană să aleagă sau să voteze într-un anumit mod se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, iar dacă fapta este săvârșită în conformitate cu dispozițiile § 106 cu pedepsele prevăzute de această secțiune.

(2) Fapta persoanei care împiedică o altă persoană, în alt mod decât prin constrângere, să își exercite dreptul de a alege sau de a vota se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Fraudarea alegerilor sau referendumurilor

§ 263. (1) Fapta persoanei care prin fraudă cu privire la anumite fapte determină sau încearcă să determine ca o altă persoană care votează să se afle în eroare sau, contrar propriei voințe, să depună un vot invalid se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care prin fraudă cu privire la organizarea alegerilor sau referendumului determină sau încearcă să determine ca o altă persoană să nu voteze.

Diseminarea de informații false în cadrul alegerilor sau referendumurilor

§ 264. (1) Fapta persoanei care în mod public diseminează o informație falsă cu privire la o împrejurare susceptibilă a împiedica persoane cu drept de vot să își exercite acest drept sau să își exercite acest drept într-un anumit mod, într-un moment în care un drept la replică nu mai poate fi diseminat eficient, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care la săvârșirea faptei se folosește de un înscris fals sau falsificat în scopul de a face ca informația să pară credibilă se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Darea de mită în cadrul alegerilor sau referendumurilor

§ 265. (1) Fapta persoanei care oferă, promite sau acordă bani unei persoane cu dreptul de a alege sau cu drept de vot pentru ca în schimbul acestora să aleagă sau să voteze într-un anumit fel sau pentru ca să nu aleagă sau să nu voteze sau să nu aleagă sau să nu voteze într-un anumit fel se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana cu dreptul de a alege sau cu drept de vot care pretinde, primește sau acceptă să i se promită bani pentru ca în schimbul acestora să aleagă sau să voteze într-un anumit fel sau pentru ca să nu aleagă sau să nu voteze într-un anumit fel.

Falsificarea în cadrul alegerilor sau referendumurilor

§ 266. (1) Fapta persoanei care, fără să aibă dreptul de a alege sau dreptul de vot sau care în numele altei persoane fără a fi mandatată de aceasta sau în contra mandatului acesteia alege sau votează se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care falsifică rezultatul unor alegeri sau al unui referendum se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Împiedicarea alegerilor sau referendumurilor

§ 267. Fapta persoanei care prin violență sau amenințare cu producerea unui pericol grav împiedică sau tulbură în mod intenționat alegerile sau referendumurile se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Violarea secretului electoral sau al referendumului

§ 268. Fapta persoanei care încalcă o reglementare privind protecția secretului electoral sau al referendumului cu intenția de a afla sau de a facilita aflarea de către o altă persoană despre felul în care a ales sau a votat o anumită persoană se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

TITLUL XIX

Fapte penale contra autorității de stat

Rezistența față de autoritatea de stat

§ 269. (1) Fapta persoanei care prin violență sau amenințare cu violența împiedică o autoritate și fapta persoanei care prin violență sau amenințare cu producerea unui pericol grav împiedică un funcționar să își exercite funcțiunea se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar în cazul unei constrângeri calificate (§ 106) se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care prin violență sau amenințare cu violența constrânge o autoritate sau care prin violență sau amenințare cu producerea unui pericol grav constrânge un funcționar să exercite un anumit act legal.

(3) Act legal în înțelesul dispozițiilor alin. 2 este actul prin care funcționarul în calitate de organ al administrației publice sau al sistemului judiciar exercită o putere de dispoziție sau de constrângere.

(4) Făptuitorul nu se pedepsește conform dispozițiilor alin. 1 dacă autoritatea sau funcționarul nu este îndreptățit să exercite actul legal sau dacă actul legal încalcă dispozițiile de drept penal.

Ultrajul

§ 270. (1) Fapta persoanei care agrează un funcționar aflat în exercițiul funcțiunii (§ 269 alin. 3) se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Dispozițiile § 269 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

Sustragerea de sub sechestr

§ 271. (1) Fapta persoanei care distruge, deteriorează, deformează, aduce în stare de neîntrebuințare sau chiar sustrage de sub sechestr un bun față de care s-a luat o măsură asigurătorie sau a fost confiscat, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Dispozițiile § 269 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

(3) Nu se pedepsește conform alin. 1 fapta persoanei care, de bunăvoie, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, repune bunul în situația anterioară.

Ruperea de sigilii

§ 272. (1) Fapta persoanei care deteriorează sau înlătură un sigiliu aplicat de un funcționar în exercitarea atribuțiilor de serviciu în scopul de a încuia, confisca sau identifica un bun și fapta persoanei care lipsește de eficiență în tot sau în parte o astfel de sigilare se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Dispozițiile § 269 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

(3) Nu se pedepsește conform alin. 1 fapta persoanei care, de bunăvoie, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, face ca bunul să fie din nou încuiat sau confiscat, fără să se fi adus o atingere semnificativă scopului avut în vedere la sigilarea acestuia.

Violarea anunțurilor oficiale

§ 273. (1) Fapta persoanei care distruge, deteriorează, îndepărtează, alterează sau face irecognoscibil conținutul unui înscris despre care cunoaște (§ 5 alin. 3) că a fost afișat sau expus public de o autoritate în scop de anunț, zădărnicip sau limitând astfel scopul anunțului, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Dispozițiile § 269 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

(3) Nu se pedepsește conform alin. 1 fapta persoanei care, de bunăvoie, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, face ca scopul anunțului să fie atins, fără să i se fi adus o atingere semnificativă.

TITLUL XX

Fapte penale contra păcii

Violență colectivă calificată

§ 274. (1) Fapta persoanei care în mod conștient participă la o adunare a mai multor persoane care urmărește ca prin forțele unite ale acestora să săvârșească un omor (§ 75), loviri sau vătămări cauzatoare de moarte (§ 76), o vătămare corporală (§§ 84-87) sau o distrugere calificată conform § 126 alin. 1 punct 5 sau alin. 2 se pedepsește, dacă s-a ajuns la o astfel de faptă violentă, cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Fapta persoanei care participă la o astfel de adunare și exercită rol de conducere sau incită la săvârșirea uneia dintre faptele penale prevăzute la alin. 1 sau săvârșește o astfel de faptă în calitate de participant sau participă la săvârșirea acesteia (§ 12) se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Nu se pedepsește conform alin. 1 fapta persoanei care se retrage de bunăvoie de la adunare sau încearcă în mod serios să se retragă, înainte ca adunarea să ducă la săvârșirea unei fapte de violență, cu excepția cazului în care a participat la adunare în modul descris la alin. 2.

Amenințarea teroristă

§ 275. (1) Fapta persoanei care printr-o amenințare cu o agresiune asupra vieții, sănătății, integrității corporale, libertății sau patrimoniului provoacă teama și neliniștea populației sau unui cerc larg de persoane se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Dacă fapta are ca urmare

1. o perturbare gravă sau de lungă durată a vieții publice,
2. o afectare gravă a vieții economice sau
3. moartea unei persoane sau vătămarea corporală gravă a unui număr mai mare de persoane sau dacă prin săvârșirea faptei multe persoane au fost sinistrate.

(3) Dacă fapta are ca urmare moartea unui număr mai mare de persoane făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(Observație: § 276 este abrogat)

Complotul criminal

§ 277. (1) Fapta persoanei care convine cu o altă persoană săvârșirea împreună a unui omor (§ 75), a unei răpiri în scop de șantaj (§ 102), a unei predări către o putere străină (§ 103), a unui trafic de sclavi (§ 104), a unei tâlhării (§ 142), a unei fapte penale contra siguranței publice conform §§ 169, 171, 173, 176, 185 sau 186, a unui trafic transfrontalier de prostituate (§ 217) sau a unei fapte penale sancționate conform §§ 28a sau 31a din Legea privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Nu se pedepsește conform alin. 1 fapta persoanei care, de bunăvoie, prin sesizarea autorităților (§ 151 alin. 3) sau informarea persoanei amenințate sau în alt mod, împiedică săvârșirea faptei penale intenționate. Dacă, fără implicarea făptuitorului, fapta penală nu se săvârșește, acesta nu se pedepsește dacă, fără să cunoască aceste aspecte, de bunăvoie și în mod serios se străduiește să împiedice săvârșirea faptei penale.

Constituirea unui grup infracțional

§ 278. (1) Fapta persoanei care constituie un grup infracțional sau care participă la acesta în calitate de membru se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Grupul infracțional este o asociere pe termen îndelungat a mai mult de două persoane care urmărește săvârșirea de către unul sau mai mulți membri ai grupului de una sau mai multe infracțiuni, de alte fapte săvârșite cu violență contra integrității corporale și a vieții, distrugere, furt sau înșelăciune, delict

prevăzute la §§ 104a, 165, 177b, 233-239, 241a-241c, 241e, 241f, 283, 304 sau 307, alte delictे prevăzute la § 278d alin. 1 sau infracțiuni prevăzute la § 114 alin. 1 sau 116 din Legea privind organizarea și funcționarea autorităților pentru cetățeni străini.

(3) Membru al unui grup infracțional este persoana care săvârșește o faptă penală în cadrul orientării infracționale a acestui grup sau care participă la activitățile acesteia prin furnizarea de informații sau bunuri sau în alt mod, cunoscând că prin aceasta favorizează grupul sau faptele penale săvârșite de acesta.

(4) Dacă grupul nu a dus la săvârșirea nici unei fapte penale nu se pedepsește nici unul dintre membri, în condițiile în care grupul se dizolvă de bunăvoie sau dacă din comportamentul acestuia rezultă în alt mod că a renunțat de bunăvoie la intențiile sale. De asemenea, nu se pedepsește pentru constituirea unui grup infracțional persoana care se retrage de bunăvoie din grup, înainte de săvârșirea uneia dintre faptele vizate sau înainte de tentativa de săvârșire a acesteia; persoana care a participat în calitate de conducător la activitatea grupului, dar doar atunci când, de bunăvoie, prin sesizarea autorităților (§ 151 alin. 3) sau într-un alt mod face ca pericolul cauzat de grup să fie îndepărtat.

Grupul infracțional organizat

§ 278a. Fapta persoanei care constituie sau participă în calitate de membru (§ 278 alin. 3) la un grup de mai multe persoane organizat pe o perioadă îndelungată de timp, în baza unor structuri ierarhice

1. care urmărește, chiar dacă nu exclusiv, săvârșirea repetată și premeditată de fapte penale grave cu amenințare la viața, integritatea corporală, libertatea sau patrimoniul altor persoane sau de fapte penale grave din domeniul exploatării sexuale a persoanelor, traficului de migranți sau manipularea neautorizată de mijloace de luptă, material nuclear și substanțe radioactive, deșeuri periculoase, monedă falsă sau stupefiante,

2. care prin săvârșirea faptei urmărește îmbogățirea peste măsură și

3. care încearcă să corupă sau să intimideze alte persoane sau să se protejeze într-un mod special de măsuri de urmărire penală

se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Dispozițiile § 278 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

Organizația teroristă

§ 278b. (1) Fapta persoanei care conduce o organizație teroristă (alin. 3) se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani. Fapta persoanei care conduce o organizație teroristă care se limitează la amenințarea cu săvârșirea de fapte penale teroriste (§ 278c alin. 1) sau finanțarea actelor de terorism (§ 278d) se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Fapta persoanei care participă în calitate de membru (§ 278 alin. 3) la o organizație teroristă se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(3) Organizația teroristă este o asociere pe termen îndelungat a mai mult de două persoane, care urmărește săvârșirea de către unul sau mai mulți membri ai acestei organizații de una sau mai multe fapte penale teroriste (§ 278c) sau care finanțează actele de terorism.

Fapte penale de terorism

§ 278c. (1) Faptele penale de terorism sunt:

1. omorul (§ 75),
2. vătămarea corporală conform §§ 84 – 87,
3. răpirea în scop de șantaj (§ 102),
4. constrângerea calificată (§ 106)
5. amenințarea cu un pericol grav conform § 107 alin. 2,
6. distrugerea calificată (§ 126) și distrugerea de date (§ 126a) dacă prin săvârșirea faptei poate apărea un pericol grav asupra vieții sau proprietății altei persoane,
7. delictе contra siguranței publice săvârșite cu intenție (§§ 169, 171, 173, 175, 176, 177a, 177b, 178) sau afectarea cu intenție a mediului înconjurător (§ 180),
8. pirateria aeriană (§ 185),
9. periclitarea cu intenție a siguranței aeronautice (§ 186),
- 9a. incitarea la săvârșirea de fapte penale teroriste și aprobarea săvârșirii de fapte penale teroriste (§ 282a) sau
10. o faptă penală sancționată la § 50 din Legea armelor din 1996 sau § 7 din Legea materialelor de război dacă fapta este de natură a cauza o perturbare gravă și pe o perioadă mai lungă a vieții publice sau o deteriorare gravă a vieții economice și care este săvârșită cu intenția de a intimida populația într-un mod grav, de a constrânge autoritățile publice sau o organizație internațională la o acțiune, tolerare, inacțiune sau de a zdruncina serios sau de a distruge structurile sociale de bază ale unui stat sau ale unei organizații internaționale.

(2) Fapta persoanei care săvârșește o faptă teroristă în înțelesul alin. 1 se pedepsește conform legii aplicabile faptei respective, cu majorarea cu jumătate a limitelor superioare ale pedepsei prevăzute în fiecare caz, dar nu mai mult de 20 de ani.

(3) Fapta nu se consideră faptă penală teroristă dacă urmărește crearea sau recrearea relațiilor democratice și ale statului de drept sau exercitarea sau respectarea drepturilor omului.

Finanțarea terorismului

§ 278d. (1) Fapta persoanei care pune la dispoziție sau strânge bunuri cu intenția ca acestea, fie și doar în parte, să fie utilizate pentru săvârșirea unei fapte de:

1. piraterie aeriană (§ 185) sau periclitarea cu intenție a siguranței aeronautice (§ 186),

2. răpire în scop de șantaj (§ 102) sau amenințare cu această faptă,

3. agresiune asupra integrității corporale, vieții sau libertății unei persoane protejate conform dreptului internațional sau agresiune violentă asupra unei locuințe, spațiu profesional sau mijloc de transport al unei astfel de persoane, de natură să pună în pericol integritatea corporală, viața sau libertatea acestei persoane sau amenințare cu aceste fapte,

4. creare cu intenție a unui pericol prin expunerea la energie nucleară sau radiații ionizante (§ 171), amenințare cu această faptă, manipulare neautorizată a materialului nuclear, materialelor radioactive sau a instalațiilor generatoare de radiații (§ 177), dobândirea de material nuclear sau substanțe radioactive sau amenințarea cu săvârșirea unui furt sau tâlhărie în legătură cu material nuclear sau substanțe radioactive, în scopul de a constrânge o altă persoană să acționeze, să tolereze sau să nu facă nimic,

5. agresiune considerabilă asupra integrității corporale sau vieții unei alte persoane pe un aeroport internațional civil, distrugere sau afectare considerabilă a unui astfel de aeroport sau a unei aeronave aflate la sol pe acest aeroport sau de întrerupere a serviciilor aeroportului, în măsura în care fapta este săvârșită prin utilizarea unei arme sau a unui alt dispozitiv și este de natură a pune în pericol siguranța aeroportului,

6. o faptă penală săvârșită în unul din modurile prevăzute la §§ 185 sau 186 împotriva unei ambarcațiuni sau platforme fixe, împotriva unei persoane aflate la bordul acestei ambarcațiuni sau pe o platformă fixă, împotriva încărcăturii ambarcațiunii sau împotriva unei entități din domeniul naval,

7. transport al unui material exploziv sau a unui alt dispozitiv mortal într-un loc public, la o instituție de stat sau publică, un sistem public de transport sau instituție de servicii publice sau utilizarea acestor mijloace cu scopul de a cauza moartea sau o vătămare corporală gravă a altei persoane, în măsura în care distrugerea este de natură a cauza un prejudiciu economic considerabil,

8. o faptă penală care vizează moartea sau vătămarea corporală gravă a unui civil sau a altei persoane care nu participă în mod activ la un conflict armat, dacă această acțiune, având în vedere natura ei sau împrejurările, urmărește intimidarea unui grup de populație sau constrângerea unui guvern sau al unei organizații internaționale la o acțiune sau inacțiune

se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(1a) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care pune la dispoziție sau strânge bunuri pentru:

1. o altă persoană despre care cunoaște că săvârșește fapte prevăzute la alin. 1 sau

2. un membru al unei organizații teroriste despre care cunoaște că urmărește săvârșirea de fapte prevăzute la alin. 1.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește conform alin. 1 sau alin. 1a dacă fapta este sancționată mai sever prin alte dispoziții.

Instruirea în scopuri de terorism

§ 278e. (1) Fapta persoanei care instruieste o altă persoană cu privire la fabricarea sau utilizarea de materiale explozive, arme de foc sau alte arme sau substanțe nocive sau periculoase sau cu privire la o altă metodă la fel de nocivă sau periculoasă, special concepută în scopul săvârșirii unei fapte penale teroriste prevăzute la § 278c alin. 1 punctul 1-9 sau 10 sau cu privire la un astfel de procedeu, în scopul săvârșirii unei astfel de fapte penale teroriste se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani dacă cunoaște că abilitățile facilitate urmează a fi utilizate în acest scop.

(2) Fapta persoanei care se lasă instruită cu privire la fabricarea sau utilizarea de materiale explozive, arme de foc sau alte arme sau substanțe nocive sau periculoase sau cu privire la o altă metodă la fel de nocivă sau periculoasă, special concepută în scopul săvârșirii unei fapte penale teroriste prevăzute la § 278c alin. 1 punctul 1-9 sau 10 sau cu privire la un astfel de procedeu, în scopul săvârșirii unei astfel de fapte penale teroriste cu utilizarea abilităților dobândite se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Pedepsa nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută pentru fapta vizată.

Instruirea în vederea săvârșirii unei fapte de terorism

§ 278f. (1) Fapta persoanei care oferă în mediul online un material al cărui conținut este conceput în scopul săvârșirii de fapte teroriste (§ 278c alin. 1 punctul 1-9 sau 10) prin utilizarea mijloacelor menționate la § 278e sau informații de acest tip sau le face accesibile unei alte persoane în scopul de a incita la săvârșirea unei fapte de terorism se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care își procură un material în înțelesul alin. 1 sau astfel de informații din mediul online în scopul săvârșirii unei fapte de terorism (§ 278c alin. 1 punctul 1-9 sau 10).

Organizații armate

§ 279. (1) Fapta persoanei care, neautorizată fiind, constituie o organizație armată sau în scop armat sau care înarmează o organizație existentă, participă în aceasta cu rol de conducere, recrutează membri pentru aceasta sau îi instruieste pentru luptă sau echipează organizația cu mijloace de luptă, mijloace de transport sau dispozitive de transmitere a datelor sau o sprijină cu fonduri sau în orice alt mod se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Nu se pedepsește în conformitate cu dispozițiile alin. 1 persoana care, de bunăvoie, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, declară acestora tot ce cunoaște despre organizație și planurile acesteia la un moment când aceste informații încă mai sunt secrete.

Procurarea mijloacelor de luptă

§ 280. (1) Fapta persoanei care își aduce, deține sau procură unei alte persoane arme, muniție sau alte mijloace de luptă în scopul de a echipa de

luptă un număr mai mare de persoane se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Nu se pedepsește în conformitate cu dispozițiile alin. 1 persoana care, de bunăvoie, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, aduce mijloacele de luptă în stare de neîntrebuințare pe termen îndelungat, le predă autorităților sau facilitează acestora indisponibilizarea lor.

(Observație: § 281 a fost abrogat)

Incitarea la săvârșirea de fapte penale și aprobarea săvârșirii de fapte penale

§ 282. (1) Fapta persoanei, care într-un material tipărit, la radio sau în orice alt mod care permite accesul publicului larg, incită la săvârșirea unei fapte penale, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani dacă în calitate de participant (§ 12) la săvârșirea acestei fapte penale nu este pasibil de o pedeapsă mai severă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, în modul prevăzut la alin. 1, aprobă o faptă penală săvârșită cu intenție și sancționată cu pedeapsa cu închisoarea de peste 1 an într-un mod de natură a provoca revolta spiritului de dreptate general sau a incita la săvârșirea unei astfel de fapte.

Incitarea la săvârșirea de fapte penale teroriste și aprobarea săvârșirii de fapte penale teroriste

§ 282a. (1) Fapta persoanei care într-un material tipărit, la radio sau în alt mediu sau în mod public într-un mod care permite accesul publicului larg incită la săvârșirea unei fapte penale teroriste (§ 278c alin. 1 punctul 1-9 sau 10) se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani dacă în calitate de participant (§ 12) la săvârșirea acestei fapte penale nu este pasibil de o pedeapsă mai severă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, în modul prevăzut la alin. 1, aprobă o faptă penală teroristă (§ 278c alin. 1 punctul 1-9 sau 10) într-un mod de natură a cauza pericolul săvârșirii de una sau mai multe astfel de fapte penale.

Instigarea

§ 283. (1) Fapta persoanei care în mod public, într-un mod care permite accesul mai multor persoane:

1. instigă la violență împotriva unei biserici sau comunități religioase sau împotriva unui grup definit în funcție de existența sau inexistența criteriilor de rasă, culoare a pielii, limbă, religie sau concepție despre lume, sex, handicap fizic sau psihic, vârstă sau orientare sexuală sau împotriva unui membru al unui astfel de grup, în mod expres din cauza apartenenței la acest grup, sau incită la ură

2. cu intenția de a leza demnitatea umană a altor persoane, jignește un grup dintre cele prevăzute la punctul 1 într-un mod de natură a stârni disprețul public față de acest grup sau de a-l compromite sau

3. aprobă, respinge, trivializează în mod grosolan sau justifică infracțiuni în sensul dispozițiilor §§ 321-321f, precum și § 321k constatate în mod definitiv ca atare de o instanță din Austria sau de o instanță internațională, fapta fiind îndreptată împotriva unui grup menționat la punctul 1 sau împotriva unui membru al unui astfel de grup în mod expres din cauza apartenenței la acest grup și săvârșită într-un mod de natură să incite la violență sau ură împotriva unui astfel de grup sau împotriva unui membru al unui astfel de grup, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alin. 1 într-un material, la radio sau într-un mod în care acțiunile de la alin. 1 devin accesibile publicului larg se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Persoana care prin săvârșirea uneia din faptele prevăzute la alin. 1 sau 2 face ca alte persoane să exercite violență împotriva unui grup prevăzut la alin. 1 punctul 1 sau împotriva unui membru al unui astfel de grup din cauza apartenenței acestuia la acest grup se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(4) Fapta persoanei care diseminează sau face disponibil public în alt mod un material scris, imagini sau alte reprezentări de idei sau teorii care aprobă, susțin sau incită la ură sau violență împotriva unui grup dintre cele menționate la alin. 1 punctul 1 sau împotriva unui membru al unui astfel de grup din cauza apartenenței acestuia la acest grup, prin intermediul unei tipărituri, la radio sau în orice alt mod prin care acestea devin accesibile publicului larg, într-un mod aprobator sau justificator, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, dacă persoana nu este sancționată mai sever prin alte dispoziții în calitate de participant (§ 12) la săvârșirea unei fapte penale prevăzute la alin. 1-3.

Împrăștierea unei adunări

§ 284. Fapta persoanei care prin violență sau amenințare cu violența împiedică sau împrășteie o adunare, un marș sau o manifestare similară care nu este interzisă se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Împiedicarea sau perturbarea unei adunări

§ 285. Fapta persoanei care împiedică sau perturbă în mod considerabil o adunare care nu este interzisă prin aceea că:

1. face indisponibil locul de adunare,
2. împiedică accesul unei persoane autorizate să participe sau îi îngreunează accesul sau îi face imposibilă sau îi îngreunează participarea la adunare prin grave molestări,
3. pătrunde în mod neautorizat în adunare sau
4. înlătură persoana desemnată cu conducerea sau menținerea ordinii sau se opune prin fapte unei instrucțiuni a acesteia privind desfășurarea adunării

se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Omisunea de a împiedica săvârșirea unei fapte penale

§ 286. (1) Fapta persoanei care omite cu intenție să împiedice săvârșirea iminentă sau deja începută a unei fapte penale cu intenție sau, în cazurile în care sesizarea autorităților permite împiedicarea săvârșirii faptei penale, omite să sesizeze autoritățile (§ 151 alin. 3) sau să informeze persoana amenințată, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani, dacă fapta penală respectivă a fost săvârșită cel puțin în forma tentativei și este sancționată cu mai mult de 1 an de închisoare.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește conform alin. 1 dacă:

1. nu a putut împiedica sau sesiza cu ușurință săvârșirea faptei fără a se expune pe sine sau un membru de familie pericolului unui dezavantaj considerabil,

2. a aflat despre fapta penală exclusiv printr-o comunicare adusă lui în calitate sa de părinte spiritual sau

3. prin împiedicare sau sesizare s-ar fi lezat o altă obligație legală de păstrare a confidențialității și urmările încălcării acestei obligații ar fi cântărit mai greu decât urmările nefavorabile ale omisiunii de a împiedica sau sesiza.

Săvârșirea unei fapte penale în stare de intoxicație

§ 287. (1) Fapta persoanei care, fie doar din culpă, prin consumul de alcool sau consumul de substanțe euforizante și stupefiante se transpune într-o stare de intoxicație care o face iresponsabilă se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani dacă săvârșește în această stare de intoxicație o faptă care i-ar fi reținută în sarcină ca infracțiune sau delict dacă nu s-ar afla în această stare. Pedepsa aplicată nu poate însă fi mai severă decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită în stare de intoxicație.

(2) Acțiunea penală împotriva făptuitorului se pune în mișcare doar la plângerea prealabilă sau cu acordul victimei dacă fapta săvârșită în stare de intoxicație se urmărește doar la plângerea prealabilă sau cu acordul victimei.

TITLUL XXI

Fapte penale împotriva înfăptuirii justiției

Mărturia mincinoasă

§ 288. (1) Fapta persoanei care, în cadrul audierii în instanță în calitate de martor sau, dacă nu este parte în proces, în calitate de persoană care oferă informații, face declarații mincinoase sau în calitate de martor-expert atestă un rezultat mincinos sau depune o expertiză mincinoasă se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Fapta persoanei care în instanță face o mărturie mincinoasă (alin. 1) sub jurământ sau o susține printr-un jurământ sau depune în fața instanței un alt fel de jurământ legal prevăzut se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Unui jurământ îi este asimilată și invocarea unui jurământ depus anterior, iar în cazul persoanelor degrevate de obligația de a depune jurământ formula prevăzută în locul jurământului.

(3) Conform dispozițiilor alin. 1 și 2 se pedepsește și persoana care săvârșește una din faptele acolo menționate în cadrul unei proceduri în fața unei comisii de anchetă din cadrul Consiliului Național sau al unei autorități disciplinare la nivel federal, de land sau local.

(4) Conform dispozițiilor alin. 1 se pedepsește și persoana care în calitate de martor sau martor-expert săvârșește una din faptele acolo menționate în cadrul unei proceduri de anchetă desfășurate în baza prevederilor Codului de Procedură Penală în fața organelor de poliție judiciară sau al organelor de parchet.

Mărturia mincinoasă în fața unei autorități administrative

§ 289. Fapta persoanei care, cu excepția cazurilor prevăzute la § 288 alin. 3 și 4, face declarații mincinoase în fața unei autorități administrative în calitate de martor în cadrul audierii sale sau în calitate de martor-expert atestă un rezultat mincinos sau depune o expertiză mincinoasă se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Mărturia membrilor de familie

§ 290. (1) Nu se pedepsește fapta persoanei care face o mărturie mincinoasă (§§ 288, 289) în scopul de a preveni în ceea ce o privește pe ea sau pe un membru de familie rușinea sau pericolul tragerii la răspundere penală sau al unui dezavantaj patrimonial nemijlocit și semnificativ dacă a fost sau ar fi putut fi degrevată de obligația de a face declarații și dacă

1. nu a cunoscut toate acestea,
2. nu a dezvăluit motivul de degrevare în scopul de a preveni urmările dezvăluirii prevăzute mai sus sau
3. a fost obligată în mod ilegal să facă declarații.

(1a) Făptuitorul nu se pedepsește conform dispozițiilor § 288 alin. 3 nici dacă cercetarea comisiei constituite conform § 53 din Legea privind organizarea instanțelor îl vizează și a făcut o mărturie mincinoasă în scopul de a preveni pericolul tragerii sale la răspundere penală.

(2) Calitatea unei persoane, dobândită în baza unei căsătorii sau a unui parteneriat civil, de membru de familie se menține chiar dacă căsătoria sau parteneriatul civil nu mai există.

(3) Făptuitorul se pedepsește chiar dacă condițiile prevăzute la alin. 1 sunt îndeplinite, în cazul în care se consideră, având în vedere dezavantajul care rezultă pentru o altă persoană din mărturia mincinoasă, că trebuia să spună adevărul.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 291. Nu este imputabilă făptuitorului săvârșirea faptei prevăzute la §§ 288 sau 289 dacă corectează declarația mincinoasă anterior încheierii audierii sale.

Determinarea mărturiei mincinoase

§ 292. (1) Fapta persoanei care determină o altă persoană, prin inducerea în eroare cu privire la anumite fapte, să facă o mărturie mincinoasă (§ 288) se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Fapta persoanei care în modul prevăzut la alin. 1 face ca o altă persoană să facă de bună credință o mărturie mincinoasă în fața unei autorități administrative (§ 289) se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Registrul fals al activelor

§ 292a. Fapta persoanei care în cursul unei proceduri de executare sau insolvență depune la instanță sau în fața unui organ de executare un registru fals sau incomplet al activelor, punând astfel în pericol îndestularea unui creditor se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 292b. Nu este imputabilă fapta de depunere a unui registru fals al activelor (§ 292a) persoanei care de bunăvoie și înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa corectează declarațiile mincinoase sau le completează pe cele incomplete, în măsura în care fapta nu a zădărnicit sau restrâns îndestularea unui creditor.

Înțelegerile nepermise între ofertanți în cadrul procedurilor de vânzare a bunurilor supuse executării silite

§ 292c. (1) Fapta persoanei care pretinde, primește sau solicită să i se promită, pentru sine sau pentru o altă persoană, un avantaj în schimbul promisiunii ca în calitate de co-ofertant în cadrul unei proceduri de vânzare a bunurilor supuse executării silite să nu apară sau să nu liciteze decât până la un anumit preț sau să liciteze doar conform unui anumit reper sau să nu liciteze deloc se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care oferă, promite sau acordă unui co-ofertant, în lipsa solicitării din partea acestuia, un avantaj în schimbul unui acord în înțelesul alin. 1, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Falsificarea unui mijloc de probă

§ 293. (1) Fapta persoanei care produce un mijloc de probă fals sau falsifică un mijloc de probă autentic, dacă acționează cu intenția ca mijlocul de probă să fie utilizat în cadrul unei proceduri judiciare sau administrative, într-o anchetă

desfășurată în temeiul prevederilor Codului de Procedură Penală sau în cadrul unei proceduri în fața Camerei Deputaților, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, dacă fapta nu este sancționată cu pedeapsă conform §§ 223, 224, 225 sau 230.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care utilizează un mijloc de probă fals sau falsificat în cadrul unei proceduri judiciare sau administrative, într-o anchetă desfășurată în temeiul prevederilor Codului de Procedură Penală sau în cadrul unei proceduri în fața Camerei Deputaților.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 294. (1) Nu este imputabilă fapta de falsificare a unui mijloc de probă (§ 293) persoanei care de bunăvoie omite sau împiedică utilizarea în procedură a mijlocului de probă fals sau falsificat sau înlătură, înaintea utilizării în procedură, modificarea mijlocului de probă menită să inducă în eroare.

(2) Dacă nu există pericolul unei astfel de utilizări sau pericolul a fost înlăturat fără implicarea făptuitorului, acesta nu se pedepsește dacă, fără să cunoască aceste fapte, de bunăvoie și în mod serios se străduiește să îl înlătore.

Suprimarea unui mijloc de probă

§ 295. Fapta persoanei care distruge, deteriorează sau suprimă un mijloc de probă menit să fie utilizat în cadrul unei proceduri judiciare sau administrative sau într-o anchetă desfășurată în temeiul prevederilor Codului de Procedură Penală și în legătură cu care nu are drept de dispoziție sau nu are drept de dispoziție singur, dacă acționează cu intenția de a împiedica ca mijlocul de probă să fie utilizat în procedură se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, dacă fapta nu este sancționată cu pedeapsă conform §§ 229 sau 230.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 296. Nu este imputabilă fapta de suprimare a unui mijloc de probă (§ 295) persoanei care de bunăvoie prezintă mijlocul de probă instanței, parchetului, autorității administrative sau poliției judiciare (§ 18) la un moment în care acesta mai poate fi luat în considerare la luarea deciziei sau emiterea dispoziției.

Defăimarea

§ 297. (1) Fapta persoanei care expune o altă persoană pericolului de a fi urmărită de autorități prin aceea că îl suspectează în mod greșit de săvârșirea unei fapte penale la care punerea în mișcare a acțiunii penale se face din oficiu sau de încălcarea unei obligații de serviciu sau profesionale, dacă cunoaște (§ 5 alin. 3) că fapta este nereală, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, iar dacă fapta de care o suspectează în mod greșit se pedepsește cu pedeapsă mai mare de un an, cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Nu se pedepsește conform alin. 1 persoana care de bunăvoie înlătură pericolul unei urmăririi de către autorități, înainte ca autoritățile să fi demarat urmărirea persoanei suspectate.

Simularea unei fapte penale

§ 298. (1) Fapta persoanei care simulează în mod conștient în fața unei autorități (§ 151 alin. 3) sau în fața unui funcționar competent pentru primirea de denunțuri săvârșirea unei fapte penale se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă dacă fapta nu se pedepsește conform § 297 alin. 1.

(2) Nu se pedepsește conform alin. 1 persoana care de bunăvoie face ca fapta să nu aibă ca urmare o anchetă oficială.

Favorizarea

§ 299. (1) Fapta persoanei care favorizează o altă persoană care a săvârșit o faptă penală să se sustragă în mod intenționat, în tot sau în parte, de la tragerea la răspundere penală sau de la executarea pedepsei sau măsurii preventive se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Fapta persoanei care determină o altă persoană să o favorizeze nu se pedepsește conform alin. 1.

(3) Nu se pedepsește conform alin. 1 nici persoana care săvârșește fapta cu intenția de a favoriza un membru de familie sau pentru a împiedica ca acesta să fie pedepsit sau supus unei măsuri preventive pe motiv că a participat la fapta penală pentru care persoana favorizată este urmărită sau trebuie să execute o măsură preventivă.

(4) Nu se pedepsește fapta persoanei care săvârșește una din faptele penale prevăzute la alin. 1 în scopul de a înlătura în ceea ce o privește sau în ceea ce privește un membru de familie rușinea sau pericolul tragerii la răspundere penală sau un dezavantaj patrimonial nemijlocit și semnificativ dacă urmările care trebuie înlăturate prin săvârșirea faptei, luând în considerare și gradul de pericol al persoanei favorizate și gravitatea faptei săvârșite de persoana favorizată sau pentru care a fost condamnată, ar fi cântărit mai greu decât urmările nefavorabile cauzate sau care ar fi putut fi cauzate prin săvârșirea faptei.

Punerea în libertate a persoanelor deținute

§ 300. (1) Fapta persoanei care pune în libertate o persoană deținută în baza unei hotărâri sau ordonanțe judecătorești sau administrative, o determină să evadeze sau o ajută în acest scop, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani, dacă fapta nu este pedepsită conform §§ 196 sau 299.

(2) Nu se pedepsește conform alin. 1 fapta persoanei deținute care determină o altă persoană să o pună în libertate sau să o ajute să evadeze.

Publicarea interzisă

§ 301. (1) Fapta persoanei care, nesocotind o interdicție legală, publică o comunicare despre conținutul unei ședințe de judecată sau al unei ședințe a unei autorități administrative nepublice într-o tipăritură, la radio sau în orice alt mod care o face accesibilă publicului larg se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, într-un mod descris la alin. 1, publică o comunicare despre o ședință în cadrul unei proceduri în instanță sau la o autoritate administrativă, despre votul dat sau rezultatul acestuia și persoana care încălcă obligația care i-a fost impusă în cadrul unei astfel de proceduri în baza unei prevederi legale de către instanță sau autoritatea administrativă.

(3) Persoana care, într-un mod descris la alin. 1, publică o comunicare despre conținutul rezultatelor unei interogări privind date cu caracter personal sau date ale unei transmisii de date sau ale unei supravegheri de date sau date obținute în urma supravegherii optice sau acustice de persoane cu ajutorul mijloacelor tehnice (§ 134 punctul 5 CPP) se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, dacă aceste rezultate nu au fost anterior actualizate.

TITLUL XXII

Încălcarea obligațiilor de serviciu, corupția și fapte penale conexe

Abuzul în serviciu

§ 302. (1) Fapta funcționarului care, acționând cu intenția de a cauza o vătămare a drepturilor unei alte persoane, în mod conștient abuzează de prerogativa de a îndeplini un act în numele Federației, landului federal, al unei asociații de comune, al unei comune sau al unei persoane juridice de drept public în calitate de organ de punere în aplicare a legii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o putere străină sau cu o organizație supra sau interstatală se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care prin săvârșirea faptei cauzează un prejudiciu a cărui valoare depășește suma de 50.000 euro.

Violarea din culpă a libertății persoanei sau a dreptului inviolabilității domiciliului

§ 303. Fapta unui funcționar care printr-o îngrijire ilegală sau prin lipsirea de libertate a persoanei sau printr-o percheziție ilegală din culpă gravă (§ 6 alin. 3) aduce o vătămare a drepturilor unei alte persoane se pedepsește cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

Luarea de mită

§ 304. (1) Fapta agentului public sau arbitrului care pretinde, primește sau solicită să i se promită în schimbul îndeplinirii sau neîndeplinirii unui act un folos pentru sine sau pentru un terț se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, în calitate de martor-expert numit de instanță sau altă autoritate în cadrul unei proceduri, pretinde, primește sau solicită să i se promită în schimbul atestării unui rezultat sau a unei expertize incorecte un folos pentru sine sau pentru un terț.

(2) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Primirea de foloase

§ 305. (1) Fapta agentului public sau arbitrului care în schimbul îndeplinirii sau neîndeplinirii în contra obligațiilor care îi revin a unui act pretinde pentru sine sau pentru un terț un folos sau primește sau solicită să i se promită un folos necuvenit (alin. 4) se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(Observație: Alin. 2 a fost abrogat prin BGBI. I nr. 61/2012)

(3) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(4) Nu constituie foloase necuvenite

1. foloasele a căror primire este permisă prin lege sau care sunt oferite în cadrul unor evenimente la participarea cărora există un interes legitim oficial sau factual.

2. foloase în scopuri non-profit (§ 35 Legea federală privind taxele și impozitele) asupra utilizării cărora agentul public sau arbitrul nu exercită o influență directă, precum și

3. în lipsa unor norme de reglementare în sensul punctului 1 atenții uzuale într-o anumită zonă sau în țară de mică valoare, cu excepția cazului în care fapta este săvârșită ca îndeletnicire.

Traficul de influență

§ 306. (1) Fapta agentului public sau arbitrului care, cu excepția cazurilor prevăzute la §§ 304 și 305, în scopul de a se lăsa influențat în activitatea sa în calitate de agent public, pretinde pentru sine sau pentru un terț un folos sau primește sau solicită să i se promită un folos necuvenit (§ 305 alin. 4) se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana

care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(3) Nu se pedepsește conform alin. 1 persoana care primește sau solicită să i se promită doar un folos de mică valoare, cu excepția cazului în care fapta este săvârșită ca îndeletnicire.

Darea de mită

§ 307. (1) Fapta persoanei care oferă, promite sau acordă unui agent public sau arbitru un folos în schimbul îndeplinirii sau neîndeplinirii de către acesta în contra obligațiilor care îi revin a unui act, pentru sine sau pentru un terț, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care oferă, promite sau acordă unui martor-expert (§ 304 alin. 1) numit de instanță sau altă autoritate în cadrul unei proceduri, în schimbul atestării unui rezultat sau a unei expertize incorecte, un folos pentru sine sau pentru un terț.

(2) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Darea de foloase necuvenite

§ 307a. (1) Fapta persoanei care, în schimbul îndeplinirii sau neîndeplinirii în contra obligațiilor care îi revin a unui act, oferă, promite sau acordă unui agent public sau arbitru un folos necuvenit (§ 305 alin. 4), pentru sine sau pentru un terț, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Cumpărarea de influență

§ 307b. (1) Fapta persoanei care, cu excepția cazurilor prevăzute la §§ 307 și 307a, oferă, promite sau acordă unui agent public sau arbitru un folos necuvenit (§ 305 alin. 4), pentru sine sau pentru un terț cu intenția de a-l influența în activitatea sa în calitate de agent public, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Traficul de influență

§ 308. (1) Fapta persoanei care pretinde, primește sau solicită să i se promită pentru sine sau pentru un terț un folos în schimbul influențării necuvenite a

deciziei unui agent public sau arbitru se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care oferă, promite sau acordă unei alte persoane un folos în schimbul influențării incorecte a deciziei unui agent public sau arbitru.

(3) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(4) Influențarea deciziei unui agent public sau arbitru este incorectă atunci când vizează îndeplinirea sau neîndeplinirea în contra obligațiilor care îi revin a unui act sau este legată de oferirea, promisiunea sau acordarea unui folos necuvenit (§ 305 alin. 4) agentului public sau pentru acesta, unui terț.

(5) Făptuitorul nu se pedepsește conform alineatelor precedente dacă fapta este pedepsită mai sever prin alte dispoziții.

Primirea de cadouri și darea de mită angajatului sau însărcinatului

§ 309. (1) Fapta angajatului sau însărcinatului unei întreprinderi care în activitatea antreprenorială pretinde, primește sau solicită să i se promită un folos pentru sine sau pentru un terț, în schimbul îndeplinirii sau neîndeplinirii în contra obligațiilor care îi revin a unui act, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care oferă, promite sau acordă un folos unui angajat sau împuternicit al unei întreprinderi în activitatea antreprenorială în schimbul îndeplinirii sau neîndeplinirii în contra obligațiilor care îi revin a unui act.

(3) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Încălcarea secretului de serviciu

§ 310. (1) Fapta funcționarului sau a fostului funcționar care divulgă sau valorifică un secret care i-a fost încredințat sau pe care l-a aflat exclusiv în calitate sa de funcționar, a cărui divulgare sau valorificare este de natură să lezeze un interes public sau un interes privat legitim, dacă fapta nu se pedepsește mai sever prin alte dispoziții, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(Observație: Alin. 2 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 101/2014)

(2a) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care – fie și după pierderea funcției sau relației de muncă – în calitate de reprezentant legal sau lucrător al Oficiului European de Poliție (Europol), ofițer de legătură sau lucrător ținut de obligații speciale de păstrare a secretului de serviciu (§ 32 alin. 2 din

Acordul Europol, publicat în BGBl. III nr. 123/1998) divulgă sau valorifică un fapt sau un aspect pe care l-a aflat exclusiv în exercitarea atribuțiilor de serviciu și a cărui divulgare sau valorificare este de natură să lezeze un interes public sau un interes privat legitim.

(3) Dacă făptuitorul divulgă un secret de serviciu care se referă la fapte care pun în primejdie Constituția (§ 252 alin. 3) acesta se pedepsește doar dacă acționează cu intenția de a leza interese private sau de a cauza un dezavantaj Republicii Austria. Presupunerea eronată a unor fapte care pun în primejdie Constituția nu îl scutește pe făptuitor de pedeapsă.

Atestarea și legalizarea false

§ 311. Fapta funcționarului care atestă în fals într-un înscris oficial a cărui emitere este de competența sa un drept, un raport juridic sau un fapt sau care atașează în fals la un bun o încheiere de legalizare a cărei atașare este de competența sa, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, dacă acționează cu intenția de fi folosit pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt sau de a folosi bunul în circuitul juridic, iar fapta nu este pedepsită de § 302.

Chinuirea sau neglijarea unei persoane deținute

§ 312. Fapta persoanei care, în calitate de funcționar cauzează unei persoane deținute sau oricărei persoane reținute în baza unui mandat oficial, aflate în custodia sa sau la care are acces în interes de serviciu, chinuri fizice și psihice se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește funcționarul care își neglijează grav obligația sa îngrijire și custodie a unei astfel de persoane, cauzând astfel, fie și doar din culpă, semnificative prejudicii asupra sănătății sau dezvoltării fizice sau mentale a persoanei.

(3) Dacă fapta are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, dacă are ca urmare o vătămare corporală cu consecințe grave de durată (§ 85) se pedepsește cu închisoare de până la 5 ani, iar dacă are ca urmare moartea victimei se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Tortura

§ 312a. (1) Fapta persoanei care în calitate de agent public în înțelesul § 74 alin. 1 punctul 4a lit. b sau c, la instigarea unui astfel de agent public sau cu aprobarea expresă sau tacită a unui astfel de agent public cauzează unei alte persoane mari dureri fizice sau psihice sau suferințe, în special în scopul de a obține de la aceasta sau de la un terț o declarație sau o recunoaștere, în scopul de a o pedepsi pentru o faptă săvârșită sau presupus a fi fost săvârșită de către aceasta sau de către un terț, în scopul de a o intimida sau constrânge sau dintr-un motiv de discriminare, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta are ca urmare o vătămare corporală cu consecințe grave de durată (§ 85) făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă are ca urmare moartea victimei se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

(3) Agent public în înțelesul acestei dispoziții este și persoana care, în cazul absenței sau lipsei instituțiilor statale, acționează în calitate de agent public.

Provocarea dispariției forțate a unei persoane

§ 312b. Fapta persoanei care, în numele sau cu încuviințarea statului sau a unei organizații politice, răpește o altă persoană sau o lipsește de libertate în alt mod și ascunde soarta sau locul unde se află persoana dispărută se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Fapte penale săvârșite prin folosirea de calități oficiale

§ 313. Dacă o faptă penală săvârșită cu intenție este săvârșită de un funcționar prin folosirea ocaziei oferite de activitatea sa de serviciu, limita superioară a pedepsei cu închisoarea sau a amenzii poate fi mărită în cazul acestuia cu jumătate. Pedepsa cu închisoare nu poate depăși în acest caz durata de 20 de ani.

TITLUL XXIII

Uzurparea și înșelăciunea pentru dobândirea unei calități oficiale

Uzurparea de calități oficiale

§ 314. Fapte persoanei care își arogă exercitarea unei calități oficiale sau, fără să fie autorizată, exercită o acțiune care nu poate fi exercitată decât în baza unei calități oficiale se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Înșelăciunea pentru dobândirea unei calități oficiale

§ 315. Fapta persoanei care în mod conștient înșală o entitate competentă cu investirea în funcții oficiale cu privire la un aspect care, conform legii sau unui regulament, ar exclude investirea sa într-o anumită funcție oficială, făcând ca prin aceasta să fie investită cu respectiva calitate oficială, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

TITLUL XXIV

Perturbarea relațiilor cu străinătatea

Agresiuni de înaltă trădare împotriva unui stat străin

§ 316. (1) Fapta persoanei care se angajează într-o acțiune (§ 242 alin. 2) de schimbare prin violență sau prin amenințarea cu violența a Constituției

unui stat străin sau de separare a unui teritoriu aparținând unui stat străin se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dispozițiile § 243 se aplică în mod corespunzător.

Denigrarea simbolurilor străine

§ 317. Fapta persoanei care, într-un mod care face ca fapta să devină cunoscută publicului larg și plin de ură, jignește, își exprimă lipsa de respect sau denigrează un drapel sau un simbol național al unui stat străin sau al unei instituții interstatale care a fost expus de către o autoritate națională sau de o reprezentanță a statului străin sau a organizației interstatale conform regulilor generale ale dreptului internațional sau al acordurilor interstatale sau un imn al unui stat străin intonat la o ocazie oficială, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Condiții cu privire la sancționare

§ 318. (1) În cazurile prevăzute la §§ 316 și 317 acțiunea penală se pune în mișcare împotriva făptuitorului doar cu aprobarea Guvernului Federal.

(2) Dispozițiile §§ 316 și 317 se aplică doar dacă Republica Austria are relații diplomatice cu statul lezat și reciprocitatea este garantată conform informării din partea Ministerului Federal de Externe.

(3) Pentru faptele penale prevăzute la § 317 îndreptate împotriva unei organizații interstatale făptuitorul se pedepsește doar dacă Republica Austria face parte din această organizație.

Serviciul de informații militare pentru un stat străin

§ 319. Fapta persoanei care deschide sau exploatează sau susține în orice mod în Austria un serviciu de informații militare în slujba unei puteri străine sau a unei organizații interstatale se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

Interdicția sprijinirii părților într-un conflict armat

§ 320. (1) Fapta persoanei care în mod conștient în Austria în timpul unui război sau al unui conflict armat la care Republica Austria nu participă sau în condițiile unui pericol iminent al unui astfel de război sau conflict:

1. echipează sau înarmează o formație militară sau un vehicul de apă, terestru sau aeronautic al uneia dintre părți în vederea participării la acțiuni de război,

2. formează sau menține un corp de voluntari sau deschide sau exploatează un punct de reclamă pentru acestea sau pentru forțele de apărare ale uneia dintre părți,

3. exportă din Austria mijloace de luptă contrar dispozițiilor existente sau le tranzitează prin Austria,

4. acordă un credit de finanțare în scopuri militare sau organizează o adunare publică sau

5. transmite în mod neautorizat o informație militară sau deschide sau utilizează în acest scop un sistem de comunicații

pentru una dintre părți se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dispozițiile alin. 1 nu se aplică în cazurile în care se pune în executare

1. o decizie a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite,

2. o decizie în temeiul Titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană,

3. o decizie în cadrul Organizației de Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) sau

4. o altă operațiune de pace conform principiilor care stau la baza Cartei Organizației Națiunilor Unite, cum ar fi măsuri de prevenire a unei catastrofe umanitare sau de interzicere a încălcării grave și sistematice a drepturilor omului, în cadrul unei organizații internaționale.

TITLUL XXV

Genocid, infracțiuni contra umanității, infracțiuni de război

Genocidul

§ 321. (1) Fapta persoanei care, cu intenția de a distruge în întregime sau în parte un grup caracterizat prin apartenența la o biserică sau comunitate religioasă, la o rasă, un popor, un trib sau un stat, ucide membri ai grupului, le cauzează vătămări corporale (§ 84 alin. 1) sau mintale grave, supune grupul la condiții de existență de natură să ducă la moartea tuturor membrilor acestuia sau a unei părți a acestuia, impune măsuri care vizează împiedicarea nașterilor în cadrul grupului sau transferă forțat copiii din grup în alt grup, prin uz de violență sau prin amenințarea cu violența se pedepsește cu detențiunea pe viață.

(2) Fapta persoanei care se înțelege cu o altă persoană cu privire la săvârșirea împreună a uneia din faptele penale prevăzute la alin. 1 se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Infracțiuni contra umanității

§ 321a. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui atac generalizat sau sistematic împotriva unei populații civile:

1. ucide o persoană (§ 75) sau

2. cu intenția de a distruge în întregime sau în parte o populație supune populația sau părți ale acesteia la condiții de existență de natură să ducă la distrugerea în întregime sau parțială a acesteia se pedepsește cu detențiunea pe viață.

(2) Fapta persoanei care, în cadrul unui atac conform alin. 1, săvârșește fapta de sclavie (§ 104) se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață, iar dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane cu detențiunea pe viață.

(3) Fapta persoanei care, în cadrul unui atac conform alin. 1,

1. săvârșește fapta de trafic de persoane (§ 104a),

2. cu încălcarea regulilor generale de drept internațional, izgonește sau transferă forțat populația din teritoriul pe care se află în mod legal într-un alt teritoriu,

3. cauzează unei persoane care se află sub paza sa sau asupra căreia exercită controlul în orice alt mod vătămări fizice sau psihice ori suferințe fizice sau psihice grave ce depășesc consecințele sancțiunilor admise de către dreptul internațional,

4. violează o persoană (§ 201) sau o agresează sexual (§ 202), o constrânge la prostituție (§ 106 alin. 3), o sterilizează forțat (§ 85 punctul 1) sau, cu intenția de a influența compoziția etnică a unei populații sau de a săvârși alte încălcări grave ale dreptului internațional, deține ilegal o femeie rămasă gravidă în mod forțat sau

5. provoacă dispariția forțată a unei persoane (§ 312b)

se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

(4) Fapta persoanei care, în cadrul unui atac conform alin. 1,

1. cauzează unei persoane o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1),

2. cu încălcarea regulilor generale de drept internațional, lipsește de libertate grav o persoană sau

3. persecută un grup sau o comunitate determinate prin privare de drepturile fundamentale ale omului sau prin restrângerea gravă a exercitării acestor drepturi, pe motive de ordin politic, rasial, național, etnic, cultural, religios, sexual ori în funcție de alte criterii recunoscute ca inadmisibile în dreptul internațional

se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane sau dacă este săvârșită cu intenția de a menține un regim instituționalizat de opresiune sistematică și asupra a unui grup rasial de către un altul cu închisoare de la 5 ani la 15 ani.

Infracțiuni de război contra persoanelor

§ 321b. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat, ucide o persoană (§ 75) protejată de dispozițiile dreptului internațional se pedepsește cu detențiunea pe viață.

(2) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat, ia ostatic o persoană protejată de dispozițiile dreptului internațional se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea victimei cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

(3) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. cauzează unei persoane protejate de dispozițiile dreptului internațional și care se află sub paza sa sau asupra căreia exercită controlul în orice alt mod

vătămări fizice sau psihice ori suferințe fizice sau psihice grave ce depășesc consecințele sancțiunilor admise de către dreptul internațional sau

2. violează o persoană protejată de dispozițiile dreptului internațional (§ 201) sau o agresează sexual (§ 202), o constrânge la prostituție (§ 106 alin. 3), o sterilizează forțat (§ 85 punctul 1) sau, cu intenția de a influența compoziția etnică a unei populații sau de a săvârși alte încălcări grave ale dreptului internațional, deține ilegal o femeie rămasă gravidă în mod forțat

se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea victimei cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

(4) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. cauzează unei persoane protejate de dispozițiile dreptului internațional chinuri fizice sau psihice grave sau o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1),

2. mobilizează forțat în forțele armate persoane care nu au împlinit vârsta de 15 ani sau le înrolează în acestea sau mobilizează forțat persoane care nu au împlinit vârsta de 18 ani în grupuri armate sau le înrolează în acestea sau utilizează persoane care nu au împlinit vârsta de 18 ani pentru participare activă la ostilități,

3. izgonește totalitatea sau o parte a populației civile sau o transferă forțat într-un alt teritoriu sau dispune această izgonire sau acest transfer, dacă nu este vorba despre o strămutare temporară, necesară pentru siguranța persoanelor civile în cauză sau din motive militare imperioase,

4. aplică unei persoane protejate de dispozițiile dreptului internațional sau pune în executare o pedeapsă semnificativă, fără ca această persoană să fi fost condamnată definitiv în cadrul unui proces ordinar nepartinic, cu respectarea garanțiilor juridice de drept internațional,

5. aduce o persoană protejată de dispozițiile dreptului internațional, aflată în custodia celeilalte părți beligerante, în pericol de moarte sau îi cauzează o gravă deteriorare a sănătății, prin aceea că, cu încuviințarea acesteia,

a) face experimente pe o astfel de persoană care nu sunt necesare nici din punct de vedere medical, nici nu sunt realizate în interesul acesteia,

b) prelevă de la această persoană țesuturi sau organe în scop de transplant, dacă nu este vorba de recoltare de sânge sau piele în scopuri terapeutice în acord cu principiile general recunoscute ale medicinei, cu aprobarea benevolă și expresă a persoanei în cauză sau

c) supune o astfel de persoană în orice alt mod unei proceduri medicale care nu este necesară având în vedere starea de sănătate a persoanei și care nu se află în acord cu principiile general recunoscute ale medicinei sau

6. tratează o persoană protejată de dispozițiile dreptului internațional în mod semnificativ degradant sau umilitor,

se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea victimei cu închisoare de la 5 ani la 15 ani.

(5) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. depositează sau deține (§ 99) sau întârzie în mod nejustificat repatrierea unei persoane protejate de dispozițiile dreptului internațional,

2. în calitate de membru al unei puteri ocupante transferă o parte a propriei populații civile în teritoriul ocupat sau izgonește sau transferă o parte a populației din teritoriul ocupat în interiorul acestuia,

3. constrânge o persoană protejată de dispozițiile dreptului internațional să intre în serviciul forțelor armate ale unei puteri străine (§ 105) sau

4. constrânge (§ 105) un membru al părții inamice să participe la acțiuni de război împotriva propriei țări,

se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(6) Persoane protejate de dispozițiile dreptului internațional sunt persoanele protejate în sensul Convențiilor de la Geneva privind protecția victimelor conflictelor armate, publicate în BGBI. nr. 155/1953, și a Protocoloalelor Adiționale I și II (Protocolul adițional la Convențiile de la Geneva privind protecția victimelor conflictelor armate internaționale (Protocolul I) inclusiv anexele și Protocolul adițional la Convențiile de la Geneva privind protecția victimelor conflictelor armate fără caracter internațional (Protocolul II) inclusiv Declarație și Rezerve, publicat în BGBI nr. 527/1982), în special răniți, bolnavi, naufragiați, membrii ai forțelor armate și combatanți ai părții inamice care au depus armele necondiționat sau care nu mai sunt combatanți, prizonieri de război și persoane civile, dacă și atâta timp cât ultimii nu participă în mod nemijlocit la ostilități.

Infracțiuni de război contra proprietății și altor drepturi

§ 321c. Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. jefuiește sau distruge, fără ca aceasta să fie justificată de necesități militare, contrar dispozițiilor de drept internațional, alte bunuri ale părții inamice sau ale membrilor acesteia, și le însușește sau le rechiziționează,

2. distruge în mare cantitate bunuri în înțelesul Convenției pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, publicată în BGBI. nr. 58/1964, sau și le însușește sau

3. dispune, contrar dispozițiilor de drept internațional, suspendarea sau stingerea drepturilor și pretențiilor tuturor sau a unei părți a membrilor părții inamice sau declararea ca fiind inadmisibile în justiție,

se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Infracțiuni de război contra misiunilor internaționale și utilizarea fără drept a semnelor distinctive și emblemelor

§ 321d. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. declanșează un atac împotriva personalului, instalațiilor, materialului, unităților sau vehiculelor care participă la o misiune de ajutor umanitar ori la o misiune de menținere a păcii, conform Cartei Națiunilor Unite, și care

se bucură de protecția pe care dreptul internațional umanitar o garantează civililor sau bunurilor cu caracter civil;

2. declanșează un atac împotriva personalului, clădirilor, materialului, unităților sanitare sau mijloacelor de transport sanitare, care, în acord cu dreptul internațional umanitar, utilizează semnele distinctive prevăzute de Convențiile de la Geneva privind protecția victimelor conflictelor armate sau a Protocoalelor Adiționale I și II (Protocolul adițional la Convențiile de la Geneva privind protecția victimelor conflictelor armate internaționale - Protocolul I - inclusiv anexele și Protocolul adițional la Convențiile de la Geneva privind protecția victimelor conflictelor armate fără caracter internațional - Protocolul II) inclusiv Declarație și Rezerve, precum și de Protocolul Adițional la Convențiile de la Geneva din 12 august 1949 privind adoptarea unui semn distinctiv adițional (Protocolul III), publicat în BGBl. III nr. 137/2009;

se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat, utilizează fără drept semnele distinctive prevăzute de Convențiile de la Geneva privind protecția victimelor conflictelor armate sau de Protocolul III al acestora steagul de parlamentare, drapelul, insignele militare sau uniforma inamicului, ale unor state neutre sau al altor state care nu participă la conflict ori ale Organizației Națiunilor Unite, cauzând astfel vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 de ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

Infrațiuni de război constând în utilizarea de metode interzise în operațiunile de luptă

§ 321e. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. declanșează un atac împotriva populației civile sau a unor civili care nu participă direct la ostilități,

2. declanșează un atac împotriva bunurilor civile protejate ca atare de dreptul internațional umanitar, în special bunuri culturale,

3. desfășoară un atac asupra unor locuri neapărate sau zone demilitarizate,

4. utilizează bunuri culturale aflate sub protecție suplimentară sau vecinătatea acestora în scopul sprijinirii operațiunilor militare,

5. desfășoară un atac, cunoscând (§ 5 alin. 3) că el va cauza pierderi de vieți omenești în rândul populației civile, răniri în rândul civililor, distrugerii de bunuri cu caracter civil, care ar fi vădit disproporționate în raport cu ansamblul avantajului militar concret și direct așteptat,

6. declanșează un atac împotriva digurilor, barajelor și centralelor nucleare, dacă acestea nu sunt obiective civile în sensul punctului 2, cunoscând că el va cauza pierderi de vieți omenești în rândul populației civile, răniri ale persoanelor

civile, distrugeri de bunuri cu caracter civil, care ar fi vădit disproportionat în raport cu ansamblul avantajului militar concret și direct așteptat,

7. desfășoară un atac, cunoscând că el va cauza pagube extinse, de durată și grave asupra mediului înconjurător natural,

8. utilizează o persoană protejată de dispozițiile dreptului internațional umanitar (§ 321b alin. 6) ca scut de protecție pentru a determina inamicul să se abțină de la acțiuni militare împotriva anumitor ținte,

9. utilizează ca metodă de purtare a războiului înfometarea deliberată a civililor, privându-i de bunurile indispensabile supraviețuirii sau împiedicând, cu încălcarea dispozițiilor dreptului internațional umanitar, primirea ajutoarelor destinate acestora,

10. în calitate de superior (§ 321g alin. 2) ordonă sau declară unui inferior aflat sub conducerea și autoritatea sa că nu va exista îndurare pentru învinși sau

11. ucide sau rănește, prin viclenie, un membru al forțelor armate inamice sau un combatant al forțelor inamice;

se pedepsește în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 1-10 cu închisoare de la 1 an la 10 ani și în cazul prevăzut la punctul 1 cu închisoare de la 5 ani la 15 ani.

(2) Dacă una din faptele prevăzute la alin. 1 punctul 1-10 are ca urmare vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unei persoane protejate de dispozițiile dreptului internațional umanitar (§ 321b alin. 6), făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea unei astfel de persoane se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

Infrațiuni de război constând în utilizarea de mijloace interzise în operațiunile de luptă

§ 321f. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. utilizează otravă sau arme cu substanțe otrăvitoare,

2. utilizează arme biologice sau chimice sau

3. utilizează proiectile care se dilată sau se aplatizează cu ușurință în corpul omului, în special proiectile cu cămașă dură care nu înconjoară miezul în întregime sau care este prevăzută cu incizii,

se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta are ca urmare vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unei persoane, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane sau dacă mijloacele utilizate (alin. 1) sunt concepute pentru distrugerea în masă se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

Răspunderea superiorului

§ 321g. (1) Fapta persoanei care, în calitate de superior (alin. 2), omite să împiedice un inferior aflat sub conducerea și autoritatea sa să săvârșească o

faptă prevăzută în acest Titlu se pedepsește cu aceeași pedeapsă prevăzută pentru fapta săvârșită de inferior.

(2) Superiorii sunt superiori militari sau civili, precum și persoane care, fără a fi superiori militari sau civili, exercită putere de conducere și control în cadrul unei trupe, al unei organizații civile sau al unei întreprinderi.

Încălcarea obligației de supraveghere

§ 321h. (1) Fapta persoanei care, în calitate de superior (§ 321g alin. 2), omite să supravegheze corespunzător un inferior aflat sub conducerea și autoritatea sa se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar dacă inferiorul săvârșește o faptă prevăzută la acest Titlu a cărei iminență putea fi recunoscută de superior și pe care acesta ar fi putut să o prevină se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Fapta persoanei care, în calitate de superior (§ 321g alin. 2), săvârșește din culpă o faptă penală prevăzută la alin. 1 se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Omisiunea sesizării săvârșirii unei fapte prevăzute de legea penală

§ 321i. Fapta persoanei care, în calitate de superior (§ 321g alin. 2), omite să sesizeze fără întârziere autorităților competente cu cercetarea sau urmărirea penală a acestor fapte o faptă prevăzută la acest Titlu, săvârșită de un inferior, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Acționarea la ordin sau alte dispoziții

§ 321j. Făptuitorul nu este sancționat pentru o faptă prevăzută la §§ 321b-321i dacă săvârșește fapta în executarea unui ordin militar sau al altei dispoziții cu același efect, dacă făptuitorul nu realizează că ordinul sau dispoziția este ilegală și ilegalitatea acesteia nu este evidentă.

Actul de agresiune

§ 321k. (1) Fapta persoanei care este capabilă să controleze sau să conducă acțiunea politică sau militară a unui stat și care declanșează sau execută un act de agresiune care, având în vedere tipul, gravitatea și amploarea sa, reprezintă o încălcare manifestă a Cartei Națiunilor Unite se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

(2) Fapta persoanei care în condițiile alin. 1 plănuiește sau pregătește un astfel de act de agresiune se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 10 ani.

(3) În înțelesul alin. 1 sintagma act de agresiune desemnează o utilizare a forței armelor îndreptată împotriva suveranității, integrității teritoriale sau independenței politice a unui stat sau o altă utilizare neconformă cu Carta Națiunilor Unite de către celălalt stat.

DISPOZIȚII FINALE

Intrarea în vigoare

§ 322. (1) Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1975.

(2) § 23 și dispozițiile relative la acesta cu privire la internarea într-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși se aplică faptelor (§ 23 alin. 1 punctul 1) săvârșite anterior intrării în vigoare a acestui cod, cu următoarele precizări:

1. Internarea într-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși se dispune doar dacă în același timp cu condițiile prevăzute la § 23 sunt îndeplinite și condițiile privind internarea într-un cămin de muncă conform § 1 alin. 2 din Legea privind căminele de muncă 1951, publicată în BGBl. nr. 211.

2. Internarea nu poate să dureze mai mult de 5 ani.

(3) § 50 și 52 alin. 3 se aplică până la data de 31 decembrie 1978 persoanelor care, la data săvârșirii faptei, împliniseră vârsta de 21 de ani, dar nu și vârsta de 28 de ani, cu precizarea că acestor persoane li se va acorda un consilier de probațiune doar dacă aceasta este justificată de motive speciale, în scopul de a preveni săvârșirea de către infractor a altor fapte penale. Același lucru se aplică până la data de 31 decembrie 1982 persoanelor care, la data săvârșirii faptei, împliniseră deja vârsta de 28 de ani.

(4) Legile care se abrogă sau se adaptează la dispozițiile prezentului cod la data intrării în vigoare a prezentului cod sunt prevăzute în legi speciale.

Dispoziții tranzitorii

§ 323. (1) §§ 27, 28, 31-38 și 40-56 se aplică și faptelor cărora li se aplică și legile aplicabile anterior intrării în vigoare a prezentului cod.

(2) Prezentul cod nu se aplică faptelor penale pentru care anterior intrării în vigoare a acestuia s-a pronunțat o sentință în primă instanță. După desființarea unei astfel de sentințe ca urmare a unei acțiuni în anulare, a unui apel sau rejudecării cauzei sau a unei contestații se va proceda în înțelesul §§ 1 și 61 coroborat cu alin. 1.

(3) Dispozițiile prezentului cod cu privire la faptul că acțiunea penală împotriva făptuitorului se pune în mișcare doar la plângerea prealabilă, la cererea sau cu acordul unei persoane de aplică și pentru fapte penale săvârșite anterior intrării în vigoare a prezentului cod, cu excepția cazului în care la momentul intrării în vigoare făptuitorul a fost deja trimis în judecată sau cererea de sancționare a fost deja emisă.

(4) În cazul faptei pentru care la data intrării în vigoare a legii de reformare a procesului penal, publicată în BGBl. I nr. 19/2004 împotriva învinutului fuseseră deja dispuse de către instanță măsuri de căutare sau acesta fusese deja trimis în judecată, timpul în care pentru această faptă sunt în vigoare măsuri de căutare sau există un proces în instanță nu se va lua în considerare la calcularea termenului de prescripție.

Clauză de punere în aplicare

§ 324. Ministrul Justiției răspunde de aplicarea prezentului cod.